

LIBRARY EDITION.

మరియు
64

శ్రీ శ్రీ జ్ఞాన ప్రసూనమాలికా ప్రథమ ప్రసూనము.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమన్నహళవిధూర్జటిచే

రచియింపబడిన

శ్రీకృష్ణాస్తోత్రము.

కొత్తపల్లి - అన్నపూర్ణమ్మచే

బ్రకటింపబడియె.

శివుడు. — “ * * మణి గొనువాని వెతక

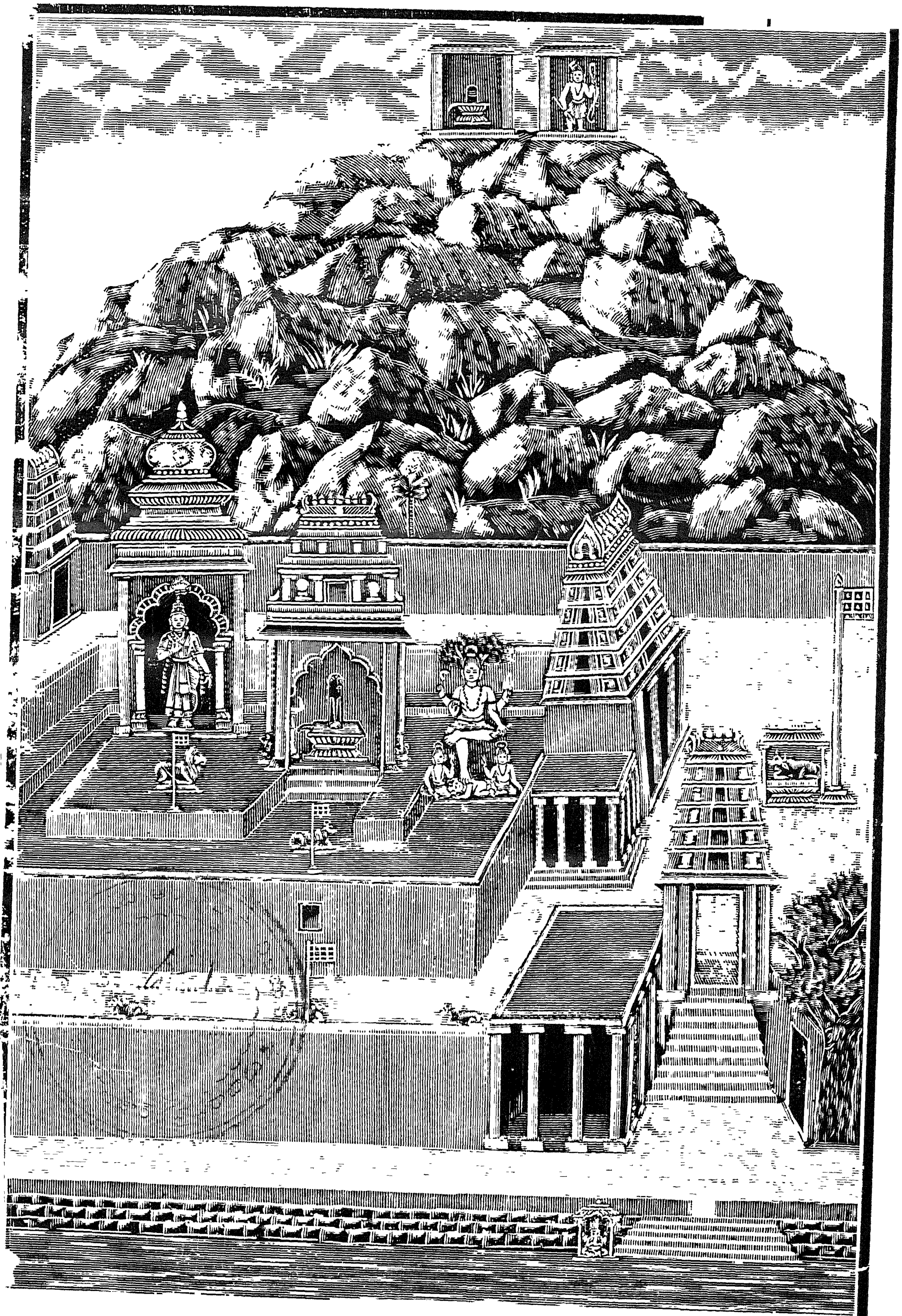
దనిని గొనువాడె రత్నంబు నరయఁ గాదె? ”

Printed at the

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,

32, Mount Road.

క్రొత్తపల్లి - వేంకట పద్మనాభశాస్త్రిలు.

శ్రీరామ.

తాళదళగహనంబున రోసిద్రవ్యి యీ గ్రంథరత్నము వెలికి దీసినవారు బ్రహ్మశ్రీ క్రొత్తపల్లి - వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రిలవారు. వీరు దీని విషయమై పడిన పాటింతం తనిచెప్ప సాధ్యపడదు. వీరెట్టెట్టో గ్రంథముల సంపాదించి మ-రా-రా-శ్రీ, ఆర్. వేంకట సుబ్బయ్యగారి తోడ్పాటుచే దొలుత నీ గ్రంథము ముద్రించి ధూర్జటికవి నామము లోకమున శాశ్వతమొనర్చి బుధజనాహ్లాదము గావించిరి. దొరకిన తాటియాకు పుస్తకము లసమగ్రములుగా నుండుటచే దొలుతటికూర్పున దోషములు మెండుగానుండఁ గారణమయ్యె. పద్మనాభశాస్త్రిలవారు దీనిని సంస్కరించి మరల ముద్రింపఁబూనిరి గాని గ్రంథము సొంతముగ ముద్రితమగుట కన్నులారఁ జూచు భాగ్యములేనివారై నిజస్వామిభక్తి, దైవభక్తి, సత్యవ్రతాది సద్గుణములచే జయించిన పుణ్యలోకముల సుఖ మనుభవింపఁజనిరి. తరువాతఁ బద్మనాభశాస్త్రిలవారిపత్ని అన్నపూర్ణమ్మ గారు నన్నుఁ జేరఁబిలిచి “తండ్రీ! నాభర్తకు నీవు ప్రాణమిత్రుడవు. నాకుఁ దండ్రీ వంటి వాడవు. కావునఁ జెప్పకొనుచున్న దానను. శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము ముద్రింప నాభర్త యెంత యుత్సాహము వహించి యుండెనో యాయనకుఁ జేదోడు వాదోడుగా నుండిన నీకుఁ దెలియని విషయముగాదు. కావున నాయన కోర్కె వ్యర్థ పఱుపక నీ వాకార్యమునకుఁ బూని దానిని సొంతమొనర్చి నాభర్తపేరు లోకమున శాశ్వతముగ నిలువఁజేయుము” అని చెప్పిన నేను నీయకొనితిని. దీనిని సంస్కరించుటయం దాంధ్రసాహిత్య పరిషత్తు వారు నేకరించిన యొక కాళహస్తిమాహాత్మ్య పుస్తకము జీర్ణము నసమగ్ర మయ్యు నాకు మిక్కిలి యుపయుక్తమయ్యె. గావున వారికిఁ గృతజ్ఞతచే నమస్కరించు చున్నాఁడను. పద్మనాభశాస్త్రిలవారు కోరినట్లు నేను వాసియిచ్చిన లఘుటీకయు దీనికిఁ జేర్చితిని. అన్నపూర్ణమ్మగారి కోరికచొప్పున నామే భర్తపటమును, నేతత్కార్యార్థముగఁ జిత్రలేఖకుని గాళహస్తికినంపి వ్రాయించి సిద్ధము చేయించిన కాళహస్తిపటమును, దిన్నఁడు శివలింగపూజచేయు పటమును నిందుఁ కూర్చితిని. శ్రీ కాళహస్తిశ్వరుఁడు పద్మనాభశాస్త్రిలవారి కవ్యయానందమును, ఆయన సమూహున కాయురా రోగై శ్వశ్వర్యములును బ్రసాదించును గాత.

వావిలికొలను సుబ్బరావు.

శ్రీరామ.

ఈ గ్రంథమును దొలుత ముద్రించి ప్రకటించిన క్రొ॥ పద్మనాభశాస్త్రిగారు నామేమగారు.

ఆకారణముచే నీ గ్రంథరత్నమునకు విపులముగ విమర్శనము వ్రాయఁ దలంపు శిలిగియు గ్రంథవిస్తరభీతిని విరామములేమిని విరమింపవలసి వచ్చెను. ఇది యుత్తమ

వచ్చును. ఇది భక్తిరస ప్రధానము. కవియో రాజయోగియని చెప్పుట కనేక నిదర్శనములు కలవు. కావున ననేకోపమానములు యోగశాస్త్రమునుండి గ్రహింపఁబడినవి. ఇది యెంతయు నముచితము. శ్రీ కాళహస్తి దక్షిణ కైలాసమని చెప్పుచో నందలి పదార్థములు కైలాసమున నుండువానితోఁ బోల్చుట సమంజసము గదా. కావుననే కాళహస్తియందలి వేశ్యలను వర్ణించునపుడును వారి కన్ను ముక్కు కాలు వర్ణింపక “కామినీ జనులు పొల్తురు యోగిజనంబు పోలిక” అని కవి వర్ణించెను. ఈ ప్రకార మే యనేక స్థలములందు నౌచిత్యము పోషించి వర్ణించియున్నాఁడు.

నేటి కాలమునఁ గవితావ్యభాసనమం దభిలాషగలవారు చక్కని కవిత్యము చెప్ప నేర్చుకొనఁదగిన విషయము లిందుఁ బెక్కులు గలవు. చేతి కడియములు మెడ కును, మెడలోని హారములు పాదములకును దగిలించి తమ్మిపూల మాటు తుమ్మపూల నలంకరించికవితాకన్యకకు నలంకారమున నూతన పథకము కల్పించుచున్నామనుకొను వారును, గ్రామ్య ముపయోగించినఁగాని గ్రాంథికభాష సుబోధము గాదనువారును, సంస్కృతపద భూయిష్టమైనఁగాని గ్రంథమునకు గౌరవమురా దనుకొనువారును, బాత్రోచిత భాషయను భ్రాంతిని నన్యభాషాపదములు స్వేచ్ఛఁగాఁ బ్రయోగించి నియమ సేతువుఁ ద్రెంచువారును, అలంకారములు ఘోరములని భయపడువారును, బూతులు వ్రాసినఁగాని శృంగారరస ముత్పన్నము గాదనువారును, నేర్చుకొనఁదగిన విషయము లందందుఁగలవు. గుణరత్నాకరమైన నిట్టి గ్రంథముచే గ్రామ్యవాదులు తమ పక్షమును బలపఱచికొనఁ జూచుట యెంతయు శోచనీయము. పోడశకళా పూర్ణుడైన చంద్రునందు మచ్చవలె నీ గ్రంథమునఁ జ్యోతసంస్కార దోషములు రెండుమూఁడు గాన వచ్చుచున్నవి. ప్రమాదపతితములు గాని యజ్ఞానకృతములు గాని ప్రమాణములు గావనియు నపవాదములు విధులుగావనియు నెఱుంగక ధూర్జటి యంతటివాఁ డొకటి రెండుసాధుప్రయోగము లేకారణముచేతనో యుపయోగించెఁ గావున మేము గ్రంథమంతయు నపశబ్దములతోనే వ్రాసెదమను వారెట్టి బుద్ధిమంతులో! ఈ దోషములు కవి కృతములో లేఖక కృతములో యెవ్వఁడెఱుఁగును. ధర్మరాజునంతటి వాఁడొక యసత్య మాడెను గావున మేము బ్రతికినంతకాలము కల్లలతోనే కాలక్షేపము చేయుదుమనుట యెట్టి తెలివి? కొన్ని యశాషధముల నణుమాత్రము పాషాణము గలసెనని విషమే తినెద ననెడు వాఁడు వివేకియా? ధూర్జటి కవీంద్రుని కవితయందుఁగల గుణమొక్కటి యైనఁ దమ వ్రాతల నుద్ధరించు శక్తి లవమైనను లేకదోషము మాత్రము ననుకరించెదమని చెప్పిన లోకులు నవ్వకుందురా యని యైనవారికిఁ దోషదేమో. ఎట్టివాఁడు చేసినను దోషము దోషమే. గుణబాహుళ్యముగలకృతి దోషలవకారణమున నీసడింపఁ బడక గ్రాహ్యమగునుగాని దోషము లనుకరణీయములు మాత్రము గావు. ఈ గ్రంథ

శ్రీ

శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యము
మొదటి కూర్పు.

పీఠిక.

“శ్రీజ్ఞాన ప్రసూనమాలిక” యను పేరం బ్రకటింపఁబడు గ్రంథరాజిని మొదటిది యగు శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్య మిపుడు సిద్ధమైనది. ఈ గ్రంథరాజముఁ బ్రకటించు భాగ్యము మాకబ్బుట శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబానమేత ప్రమథగణసహిత శ్రీకాళహస్తి శ్వరుని కృపాతిశయమహిమయె యని యెన్ని యెంతయు నుబ్బుచున్నారము. దీని ప్రతి చిక్కుట యరుదు. బ్ర. శ్రీ. మ. రా. రా. శ్రీ. పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు సదయులై తమయొద్దనున్న ప్రతి నొకటిని పూకొనంగిరి. దొరతనమువారి లిఖితపుస్తక భాండాంబునందు మెస్తరుబ్రాహ్మదొరగారిచే నేకరింపఁబడి కడుహెచ్చరికతో వ్రాయింపఁబడిన ప్రతియొకండును మాకు దొరకె. ఇవి రెండును దోడుగా మఱియును రెండు సమగ్రగ్రంథములం బరిశీలించి యొకప్రతిని వ్రాసికొని దానిని ముద్రింపించినారము. మాయదృష్టవశంబున నిట్టిగ్రంథతల్లజంబు దొరకినది యట్లుండఁగా దాని కనువుగ నతిమనోహరంబుగ ముద్రాక్షరములం గూర్చు యంత్రశాల దొరకినదియు మాభాగ్యవశమ యగును.

ఈ గ్రంథమును రచియించినకవి ధూర్జటి. ఇతని కులగోత్రాదులం దెలుపఁదగు సాధనములెవ్వియు నీగ్రంథమునం గానరావు. ఈతని పాత్రుడగు వేంకటాచ్యకవి రచియించిన కృష్ణరాజవిజయంబునందలి యీపద్యముచే వానిఁ దెలియనగును:-

సీ. నను భరద్వాజగో ♦ తుని సదాపస్తంబ-సూతుని బాంధవ ♦ స్తోత్రపాతుఁ
బాకనాటార్వేల ♦ వంశప్రసిద్ధుని-ధూర్జటిపాతు బం ♦ ధురచరితు
సద్గురుకార్యు ♦ సంప్రాప్తవిద్యావి-హరుని శ్రీకాళ ♦ హస్తినిలయ
చిత్ప్రసూనాంబికా ♦ శ్రీకరానుగ్రహ-సాదితకవితార ♦ సజ్జహృదయు
సారరచనాధురీణు గు ♦ మారధూర్జ, టిప్రధానాగ్రగణ్యు బ ♦ టీరహీర
మహితనత్కిర్తి గాళియా ♦ మాత్యపుతు, వేంకటాచ్యుని బిలిపించి ♦ వేడ్కననియె.

ఈ కృష్ణరాజవిజయంబుననే:-

చ. స్తుతమతియైన యాంధ్రకవి ♦ ధూర్జటి పల్కులకేల కల్గెనో
యతులితమాధురీమహిమ ♦ నా మును మీపెదతాత చాల స

అని తను నార్వీటి చినవేంకటావనీంద్రుడనతిచ్చినట్లు కవి వ్రాసియున్నాడు. ఇందుచే శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము రచించిన ధూర్జటికవి కృష్ణదేవరాయలకాలము వాడగునని తెలియుచున్నది. కావునఁ గ్రీస్తుశకము 16 వ శతాబ్దాదిని అనగా నించుమించుగ 370 ఏండ్లక్రింద నీకవి బ్రతికియుండెనని చెప్పవచ్చును. కృష్ణదేవరాయల సభలో నష్టదిగ్గజములనఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందిన కవులలో నీతఁడు నొకఁడు. కుమారధూర్జటినాఁ బ్రశస్తిఁగాంచి పైకనిన కృష్ణరాజవిజయమును గ్రంథంబును రచియించిన వేంకటాచ్యుండు తనగ్రంథమును శ్రీరామచంద్రుని కంకితమిచ్చినను దనయజమానునియందుఁ గృతజ్ఞతఁగలవాడై యార్వీటి చిన వేంకటావనీంద్రునానతిఁదానాగ్రంథము న్రచియించినదిగా వ్రాయుచు నాతనిపేరును షష్ట్యంతములలోనను గూర్చియున్నాడు. ఈచిన వేంకటావనీంద్రునికాలముఁబట్టి చూచినను ధూర్జటికాలము పైకనినట్లే 16-వ శతాబ్దాది నుండవలయు. నుతియు నీకుమారధూర్జటి పుత్రుడై లింగరాజకవియనునతఁడును శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్య మనుకొండొక గ్రంథమును రచియించినాడు. దీనిని మామిత్తులొకరు మాకియ్యఁగాఁజదివి చూచితిమి. అది యీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యముకన్న గ్రంథబాహుళ్యంబున నాల్గింత లెక్కువయై 12 ఆశ్వాసములు కలదియై యొప్పుచున్నది. అదికాళహస్తిని బాలించుచుండిన యక్కరాజు వేంకటపతిగారి కంకితమిఁబడియున్నది. అందలి పద్యములు గొన్ని యీ క్రింద వ్రాసి వానివలనఁ బ్రస్తాపగ్రంథకాలనిర్ణయాదుల కెంతమాత్రముపయోగపడునో విచారింపవలసియున్నది:—

సీ. శ్రీకాళహస్తిగౌ ♦ రీనాథపదపద్మ-సద్భక్తియుక్తి నిశ్చలతఁగాంచి
సారసుధాసార ♦ సరసోక్తిగుంభనఁగాళహస్తిమాహాత్మ్య ♦ కథనానర్చ
కృష్ణరాయకిరీట ♦ కీలితమణిగణా-ర్చితపదాబ్జద్వయ ♦ శ్రీ వహించి
యాసేతుకాశీత ♦ టావనీవిఖ్యాత-సత్కీర్తివిస్ఫూర్తి ♦ జాలవెలసి
ధరణిఁ జెలువొందె నేకవీశ్వరవతంస, రత్నమమ్మహనీయు ధూర్జటిసుధీంద్రుఁ
దలఁతు జలనిధివీచికా ♦ కలకలాను, కారిభూరికవిత్వవా ♦ కృటిమగులుక.

అనుపద్యముచే ధూర్జటికవి కృష్ణరాయలసన్తానముఁ బొందినవాడనుట మొదలగాఁ గలయంశములు దృఢపడియె.

సీ. శ్రీకాళహస్తిశ ♦ సేవనాన్వితచిత్త-చిత్తజాకార లక్ష్యవిహార
రమణీయశీల భా ♦ రద్వాజగోత్రప-విత్రయాపస్తంబ ♦ సూత్రమహిత
ధూర్జటివంశపా ♦ ధోధిచంద్రకుమార-ధూర్జటినామవి ♦ స్ఫూర్జితాంక
స్తుతమతివేంకట ♦ పతితనూభవలింగ-రాజకులేంద్రిధై ♦ ర్యాచలేంద్రి

అనుపద్యముచే నాకవియొక్క గోత్రాదులఁగూర్చినయూహ నిజమయ్యె.

క. శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యముననుసరించి వ్రాసినది.

గీ. బహుపురాణమథిత ♦ భవార్థశివతత్త్వ, సారమెల్ల నైక్య ♦ సరణిబాదలి
జగతి శివరహస్య ♦ సంగ్రహమనునితి, హాసమొనరు విబుధు ♦ లభినుతింప.

స్తీ. ఆయితహాసంబు ♦ నందలియు త్తర-భాగంబునందు భా ♦ న్నన్నిరూఢిఁ
గాళహ స్తిమహాత్త్వ ♦ కథనూటయిర్వది-యధ్యాయములఁజెలు ♦ వమరుచుండుఁ
దత్కథఁదెనుఁగున ♦ ద్రాక్షరసోర్మికా-పరిపాకవిస్ఫూర్తి ♦ బరిధవిల్లఁ
గృతియొనర్చుముమదం ♦ కితముగశబ్దచ-మత్కృతిఁబండితు ♦ ల్మది గణింప.

అనుపద్యములచే నీ రెండు గ్రంథంబులకు నాదిగ్రంథంబులు సూచింపఁబడియె.
నత్కిరునిచరిత్రము లింగరాజకవికృత గ్రంథంబునఁ గానరాదు. తక్కిన వసిష్టాదులచరి
తలు భేదముగఁ గన్పట్టుచున్నవి.

సంస్కృతమునం దొకకాళహ స్తిమాహాత్త్వ మున్నది. అది వేంకటగిరిలో
నుండు శ్రీమన్మహారాజరాజశ్రీ రాజా వెలుగోటిముద్దుకృష్ణయాచేంద్ర బహదర్వారిచే
ముద్రింపింపఁబడియున్నది. అందలికథలు నీలింగరాజకవికృత కాళహ స్తిమాహా
త్త్వమునందలికథలు నోకతీరున నున్నయవి.

ధూర్జటికవితయందు లక్షణవై పరీత్య మెచటను గానరాదు. ఇత్యసంధియుఁ,
గాచుక, చేసుక, ఇత్యాదిప్రయోగములు నీకవికి నమ్మతములు. “కఱవు” శబ్దమును
బ్రాసస్థానమున లఘురేఫముగఁ బ్రయోగించియున్నాడు. ఒకవేళ లఘువిలఘురేఫము
లకు యతిప్రాసములయందు మైత్రిగూర్చుట యీతని మత మనుకొందమనిన నట్టి
ప్రయోగము లీగ్రంథమునందొండుకడం గానరాకున్నయవి. కావునఁ గరవు అని
ప్రాయుటయె యీయన కిష్టము కాఁబోలు. “ఔకారాక్షరమంత్ర” మర్తమున
కాద్యంబైన వర్ణంబుతో నేకగ్రీవముసేసి పల్కెడుతురంగేంద్రంబు” “జీవులంగొట్టు
రట్టున కొడిగట్టువేలుపుగట్టివాయిదెన వెండిగట్టు” ఇత్యాదిప్రయోగములీయనకు
మంచినిశ్చప్రాయముగ నున్నయవి. శైలి చదువఁజదువఁ జవులొలుకుచుండును. ప్రతి
పద్యము నొకరసముగలదియై మెలఁగునీ గ్రంథంబున నీయీపద్యములు మేలని చెప్పఁ
జాలమైన నిట మేముసూచించు పద్యములఁ బ్రత్యేకముగఁ జదివి వానియందలి సారస్య
ముం గ్రహింపఁ జదువరులం బ్రార్థింతుము.

1 ఆ. 23, 25, 26, 63, 83,	3 ఆ. 30, 41, 65, 69, 110, 165, 169, 208,
2 ఆ. 84, 96, 120, 127,	4 ఆ. 40, 43, 63, 91, 112, 116,

ఈకవి శివభక్తాగ్రేసరుండు. కాళహ స్తిపురవాసియయ్యుఁ గృష్ణదేవరాయల
యాస్థానమునందు గౌరవమువహించియుండె. ఇతనిసంతతివారికిఁ గాళహ స్తిని గౌర
వము కలిగెను. ఇప్పటికిని గాళహ స్తిరాజుగారి దర్బారులో ధూర్జటివారిదని యొక
యాసనము కవిస్థానములలో నేర్పడియున్నది.

చ. “స్తుతమతియైనయాంధ్రకవి ♦ ధూర్జటిపల్కుల కేలకల్లెనో
యతులితచాతురీమహిమ”

అనికృష్ణరాయ లడుగఁగాఁ దత్సభాసదులలోనొకరు,

“♦హాతెలిసెకభవనై కమోహనో

ద్ధతసుకుమారవారవని ♦ తాజనతాఘనతాపహరిసంత
తతమధురాధరోదితసు ♦ ధారసధారలు గ్రోలుటంజుమీ♦”

అని దానిం బూర్తిచేసిరనియుఁ బల్కుచు దానిచే నీతఁడు వేశ్యారతుఁడై యుండెనని
యూహించెదరు.

ధూర్జటికి నిజముగనో యబద్ధముగనో యీయపయశస్సు వచ్చియుండవచ్చుఁ
గాని యిక్కావ్యంబుఁ జదివిన వారి కీతనిభక్తివై చిత్ర్యంబు దెల్లంబుగాకుండదు. అటు
గాక యాపద్యమందలి ప్రతిపదంబును బ్రమాణంబుగ గ్రహింతుమేని యసమానకవితా
ధోరణి కల్గుటకు వారకాంతల యుచ్చిష్ట మా సాధనంబు!! అదియునుగాక యిట్లీసమ
స్యం బూర్తిగావించిన కవియాకాలపుఁ బ్రతికవీశ్వరునియందు నేదోదోషమారో
పించి నవ్వుగలుగఁజేయు హాస్యకాఁడని విందుముగాన దీనివల్లనే ధూర్జటి నిజమైన
భక్తుఁడుకాఁడనియు బాహ్యచిహ్నములచే భక్తాగ్రేసరుడని పొగడ్తగాంచిన వేష
ధారియనియు నెన్నఁజాలము. “ఉమెతః కయఁదినిసెపిన” కవిత్యమునకు గౌరవము
తగ్గెనా? హాస్యకానిమాటలకేమి? అందుఁగల్పితములెన్ని? కుమారధూర్జటికృష్ణరాయ
విజయమునందుఁ బై సమస్య నుదాహరించియుండుటచేనది కల్పితమని తోసివేయుటకు
వీలులేదు. సమస్యాపూరణ ముక్తరీతిం గావింపఁబడియుండునాయనులే సంశయంబు
విద్యదగ్రేసరుండయిన కృష్ణదేవరాయలు తామెచ్చినకవిపట్టున నిట్టియసంబంధాలాప
మున కెడమిచ్చియుండునా? కుమారధూర్జటియు లింగ రాజకవియునీతఁడు గృష్ణరాయల
సభయందుఁ గడుగౌరవముఁ జెందినవాఁడని ప్రస్తావించియున్నారు. ఇట్టివార్తజరిగి
యుండిన నదిగౌరవావహమెట్లుగు? విద్యచే మించినవాఁడును దనగ్రంథము నేమనుజు
నకు నంకితమీయని ఘనుఁడునైన యీకవి దానికోర్చి యొకనిముసమైన నచటనుండే
యుండునా?

వేంకటగిరిస్థానములోఁ గారూరు, ధూర్జటిఅమ్మపాళెము, అనుగ్రామములున్నవి.
కారూరులో ధూర్జటివారనియింటిపేరుఁ గలవారిప్పటికిని నున్నారు-వారియొద్దఁగొన్ని
శాసనములేవోయున్నవట. వానినెల్లఁబరిశీలించి సాధ్యమైనంత యీకవియొక్క చరి
త్రమును సాధించి క్రమంబుగఁ బ్రకటింతుము. దొరతనము వారిపుస్తకభాండాము
నందే కాశహస్తీతకమొక్కటి ధూర్జటికృతమని వ్రాయఁబడియున్నదిగాని దానిం
జగివిచూడఁగా నదియీధూర్జటిచేరచియింపఁ బడియుండుననునూహఁబుట్టించు సంశయము

విషయసూచిక.

పుట.

విషయములు.

- 1 ఇష్టదేవనుతి. ప్రథమాశ్వాసము.
- 2 షష్ఠ్యంతములు.
- 3 శ్రీకాహస్తిపురవర్ణనము.
- 4 మాయాజంగమస్వరూపము.
- 5 కపటజంగమరూపి యైనశివుఁ డొకదాసియింట విడియుట.
- 6 దాసిని రాజు శిక్షించుట.
- 7 శిక్షఁజెందినదాసికి శివుఁ డనుగ్రహ మొసఁగుట.
- 8 మాయాజంగమును యాదవరాజు దర్శించుట.
- 9 శివుఁడు యాదవరాజునకుఁగొఱహస్తి మాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట.
- 9 వసిష్ఠునకుఁ బరమేశ్వరుఁడు ప్రసన్నుడగుట.
- 13 సువర్ణముఖిరీజననప్రకారము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

- 23 బ్రహ్మకు సరస్వతివలనఁ గుమారు లుద్భవిల్లుట.
- 25 బ్రహ్మకొడుకులదుష్టచేష్టలు.
- 27 బ్రహ్మకు నుగ్రుఁడను కొడుకు కలుగుట.
- 27 బ్రహ్మపంపున నుగ్రుఁడు తనయన్న లగురక్కసులఁ జంపుట.
- 31 బ్రహ్మ పుత్రహత్యాదిదోషపరిహారార్థము తపంబు సేయుట.
- 32 ఈశ్వరుఁడు ప్రత్యక్షమై బ్రహ్మకు వర మిచ్చుట.
- 33 ఋభువునిజననము.
- 34 చెలఁదిపురుగు శివై క్యముఁ బొందుట.
- 36 కాలసర్పము నేనుఁగును శివసాయుజ్యము నొందుట.

తృతీయాశ్వాసము.

- 44 కన్నప్ప యనుతిన్నని జన్మభూమివర్ణనము.
- 46 తిన్ననిజననము.
- 48 తిన్నఁడు విలువిద్య నభ్యసించుట.
- 50 తిన్నఁడు పరిజనంబులతోడఁగూడి వేటకు వెడలుట.
- 51 స్వప్నముచేతను వేట మిషను నీశ్వరుఁడు తిన్ననివశక్రతుంజేసికొనుట.
- 52 తిన్నఁడు శివలింగమునకు సేవఁజేయుట.
- 53 తిన్ననిఁ గని బోయలు దుఃఖించుట.
- 54 తిన్నఁడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట.
- 55 శివబ్రాహ్మణుఁడాలయ మందలిరోతలఁగని చింతించుట.

పుట.

విషయములు.

- 56 తిన్నఁడు పరమేశ్వరు నేత్రరోగమునకుఁ జకిత్సలం జేయుట.
 57 శివుఁడు తిన్ననికఁ బ్రత్యక్ష మగుట.
 58 నత్కిరుని కథ - మధురాపువర్ణనము.
 59 శంఖఫలకము పుట్టినక్రమము.
 60 దుర్భిక్షవర్ణనము.
 61 ఈశ్వరుని పద్యముఁగొని చనిన హరద్విజుని నత్కిరుఁడు తూలనాడుట.
 ,, ఖిన్నుఁడైన బ్రాహ్మణుని శివుఁడూరార్చి నత్కిరునితో వాదనకుఁ గడంగుట.
 62 శివుఁడు నత్కిరుని శపియించుట.
 62 శివుఁడిచ్చిన శాపమునకు నత్కిరుఁడు దుఃఖించుట.
 63 నత్కిరుని తీర్థయాత్ర.
 65 నత్కిరుఁ డొకభూతమునకుఁ జిక్కుట.
 66 నత్కిరుని సుబ్రహ్మణ్యస్వామి రక్షించుట.
 67 నత్కిరుఁడు సాయుజ్యము వడయుట.

చతుర్థా శ్వాసము.

- 69 మధురాపువర్ణనము. [పెంచుట
 70 మాణిక్యవల్లియును వారవనిత శివభక్తిపరవశలగు కూతుల నిర్వ్వరంగని
 71 దాసికూతులచేష్టలు.
 72 వేశ్యమాత కూతులకు వారధర్మ ముపదేశించుట.
 73 వేశ్య లిర్వ్వరును వారధర్మము రోయుట.
 74 కూతులవిరక్తికై వేశ్యమాత చింతించుట.
 75 ఈశ్వరుఁడు తోనలో వేశ్యలం గాపాడుట.
 76 వేశ్య లిర్వ్వరును గాళహస్తీకై బయనంబగుట.
 77 దొంగలయత్నంబుల నెల్లఁ బరమశివుఁడు వారించుట.
 77 వాలిపూజించిన శివలింగకథ.
 79 సూర్యాస్తమయాది వర్ణనము.
 80 దొంగలు విఫలమనోరథులై వెళ్లుట.
 81 ఇద్దఱు స్త్రీలును సాయుజ్యంబు వడయుట.
 86 వారకన్యలు ముక్తినందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట.
 87 చెలఁదిపూర్వజన్మ వృత్తాంతము
 88 కాళంబు పూర్వజన్మకథ.
 90 ✓ ౧౧ / ౧౧౧౧౧౧౧౧

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

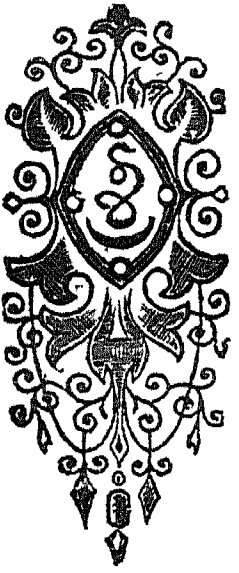
శ్రీమహాగణపతయే నమః.

శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబా సమేత ప్రమథగణ సహిత

శ్రీకాళహస్తీశ్వరాయ నమః.

శ్రీ కాళ హ స్తి మా హా త్త్య ము.

ప్ర థ మా శ్వా స ము.

విద్యానిధి యై మహామహిమచేఁ ♦ జెన్నై వసిష్ఠాజ లూ
తా వాతాశన సామజాటవిక గో ♦ త్రాదేవ నత్కిర గా
జీవాక్షీయుగ యాదవాధిపులకు ♦ స్నేయస్కరం బైనయా
ర్యావామాంగము దివ్యలింగము మదీ ♦ యాభీష్టము ల్పల్పెనున్.

సీ. హిమధరాధగమండ ♦ లేశ్వరకులపాలి, కామణితనువల్లి ♦ కాప్రసూన
యసితకంధరసింధు ♦ రాజనాంబర ఘోర, గంధబంధనకర ♦ గంధలహరి
సంతతశివభక్తి ♦ సామరస్యజ్ఞాన, సారమరందని ♦ వ్యందధార
పరమహంసోత్తంస ♦ భావభృంగవ్రాత, తన్మయావస్థప్ర ♦ దానకేళి
తే. నిఖిలవిద్యారహస్యవా ♦ ణీపరాగ, పాలికాపూరితాఖండ ♦ పద్మజాండ
పేటి యై యొప్పుచంద్రార్ధ ♦ జూటకోటి, జోటి గొల్చెద జ్ఞానప్ర ♦ సూనకలిక.

శా. వ్యాకీర్ణస్థితి నాలకించి నకులీ ♦ వారాహు లూటాడగా
నాకారాక్షర మంత్రమర్మమున కా ♦ ద్యం బైన వర్ణంబుతో
నేకగ్రీవము నేసి పల్కెనుతురం ♦ గేంద్రంబుపై నెక్కువి
ద్యాకల్పం బ్రణుతింతు బైరవుని లీ ♦ లాహర్యలీలాలయున్.

సీ. కానరాసురరాజ ♦ కంఠనిర్గతరక్త, పంకంబు శ్రీపాద ♦ పద్మలాక్ష
చండముండాహవ ♦ సంభ్రమస్తనజాత, ఘర్మవాఃకణరాజి ♦ కంఠమాల
రక్తబీజాదిమ ♦ ర్దనసమయాట్టహా, సము మోమునకు లోధ్ర ♦ సుమరజంబు
శుంభనిశుంభర ♦ ట్కోవీరసంహార, వేళ గప్పిన ధూళి ♦ మేలుముసుగు

శే. గాగ నేగేని నీగళు గాగనూ గి యగును నోనిలు చరిగి గాగనూ నాయి

శా. సర్గస్థిత్యపహరకర్మనవదీఁ త్కావేళ బ్రహ్మస్వభూ

భర్గు ల్విఘ్నములేక సాగుటకు నై ♦ ప్రార్థింపఁగాఁ దత్క్రియా
దార్గత్యంబు నదల్చి సంస్థరణమా ♦ త్రంబ్రాప్తి గావించు దృ
క్షిర్గచ్ఛత్కరుణాకదంబుఁ గొలుతు ♦ న్నిత్యంబు హేరంబునిన్.

క. ఈరీతి నిష్ట దేవన, మారాధన మాచరించి ♦ యస్తత్కృతిక

న్యారత్నమునకు విద్యా, పారంగతుడైన వరునిఁ ♦ బరికించి మదిన్.

శా. వాగర్థంబులు శ్రోతృవక్తలు జగదవ్యంద్యుండు నదైవ్వితవి

ద్యాగోష్ఠి వివరింప నీశ్వరుడ కాదా మత్ప్రబంధాధిప

త్యాగణ్యార్హుడు వేటొకండు గలఁడే ♦ యామాట లేలంచుఁ జే

తోగమ్యుం డగు కాళహస్తిపతి నాధుంగా సమర్థించితిన్.

ఉ. ఈశుభశావ్యరత్నమున ♦ కీశు నధీశునిఁ జేసినన్ మహా

దేశికస్వారభౌముడు మదిం బ్రమదంబు వహించి ధూర్జటి !

నీశివభక్తి కావ్యసరణిం గడు ధన్యతఁ బొంద నవ్యభా

షాశతధానిగుంభనర ♦ సస్థితి నొప్పు దలిర్పఁ జెప్పుమీ.

క. అని గురుఁ డనుపమకరుణా, వనధి యనుగ్రహముసేయ ♦ వరమానిమనో

వనజవనరాజహంసము, ననుభవగోచరుఁ గృతీశు ♦ నభివర్ణింతున్

మ. తనయిల్లా లఖలైకమాత, తనసంతానంబు భూతవ్రజం,

బనులాపంబులు వేదము, ద్దనవిహారాగారము త్కానిహృ

ద్వనజంబు, ద్దనసేవకు ల్గమలజాతశ్రీధరు, ల్లాఁ జెలం

గిన దేవోత్తము నమ్మహాత్ముఁ దరమే ♦ కీర్తింపఁగా నేరికిన్ ?

— ప వ్యం త ము లు. —

క. ఏతత్కళ్యాణగుణో, వేతున కఖిలప్రపంచభిన్నాభిన్న

జ్యోతికిని నాదబిందుక, శాతీ తేశునకుఁ గాళహస్తిశునకున్.

క. బహుముఖసువణాముఖరీ, లహరీశీతలశిలాతలస్థితమునిహృ

ద్భహిరబహిఃపరిపూర్ణున, కహరహరుదితునకుఁ గాళహస్తిశునకున్.

క. పంచేంద్రియమత్తద్విప, పంచాస్యకిశోరమునకు ♦ భవఫణిఖగరా

ట్టంచూకోటికి నదయదృ, గంచలనటనునకుఁ గాళహస్తిశునకున్.

క. జ్ఞానప్రసూనకలికా, పీనకుచగుళుచ్ఛమత్తభృంగమునకు సం

ధ్యానటనపటువిహారమ, హానటహంసునకుఁ గాళహస్తిశునకున్.

వ. సమర్పితంబుగా నాయొనర్పం బూనిన శ్రీమత్కాశహస్తి మాహాత్మ్యంబను మాహా ప్రబంధంబునందుఁ దదీయ కథాసంవిధానంబునకుఁ బ్రధానస్థానంబైన మాహాపురం బెట్టి దనిన.

— శ్రీకాశహస్తిపుర వర్ణన —

సీ. సంసారపారదోఁచ్చాటనానలకీల, కలుషసంచయతామ్రఁగంధకంబు
కామలతామూలఁకందకుద్దాలంబు, సంకల్పపాషాణఁటంకముఖము
రాగశాలివనాంకుఁరకడంగరీయంబు, శంకాకళంకభుజంగనకులి
నవమనోగోరాజఁ నాసికారజ్జువు, కోపనేక్షణవిశిఁఖోపలంబు

తే. దివ్యదేశికహంసోపదిష్టమార్గ, నిర్గుణధ్యానసంధానఁ నిరుపమాన
సౌఖ్యసంపన్నసాధకఁజననివాస, మమృతలింగాకరము కాశహస్తిపురము. 17

శా. ఆడం జిత్రము వాడవాడ ఘనకుఁడ్యస్వర్ణరత్నద్యుతుల్
చూడం జూడఁగ వణ్ముఖీకరణతేజోరూఢి చిత్రేక్షణ
క్రీడాదుస్తరమార్గసౌఖ్యరసవాఁర్ధిం దేల్చుఁ దత్పట్టన
క్రోడక్షోణి నటన్న నున్నపురముల్ గొండాట కర్పంబులే? 18

మ. అతులై శ్వర్యపరంపరావిలసితం బైనట్టి తత్పట్టన
ప్రతిబింబం బనఁ జంద్రకాంతరచితఁ ప్రాకార మొప్పారు న
ద్భుతమాయాబహువిభ్రమభ్రమితవఁ స్తువాతలోకోదయ
స్థితి లోఁగొన్న శివుం డనంగ హృదయాఁచింత్యప్రభావంబునన్. 19

మ. జనలోకోన్నత మైన తత్పురము తూఁచా తప్పకుండంగ వ
ర్ణన సేయన్ వశమకానె? గీటుమునకై నం జక్రికై నన్ మదాం
ధునకై నన్ బహుజీవహంతకయినన్ దుర్వాసనం బాసి మో
క్షనిధిం గొల్ల గొనంగవచ్చునట పై జూడ నిల్వోకించినన్. 20

మ. ఎలదోట ల్వనము, ల్వధూకుచము లంద్రింద్రంబు, లాకంటికి
న్ఫలము ల్వాతెర, లంగజాగమకళాఁబంధంబు లిచ్చాసనం
బులు, కోపంబునఁబాయుటల్ తపము, సంభోగంబు కై వల్యమం
దుల లీలారతి నుండు మానవుల కెందుం గాన మీచిత్రముల్. 21

చ. అమితములైన జంతువులఁ కక్కడ నుత్తమ మధ్య మాధమ
త్వము లరయంగఁ గాన మపవర్గరమాసతిఁ బెండ్లియాడుచో
సమతయెకాని తత్పురముఁసాటిగ నన్యపురంబు లెన్నఁగా
నమరు నటన్న హస్తిమశఁకాంతర మింతియ వాసి చూచినన్. 22

- ప్రబలమహార్థప్రభాసమానస్థితి, కోశంబు లుండెడుకొలఁదు లరసి
యాతప శీత వా ♦ తాదుల సమముగా, నాత్మప్రయత్నంబులందుఁ దలఁచి
తే. సంచరింతురు బ్రాహ్మణ ♦ క్షత్ర వై శ్య, శూద్రు లవ్వీట సంతత ♦ భద్రహృదయ
నిరుపమానందవిహారణో ♦ న్నిద్రులగుచు, రాజయోగై కసామాజ్యరతులభంగి. 23
- చ. పరిచితబంధనైపుణి, న ♦ పారకళానుభవప్రసక్తి, నా
దరసవివేకసంపద, స ♦ దాశుకవాక్యసుధానుభూతి, మో
హరహితవృత్తి, బ్రహ్మరదనంగరహస్యవిచారబుద్ధి, న
ష్టరమునఁ గామినీజనులు ♦ పొల్తురు యోగిజనంబుపోలికన్. 24
- మ. అరగంటం గనుగొంట మందగతిఁ బూర్ణాహంకృతిం బ్రార్థనా
కరభుక్తిస్థితి ముక్తలోకభయశంకావృత్తి నున్మత్తన
వ్యరతి స్సత్త్వసమగ్రత స్మృదితప ♦ ద్మాభ్యున్నతి స్థంధమం
ధరదంతావళకోటి యొప్పు నవధూ ♦ తప్రక్రియం దత్పురిన్. 25
- క. ఆపురి తేజుల వేగ, న్యాపారము గెలువ నోప ♦ మనుసిబ్బితిఁబో
చాపలవిరహితసౌఖ్యం, బాపాదించుకొను మానవావళిమనముల్. 26
- వ. అప్పురంబున కధీశ్వరుండు. 27
- సీ. తనయాజ్ఞజంగమ ♦ స్థావరజంతుసం, తాన మెన్నఁడు జవదాటవెఱవఁ
దన తేజమున నర్చుదన్యర్చుదోషర్చు, ధార్మచంద్రములై న ♦ నడఁగిపోవఁ
దనదు శక్తిత్రయంబున సమస్తప్రపంచంబుల కభివృద్ధి ♦ సంభవిల్లఁ
దన మహాప్రకృతిపె ♦ ద్దల చిత్తవృత్తికి, నగణితాశ్చర్యంబు ♦ నావహింపఁ
తే. జలఁగె విశ్వేశ్వరుండు రాజశేఖరుండు, కమత శత కిటి పరివృథ ♦ కరటికుధర
విషధరాధీశ హరిముఖ ♦ వివిధభువన, భారవహులకుఁ బ్రాణంబుప్రాణ మగుచు.
క. శ్రీకాళహస్తి నాయకుఁ, డీకై వడి జగము లెల్ల ♦ నేలుచు నొకనాఁ
డాకస్మికంబ యాదవ, భూకాంతుని భక్తిఁ దెలియఁ ♦ బూని కడంకన్. 29

—మాయాజంగమస్వరూపము. —

- సీ. అడుగునెత్తమ్ముల ♦ నపరంజిపావాలు, కరమునఁ గేదారకంకణంబు
బంగారుప్రాతఁచె ♦ అంగులగోణాము, గళమున రుద్రాక్షకంఠమాల
యొకకేల భసితభ ♦ స్త్రికతోడిబెత్తంబు, సందిగట్టిన తరుణేందుధరుండు
మాణిక్యరుచులయొడ్డణంబు భూతిపైఁ, బెట్టినకస్తూరి ♦ బిళ్లబొట్టు
తే. సార్వకాలిక తాంబూలచర్వణార్ద్ర, రాగసౌభాగ్యమునఁ బద్మరాగమణులఁ
దృణముగాఁజూచుదంతపంక్తియునుగలిగి, యంగజారాతియొకమిండజంగమగుచు.

మ. తన సౌందర్యముఁ జూచి కామశరసంఁతాపంబునుం బొందకుం
డినకాంతామణిఁ, దాల్మిదూలని వధూఁటిం, గౌగిలింపం దలం
పని శంపాలలితాంగిఁ, బోటులకుఁ జెఁప్పంబోని పంకేరుహ
ననఁ, గీర్తింపని లేమ, మందునకునెఁ నం గాన మూహింపఁగన్.

32

—❖— కపటజంగమరూపియైన శివుఁ డొకదాసియింట విడియుట. —❖—

శా, ఆవేశం బురపల్ల వప్రకరనే ♦ త్రానందబాష్పాంబుధా
రావర్నాగమచంచలాలతికదు ♦ ర్వారప్రసూనాస్త్ర)తే
జోవై శ్వానరసామిధేనిరశనా ♦ సూత్రస్థితస్వర్ణపే
టీవిన్యస్తకపర్ది నొక్కకలకం ♦ తీరత్న మేతెంచుచున్

33

చ. కపటకుమారజంగమవి♦కారమునం జనుదెంచు శైలజా
ధిపుఁ గని భక్తిపూర్వకమతి న్నరణార్థి యొనర్చి యొక్కచేఁ
బ్రపదము లంటి తన్మృదుల♦పాణిసరోదుహదత్తభూతి ని
ద్దవునుదుటం ధరించి ప్రమ♦దానుణి యిట్లనియెం బ్రీయంబునన్.

34

సీ. విజమాడుదేవరు ♦ నిజకృపాదృష్టిఁ జెన్నాననాయిల్లు బిడార్లు మీకు
నాకు మీపాదార్పనము సేయ నడలింగ,మూర్తి చేకుటె వచ్చి ♦ మూర్తమాడి
యొడయ చిత్తేశ నా యునికిని మజ్జనం, బాడి శివార్చన ♦ మాడబేకు
విచ్చేయుడు విభూతి ♦ వీడియంబందుకో, జంగమస్వామి నా ♦ నదనమునకు

తే. నోగిరంబులు మంచిమే ♦ లోగిరములు, నావటించెదఁ బడఁడు మీ ♦ రారగింపఁ
బ్రతిదిన్దంబును జంగమా♦ర్చనము లేక, తనివుపడనొల్లవిజితకం♦దర్ప యనుడు.

శా.నంతోషించి మహాత్మురాలిది శివాఽచ్చారైక సంశీల, య
శ్రాంతాపాదితజంగమార్చనకళాఽసామర్థ్య, కందర్పశు
ద్ధాంతశ్రీపరిహాసకృన్నిఖిలలోఽకాతీతసౌందర్య, యి
క్కాంతారత్నము, దీనిభక్తికి మనఃఽకంజంబు రంజితైషిన్.

36

క. అని కాంతా! నీయింటికీ, జనుదేంచెద నీదు గుబ్బు ♦ చనుఁగొండలనం
దునఁ దెరు వెఱుఁగక తిరిగెడి, మనసనుతెరువరికి దప్పి ♦ మాన్పం గలవే?

37

క. అనవుడు నొడయని కిట్లను, వనజానన నీదు మనసు ♦ వచ్చిన రీతిం
బనివినియెద మాటల కిఁక, బనిలే దీతలవు నాదు ♦ భాగ్యముగాదే?

38

ఉ. నావుడు సంతసిల్లిన మనంబున జంగమలింగమూర్తి పా
రావతకంఠి కోకిలవిఁ రావయు ముందరఁ బోవఁ జంద్రికా

- క. ఆజలజేక్షణసేసిన, పూజలు గైకొనుచు మెఱుగఁగఁబోణి న్వదనాం
భోజమునం జిఱునగవులు, రాజిల్లఁగ నన్న సేసి ♦ రతి కెలయింపన్. 40
- క. అంతకు మునుపే మరువిరి, కుంతంబులఁ జిక్కువడ్డ ♦ కోమలి మిగులన్
సంతోషమంది యొకయే, కాంతగృహములోని కరిగి ♦ యలరుల సెజ్జన్. 41
- ఉ. తానుఁ గుమారజంగమను ♦ ధాకరమాళియుఁ గూడిమాడి యిం
పై నరతిప్రసంగముల ♦ నర్థనిమిలితనేత్రపద్మముల్
మాననిచుంబనంబులును ♦ మాటలచొక్కులు వీడివీడిపో
నీనికవుంగిలింతలు న ♦ నేకవిలాసములుం జెలంగఁగన్. 42
- ఉ. ఎక్కడఁ బట్టినం గళలఁబిక్కువ, లెక్కడనోరుసోకినన్
జక్కెర లప్ప, లేమనిన ♦ సారసుధారస, మెట్టు లుండినన్
జక్కఁదనంబుపెన్నిధులు ♦ సంభ్రమ మొప్పఁగ నేమిసేసినన్
మక్కువచెయ్యులై మెఱయు ♦ మన్తధకేళి యొనర్చునంతటన్. 43

—❧— దాసిని రాజు శిక్షించుట. —❧—

- క. ఆసీల వేణి యాదవ, భూనాయకుఁ డారగింపఁ ♦ బోయెడువేళన్
దానయిపల్లెర మిడియెడు, దానఁ గదా యనక తపసి ♦ తగులున నుండెన్. 44
- క. భూపాలరత్న మంతటఁ, గోపంబునఁ బల్లెరంపుఁ ♦ గోమలిఁ బిలువన్
బోపొండు పట్టి తెండన, నాపడఁతుకకడకు వేత్ర ♦ హస్తలు కడఁకన్. 45
- ఆ. ఒకరిఁ బట్టఁ బలువు ♦ రుద్ధతి నేతెంచి, పిలువ నదరిపడుచు ♦ బెదరి లేచి
భయము రాజుకడకు ♦ రయమునఁదివియంగఁ, దగులు తపసికడకు ♦ మగుడఁదివియ. 46
- సీ. వడికొల్పి యొక కేల ♦ ముడిచినకొమ్ముడి, గొబ్బునఁ గటిఁ జుట్టు ♦ కొన్న చేల
మొండొంటఁబెనఁగొని ♦ యున్న హారంబులు, నిద్రదేతెడునేత్ర ♦ సీరజములు
వాడఁబాటినతీగ ♦ వంటిచక్కనిమేను, చిన్ని కెంపులతోడి ♦ చిగురుమోవి
పిఱుదుభారంబున ♦ బెణకెడు పదములు, చనుఁగవప్రవేగున ♦ జడియుకొను
- తే. కలిగి కలఁగని మనముతోఁ ♦ గాళహస్తి, విభునిఁ దలఁచుచు దిక్కునీ ♦ వేయటంచు
నరగ నేతెంచి యూర్పులు ♦ నందడింప, రాజముందర నిలిచె నం ♦ భోజవదన. 47
- చ. నిలిచినఁ జూచి మండి ధరఁణీపతి నిష్ఠురభాష లాడి వే
ల్పుల భ్రమయించు నీచిగురుఁ ♦ బోడిమనోహరమూర్తి రేఖకున్
వెలితి యగుం గదా యనక ♦ వేగమ నిర్దయచిత్తవృత్తిమై
దల గొటిగింపఁ బంచె; నొక ♦ తప్పును గావరుగా నృపాలకుల్. 48

చ. పడి బిగువైన పీనకుచ భారమువంక ధరిత్రి మోవకుం
డెడుతనువల్లితోఁ గటికిఁడెందముభూపతి దూఱుచున్ వడిన్
వెడలుదృగంబుపూరములు ♦ వెల్లిగొనం బలవించె దైవమున్
దడవుచుఁ బంచమధ్వనుల ♦ తానము లీనుపికాంగనాగతిన్.

50

—❧ శిక్షితదాసిని శివుఁ డనుగ్రహించుట. ❧—

సీ. ఓయనురోదనం ♦ బోంకారమనువుగాఁ, గనుఁగవనీరు మఱ్ఱజనము గాఁగ
నిడువాలుఁగన్నులు ♦ నీలోత్పలములుగా, నెవ్వోము గ్రొత్తనెత్తమ్మిగాఁగ
గమ్మని నిట్టూర్పుఁగాడ్పుధూమంబుగా, దంతకాంతులు దీపతతులుగాఁగ
నధరోష్ఠ మమృతోపహారంబుగాఁ బదాబ్జంబులఁ బడుట దండుంబుగాఁగ

తే. నవధరించెనొ కాక లోకై కవిభుఁడు, భక్తజనముల ముంగిటిఁపారిజాత
మేలయేడ్చెదు మానవేచాలు ననుచు, హస్తమస్తకసంయోగమాచరించి

51

ఉ. ఎత్తిన నింద్రజాలగురుఁ ♦ డెత్తిన బర్హమనంగ మన్తధుం
డెత్తినపువ్వువింటిమదఁమెత్తినతుమ్మెదపిడునారి నాఁ
జిత్తజరాజ్యలక్ష్మీ కభిఁమేకమునేయ శివుండు కాంతకై
యెత్తిననీలకుంభరుచిఁహిండనమోయన సద్భుతంబుగన్.

52

క. నెఱిమిగులఁ గలిగి నలుపై, తఱచైమదన ప్రతాపదావాగ్ని శిఖల్
మెఱయు నవధూమ మనఁగాఁ, దెఱవకుఁ గచభరము వచ్చె ♦ దేవునికరుణన్.

53

సీ. వచ్చిన నానందఁవారిధిలోఁ దేలి, జంగమయ్య పదాంబుజముల కెరఁగి
యతని యానతిమీఁదఁ ♦ జతురలంకారంబు, లాచరించి మహేశ్వరార్చనంబుఁ
జేసి యెప్పటియట్ల ♦ చిత్తజాతునిఁ బాసి, చనుదెంచు రతియన ♦ మనుజవిభుని
సన్నిధికేతెంచి ♦ సముచితస్థితి మ్రొక్కి, లేచిన వెరఁగంది ♦ చూచి విభుఁడు

తే. ఆజ్ఞ వెట్టించి చేతడి ♦ యార దివుడు, దీని కెబ్బంగి మోహనం ♦ బైనవేణి
గలిగె? నీమాయ మంగలి ♦ కతనగాదె, వానిఁ దెమ్మన్నఁగ్రమ్మఱవనిత మ్రొక్కి.

54

ఉ. విన్నప మాదరింపు పృథివీపర ! మంగలి మాయ లేవియుం
బన్నఁడు, మీమహాజ్ఞకొకభంగము గల్గునె? సర్వమంగళా
సన్నమనోహరాంగ మొకజంగమలింగము నాగృహంబులో
నిన్నటినుండియుం గరుణ ♦ నివ్వటిలన్ వసియించి యుండుటన్.

55

ఉ. నీకృపలేక భంగపడి ♦ నేఁ జని యాతని దివ్యపాదనా
భీకయుగంబులం బడి ఫలించె మదీయ తపంబటంచు బా

—మాయాజంగమును యాదవరాజు దర్శించుట.—

వ. అనవుడు గనుంగొనలఁ గొనలుసాఁగుకనలున కనుకూలంబైనహృదయంబు సదయంబుగా నొనరించి చతురుదధి వలయిత క్షితిపతి కతిపయ హితపురోహిత సచివసహితంబుగా నమ్మచ్చెకంటి యింటికిం జని జంగమలింగంబు పదాంభోజంబులఁ గరాంభోజముఖాంభోజములం బూజించి వినయవినమితోత్తమాంగుండై యిట్లనియె. 57

శా. అయ్యా! యెక్కడనుండి యిక్కడికి లీలార్థంబు విచ్చేసినా?

రియ్యబ్జాననమీద నింతదయ మీ కెట్లయ్యె? నేడెద్ది నేడెయ్యంగాఁ గల యూషిగం బని ప్రశంసంపక్ష ఫణిగ్రామణీ శయ్యాస్తుండు ప్రసన్నమూర్తియయి రాజన్య నిర్వోకించుచున్.

58

ఉ. జంగమనామధేయము నిజంబుగ నిచ్చఁ జరించి కాళహ

స్తింగల చోద్యము ల్బుధులు సెప్పఁగ వచ్చి కనుంగొన న్నహ

లింగనివాస మేమియును లేమికిఁ జొక్కి 'నమశ్శివాయ' నే

యం గల కార్య మెద్దియొకొ యంచు విచారముఁ జేసి యాత్మలోన్.

59

ఉ. నీకెనయైన భక్తవరునిం బొడగానను గాన నీకు నే

నీకథఁ జెప్పవచ్చి జలజేక్షణ భక్తికి మెచ్చి పాయఁగా

లేక నిను న్నహఃకపటలీల వశీకృతుఁ జేసినాడ రా

జా! కల ధౌతశైలశిఖరాలయ గేహముఁ గట్టఁ బంపవే.

60

చ. అనవుడు భూవరుండు వినయంబున నిట్లను మీర లానతి

చ్చినగతిఁ గాళహస్తి శశిశేఖరు దివ్యనివాసపంక్తి మో

హనముగఁ గట్టఁబంచెదఁ ధదాదిపురాణకథాప్రసంగముల్

వినవలతుం గృపాంబుధి! న విస్తరవైఖరిఁ జెప్పవే యనన్.

61

—శివుఁడు యాదవరాజునకుఁ గాళహస్తి మాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట.—

మ. అగుఁగాకంచుఁ బ్రపంచభర్త యనుకంపాలింగితస్వాంతుండై

జగతీనాథునితోడ నిట్లనియెఁ దచ్చారిత్ర మాలింప నిం

పగునేని నిను మమ్మహాత్మ్యము పురాణాబ్ధి న్నధింపంగఁ బూ

ర్ణగతిం బుట్టిన మోక్షలక్ష్మీకి విహారస్థానమై యొప్పగున్.

62

చ. జముదెన వెండికొండ ఘనసాల మగన్త్యధరాత్మజాలలా

మము, పరిఖాబ్ధి, రాజ్యగరిమం బపవర్గసుఖంబు, రాజర

త్నము పరమేశ్వరుండు, వటునాథుడ కావలికాడు, తన్మహా

త్మ్యముఁ గొనియాడఁగా హరిపితామహశేషుల కైన శక్యమే?

63

ద్రమయూరాఖ్యసహస్రలింగపదభాఃరద్వాజ తీర్థంబులై
యమరున్ ముక్తివధూటి కన్నగరమాహాత్మ్యంబు సామాన్యమే ?

64

ఉ. అక్కడఁ దొల్లి సింహశరభాదిమృగాకులమై పునఃపునః
పక్కణనిక్వణశ్రవణబంధుర మై శబరీకిరాతన
మృక్కృతమన్మథశ్రమవిహారమహాఖురళీకుడుంగమై
వాక్కబళీకృతేతరదవజ్వలనోగ్రవనంబు చెల్వగున్.

65

ఉ. వారణకుంభము ల్బుబరవల్లభులమ్ముల ప్రక్కలించి ర
క్తారుణమాక్తికావళి గుఁచాంతరవీధులలంకరించి నీ
రేరుహపత్రనేత్రలకుఁ బ్రీతి యొనర్తురు తీత నిక వ
క్షోరుహసామ్యగర్వమిభకుంభయుగంబుల కంచు నచ్చటన్.

66

-వ. అవ్వనాభిధానంబు గజకాననం, బందుఁదొల్లి వసిష్ఠునకుం బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుం
డైనవిధంబుఁ జెప్పెద వినుము.

67

—❖ వసిష్ఠునకుఁ బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుడగుట. ❖—

చ. తనయులు గాధినందనుకతంబున నూర్వురుఁ జచ్చినన్ మనం
బునఁ గడలేని దుఃఖమును బొంది వసిష్ఠుఁడు గొండ యెక్కి కూ
లినఁ బడకుండఁగాఁ బుడమిలేమ కరంబునఁ గందుకంబుఁ బ
ట్టినగతిఁ బట్టి నిల్పి మునిఁడెందము గుం దెడలింప నిట్లనున్.

68

శా. ఓవెట్టి! సుతు లందఱుం దెగిన నయ్యో దుఃఖివై యీగతిన్
జానం బుట్టువుదీఱునే? మనములో సంసారమున్ రోసినన్
దేవోత్తంసుని బార్వతీరమణు భక్తిం గొల్పుమీ చేకులున్
జీవన్ముక్తి యటంచు ధాత్రి యుపదేశింపం బ్రమోదంబునన్.

69

క. నానాముఖవాసనలకుఁ, దానక మగుచున్న హృదయఁ తామరస ముమా
జానికి నర్పించి తపో, ధీనుండై యతఁడు బ్రహ్మతేజము మెఱయన్.

70

సీ. శ్రీగురుపాదరాజీవయుగాతప,త్రచ్ఛాయ నెండకుఁ దల్లడిలక
తరుణేందుభూషణః ధ్యానసుధాధార, ఘోరక్షుధాబాధఁ గుటిలపడక
సకలాంగభసితకంచుకమున విషపుచ్చ, విషధరాదుల భీతి వెగడు వడక
ఘనభక్తిగర్త నిర్ఘాతచిత్తస్తంభ,తను గేహమునఁ గాలి దలఁచులేక

తే. బహువిధోపాయములఁ జిక్కుపడక తిరుగు, ప్రకటసంసారమోహజంబుకముఁబట్టి
యుద్ధవిడిఁ జంపుటకు రాజయోగజాల, మానపడి చేసె నత్యుగ్ర మైనతపము.

71

వీవం గ్రోతులు పండ్లు గానుకలు గావింపం గిరాతాంగనల్
సేవ లేయఁ జెలంగె నమ్ముని తపఃస్సింహాసనాసీనుడై .

72

శా. శుండాలార్భకపండగండతలఖిఃఖిభర్జనోపార్జు నా
ఖండగ్రావము చండకుండలివిశంకవ్యాప్తి కింపైన శ్రీ
ఖండస్థానిపు శారికాశుకవిహంగనాతపుండ్రేక్షుకో
దండక్రీడకు నీడమై తప మతిఃస్థైర్యంబునం జేయఁగన్.

73

ఉ. వాకిటఁ గాచియున్నహరిఃవారిజసంభవముఖ్యదేవతా
నీకమునుం దలంప కవఃనీధరజాదరహాసలోలతం
బోక సమీపవర్తు లగుఃపుత్రులఁ జూడక భక్తభక్తిక
న్యాకరపంకజగ్రహణఃనైషికుడై కడుసంభ్రమంబునన్.

74

వ. మనోదృష్టిదురభివేశ నిరవ కాశీకృత దశదిశాప్రదేశంబగు దివ్యప్రకాశంబునఁ బం
చభూత పంచేంద్రియ పంచవిషయ పంచక్లేశ పంచకోశాది పంచవర్గప్రాయ ప్ర
పంచంబుఁ బంచుకొని భక్షింపం బాలువడినపంచముఖంబులతోడి ముక్తకంచుకా
కారంబునఁ బంచశరభంజనుండు పరమశివలింగరూపంబునఁ బశ్చిమాభిముఖంబునం
బ్రసన్నుడై

మ. మునిచూడామణి ! నీతపంబునకు సఃస్మృదంబునం బొందినాఁ
డ, ననుక వేడుము నీమనంబునకు నిష్ప్రబెద్ది నే నిత్తు న
న్న నిజస్వాంత విచింత్యమానగిరిజానాథస్వరూపంబు వ
ల్కినయల్లెన భయంబు భక్తియుఁ బిసాళింపం బ్రహర్షంబునన్.

76

ఉ. కన్నులు విచ్చి చూచి పురఃసుస్మరు దిక్పరిపూర్ణదీప్తినం
పన్నతకుఁ భయాకులితపద్మనిరీక్షణుడై వడంకు పై
కొన్న శరీర మంతయు గఃగుర్పొడువంగఁ బ్రమోదసంభ్రమ
స్విన్నలలాటభాగమునఁ జేతులు చేర్చి మునీంద్రుఁ డిట్లనున్.

77

క. విశ్వపతి విశ్వకల్పక, విశ్వాత్మక విశ్వసాక్షి • విశ్వంభర యో
విశ్వజనిస్థితిలయకర, విశ్వాధిక యనఁగ నిన్ను • విందు మహేశా.

78

క. ఇరువదినాలుగుతత్త్వము, లరయఁగ నీయంద పుట్టి • యణఁగె నన జగ
త్పరిపూర్ణుడ వన దృశ్యే, తరమూర్తి వనంగ విందు • దత్తవీజ్జలచేన్.

79

క. స్వానుభవంబునఁ దథ్యము, గానంబడుఁగాని మీయఃఖండాద్వైత
జ్ఞానమయాకృతి బహుభా, షానై పుణిఁ దెలియునది యశక్యమట శివా.

80

తే. భక్తవత్సల కాలసంభవములగుచు, గాలభుక్తంబు లయ్యెడి కమలజాది
పదవులే నొల్లఁ గాలంబుఁ బట్టిమింగ, నోపు మీచిన్మయాకృతిఁ జూపుమిశ.

ఉ. ఆదిగృహస్థశేఖరుడఁ బై ననినున్ భవతాపనక్షుధా
వేదనచే దపఃకుతపఁ వేశఁ గనుంగొనఁ గల్గె, బ్రహ్మవి
ద్యాధనభిక్షు నాదుహృదయం బనుపాత్రమునందుఁ బెట్టవే
యాదర మొప్పఁగాఁ బునరయఁచితవృత్తి సుఖంతు నీశ్వరా. 83

క. మన్ననతో నా కిచటఁ బ్రసన్నుడవైనట్ల ఘోరఁ సంసారగదా
పన్నోషధఘటికామహి, మోన్నతిఁ బూజఁగొనవయ్యఁ యుగముల నెల్లన్. 84

క. ఈరెండును నాచుదికిం, గోరం దగినయవి నేత్రకోణములఁ గృపా
పూరంబు దొరఁగ నీవే, భోరున నన భక్తకల్పభూరుహ మగుటన్. 85

సీ. తన్నులోనుగఁజుట్టుఁ కొన్నవటచ్చాయ, నిజదీప్తి మొగులునాఁ నింగిఁ బర్వ
బ్రహ్మసంహననామఁ రద్రుపల్లవశిఖా, చ్చటలునాఁ గుఱుచకెంజడలు దనర
నీశ్వరోహమ్మనుఁ నీరహస్యముదెల్పు, మురువున సుజ్ఞానముద్ర మెఱయ
మనము చిద్రసములోఁ మునిగిన మాటాడ, నెఱుంగఁదోయనమానఁ మెనక మెనఁగ
తే. నమ్మహాలింగ మధ్యంబుఁ నందునుండి, దక్షిణామూర్తిరూపంబుఁ దాల్చి శివుడు
యావనశ్రీసమేతుడై యవతరింప, శక్తితండ్రయు నత్యంతభక్తితోడ.

క. పానఃపున్యప్రణతివి, ధానుండై మ్రోలనిలువఁ దడయక కారు
ణ్యానూనాపాంగుండై, యానిఖిలేశుడు భవార్తి యడఁచెడుకొఱకై 87

శా. చింతాంతస్థలమై ప్రకాశితజగఁ చ్చిత్తక్రియాభోగమై
భ్రాంతిప్రాపితజీవితప్రథితమై పద్మప్రసూతాదికీ
టాంతవ్యాపకమై మనోవిషయదూరానందమై సంహృతా
ద్యంతం బైనరహస్యముం దెలిపి పాశాసీకముం గోయుచున్. 88

ప. ఆక్షణంబ దక్షిణామూర్తియు నంతర్హితుం డయ్యె. వసిష్ఠుండును నిజప్రతిష్ఠితదివ్య
లింగోపకంఠంబున నకుంతితానందంబున నెందేనియుం దిరుగుచుండె. పరమేశ్వరి
యుఁ బరమేశ్వరచిరవిరహభారంబు సహింపజాలక 89

ఉ. ప్రమథు ల్లాంచనదండము ల్లాని చతుర్భాగంబులం గొల్వఁ ద
ద్రమణుల్ డగ్గటి నేవఁ జేసి నడువన్ బ్రహ్మచ్యుతుల్ దేవబృం
దముతో దూరమునందు ముందటఁ బిఱుంఁదన్ సందడింపంగ వ
చ్చె మహాదేవి విమాన మెక్కి విభునిన్ సేవింప నచ్చోటికిన్. 90

- గంబులఁ జిన్నరందరసఁ గాఢసుఖాత్తులఁ జేసి జ్ఞానసూ
నాంబ యనంగఁ గీర్తిఁ గని యవ్యయభూభువనై కవాసనన్. 91
- క. ఆదిమదంపతు లీగతి, సాదరత వసిష్ఠతాపఁ సాశ్రమవనలీ
లోదవసితు లగుటయు సవి, మాదస్వాంతమున రజతఁ శైలం బంతన్. 92
- క. జననీజనకులఁ బాసిన, తనయునిగతి నొంటినుండఁ యగవగునె జగ
జ్ఞననీజనకుల హిమగిరి, తనయేళులఁ బాసి దీనఁ తామతి ననుచున్ 93
- శా. కైలాసం బగజేశులం గొలువ రాఁ గా భక్తితో దేవతా
శైలంబుం జనుదెంచెఁ గూడి ధనదాశం బుట్టి జోడై యమా
శాలీలాగమనంబునన్ శశిదినఁ స్వాముల్ వియద్విధి రాఁ
గాలం బిట్లగు టేలొకో యనుచు లోకం బద్భుతం బందఁగన్. 94
- క. ఆదంపతులకుఁ బూర్వది, శాదేశంబున విహారఁ సదనం బగుచున్
దాదక్షిణకై లాసము, నాదేవప్రమదసేవఁ నప్రథ నిలిచెన్. 95
- క. ఆగిరివరునకు నుత్తర, భాగంబునఁ బసిడికొండ యై రవ దుర్గా
నాగ ముఖ రక్షితం బై, యోగిజనాకీర్ణవైభవోన్నతిఁ దనరెన్. 96
- మ. అణిమాదిప్రదమై పురాణకథితంబై మోక్షదం బైన ద
క్షిణకై లాసముమీదికూరిమి వితర్కింపన్ శివాజానికీ
గణనాతీత మనంగ నేల? గిరిజాకర్ణోత్పలధ్వంసితో
ల్బణగండస్థలఘర్తవారియయి తత్ప్రాంతంబునం దిమ్మరున్. 97
- సీ. విహరించు నొకవేళ యిహిమామృపల్లవ, చ్ఛాయల గిరిజాసహాయుఁ డగుచుఁ
గీడించు నొకవేళ యిరిదర్ నిర్మల, భారాపసీతనిదాఘుఁ డగుచుఁ
జరియించు నొకవేళ యిబరవేషవిశేష, మృగయావిహార సమీహుఁ డగుచు
విచ్ఛేయు నొకవేళ యిధురితరతిపరి, శ్రమచందికావృతోత్సంగుఁ డగుచు
- తే. మందరాచల హిమనగా నందవిపిన, రజతగిరి నీలకంఠాదినిజనివాన
భవోన్నతి మఱచి దేవతలతోడ, హరుడు దక్షిణకై లాసధరమునందు. 98
- చ. తన కెటువంటివేడుకయొ తద్గిరిమీద వినోదకేళి స
ల్పునపుడు పార్వతీచరణపుష్కరము ల్గరినాశ్శఘట్టనం
బునఁ గనుగందకుండ నవభూరుహపల్లవరాజి మెత్తఁగా
ధనదసఖుండు దేవవనితాతతిచే బఱపించు ముందటన్. 99
- మ. అలరుందీగెలు పువ్వుగుత్తులు కురం గాలోకము ల్పల్లవం
బులు పంచాననమధ్యము ల్మధుకరంబు ల్బింబము ల్దాడిమి

- సీ. శిష్టనీవారముఁజ్జింపచాశ్రమముల, మెలఁగు సంయమిగృహఁ మేధియగుచుఁ
గాంతారమధ్యపఁక్కణవిహారంబులఁ, జలుపుఁ గిరాతసంసారి యగుచు
సంతతాంతర్యాగఁసాధకస్థలముల, నలరారు సిద్ధగృహస్థుఁ డగుచు
లలితచతుర్విధాఁలంకారములఁదాల్చు, నవభోగరతిగృహఁనాథుఁ డగుచు
- తే. మంచుగుబ్బలిరాజుకుఁమారిఁ గూడి, వేలుపులపెద్ద జముదెనఁ వెంకికొండఁ
దన్నుఁదెలిసిన వారికిఁనన్ని దెనలఁ, దాన యగురీతి బహువేషఁధారి యగుచు. 101
- ఉ. ఆసగణేశవాస మగుఁనగ్గిరి నలైన నామడన్ యమ
గ్రాసమహర్హదేహులకుఁ గాలము సేరువయైన దీర్ఘని
శ్వాసము హంసనుంత్రమణిఁ చక్షులు మూయుట యోగనిద్ర, మూ
ర్ఛాసమయంబు దత్పరవశత్వము, సచ్చట మోక్షమహా దుదిన్. 102
- చ. జడలు ధరింప, రంగజునిఁ జంపరు, పూయరు బూదిపూత, మై
నడుగరు భిక్ష, కట్ట రజిఁనాంబరము, ల్పరియింపఁబోరు పే
రడవుల, నగ్గిరీంద్రమహిఁమాతిశయం, బిఁక నేమిసెప్పదున్
బడయుదు రూరకుండియునుఁ బ్రాణులు చిత్రముగా శివత్వమున్. 103
- మ. భవదావాగ్ని విదాహముం జెలుచు నాపై జాడ నేతెంచినన్
బవమానంబులు నిర్ఘరోభయతఃపాటల్యశోకాటవీ
నవమల్లీ నవమాలికా వకుళ పున్నాగామ్రచాంపేయ గా
లవనీవ ప్రసవాది గంధలహరీఁలక్షీమదప్రోద్ధతిన్. 104
- చ. అమరమనుష్యుడై త్యభుజఁగాదులు గూడి చరింతు రగ్గిరీం
ద్రమున నఖండసౌఖ్యరసఁదాయకమైన శివాగమప్రభా
వముఁ దమలోనఁ దాము సరిఁ వచ్చెఁగదా యని శంక దీర భా
వముల మధించి చూచి తరువాత సమాధినిమిలితాత్ములై. 105
- ఉ. వేలుపుఁగొమ్మ లందుఁ జలఁవృక్షములన్ వివరింపలేక యు
య్యాలలు గట్టియాడ నవియల్లన దప్పుగఁ బోయినన్ మహాం
దోళనమంది మున్నదమఁతోడనె కొప్పులనుండి చాలుగా
రాలిన దివ్యపుష్ప నికరంబుల చొప్పున వత్తు రిండ్లకున్. 106
- వ. తదనంతరంబ సువర్ణముఖరీజననప్రకారంబు సెప్పెద వినుము. 107

— సువర్ణముఖరీజనన ప్రకారము. —

- సీ. తనపెండ్లిఁ జూడంగఁ దక్షిణదిక్చరా, చరభూతములు హిమశైలమునకుఁ
జనుదేర నుత్తరాశాభూమి గ్రుంకి ద,క్షిణభూమి కడునొడ్డఁగెడవు గాఁగ

తే. వింధ్యపర్వత గర్వంబు విలుగఁ దొక్కి, గౌతమీ కృష్ణ వేణ్యపఁ గాహనములు
నేసి శ్రీశైలనాథు డర్శించి జ్యోతి, సిద్ధవటనాథుఁ గొల్చి విచ్చేయునపుడు. 108

మ. ప్రాణతు లేయమఁ గాంచె కుంభజుఁడు లోపాముద్రతోఁ గూడి డ
క్షిణకై లాసము, నంబికాహరకృతఁ శ్రీపాదుకాన్యాసమున్
మణిమంత్రోషధ వాసమున్, భవమహామానూవిపర్యాసమున్,
గణనాతీతనటీవిలాసము, సమగ్రశ్రీ సముల్లాసమున్. 109

క. కాంచి మునీంద్రుఁడు జలనిధి, కాంచీవలయప్రసిద్ధఁ కాశీమధురా
కాంచీముఖపురలక్ష్మీ, కాంచీమణి యామ్యభాగకై లాసగిరిన్. 110

క. డగ్గటి పెనఁగొను దురితపుఁ, బగ్గంబులఁ ద్రొంచివైచి ఁ ప్రమదాశ్రుతతుల్
దృగ్గోళంబులఁ దొరఁగఁగ, దగ్గుత్తికతోడఁ దనదుఁదయితయుఁ దానున్. 111

శా. కాంచె వంచితపాంచభౌతిక సుఖాకారాంగమున్, జిన్నటీ
సంచారాంచితరంగమున్, మునిమనఁస్సమ్యక్పరిష్వంగమున్
బంచాస్త్రాసుమరుద్భుజంగము, కృపాపాణింధమాపాంగమున్,
బ్రాంచన్తుక్తికళత్రసంగము, ఫణారాజన్తహాలింగమున్. 112

క. కాంచి వధూయుతుడై పుల, కాంచిత దేహమునఁ బ్రాణతుడై ధ్యానించెన్
గించిన్తుకుళితనయనయు, గాంచలుడై మహాని దర్శనానందముతోన్ 113

సీ. అర్చించె శీవుని సహస్రనామంబుల, వివిధవాక్పృథ్విఁ గావించె నుతులు
సేసె బెక్కులు ప్రదక్షిణములు జపియించె, బంచాక్షరంబు సప్రణవముగను
ధ్యాన నిష్ఠాబుద్ధిమానముద్ర వహించె, నానందపరవశుం ఁడయ్యె బిదపఁ
దలఁగి పోజాలకఁ నిలిచిచూచుచు నుండె, దలయూచి వెరఁగందె దనకుదానె

తే. కాళికానాథ విప్రయోగవ్యథావి, దూరు డగుచు వసిష్ఠతపోరమాను
భావ మాత్మవధూటితోఁ బ్రణుతి జేసె, మునిశిఖామణి దక్షిణామూర్తిఁ గొలిచె

స్రగ్ధర. పంచాశద్వర్ణమూర్తిం ఁ బరశివరమణిం ఁ బంచభూతాత్మ పీఠం
బంచ క్లేశప్రణాశఁ ప్రఘటన చతురం ఁ బంచవిద్యాస్వరూపం
బంచాశతోక్తిపృథ్వీ ఁ భరణచణమహఁ ఁ భాగ్యలక్ష్మీప్రదాత్రి
సంచారాగారయోగీ ఁ శ్వరజనహృదయఁ ఁ జ్ఞానపుష్పాంబు గొల్చెన్. 115

తే. ఎక్కె దుర్గాంబకొండ మునీశ్వరుండు, మ్రొక్కె దత్తాదనీరేజఁములకుభక్తి
జొక్కె దద్దివ్యరూపంబుఁ జూచినపుడ, దక్కెనతనికి ముక్తితాటంకవతియు.

వ. మఱియు నమ్మునీశ్వరుండు గణేశ్వర భైరవాదులఁ గొల్చి మునీశ్వరులసన్నిధిని నిల్చి
చంద్రాశక్తిగణిషణ్ముగాని నిందూజుని జగదంబును సేవించె

- యది. పరమేశ్వరు నుద్దేశించి తపం బొనర్చి యిక్కడ నొక్కనదిఁ బ్రవహింపఁ జేయవలయు నని యాసంకల్పంబు నిర్విఘ్నంబుగా ననుగ్రహింపుఁ డని వారలచే ననిపించుకొని దక్షిణకైలాస గోత్రంబునకుం జతుర్యోజనమాత్రంబున రాత్రి చరదిశాభాగంబున నొక్కమహాశైలంబుఁ గని 117
- ఉ. చేరఁగఁ బోయి యాత్మనరఃసీరుహలోచనకేలు వట్టి పక్షి
క్షోరుహకుంభభారమున ♦ సూక్ష్మవలగ్నము పీడఁ బొందఁ బొందారయువృత్తి రమ్మనుచు ♦ నాదరణంబునఁ దోడుకొంచు వింధ్యారి తదగ్రభాగమున ♦ కల్లన యెక్కి ఝరాంబుధారలన్. 118
- క. స్నానంబుసేసి నిజకర్తానుష్ఠానంబు దీర్చి ♦ యభిమతపుణ్యస్థానమునఁ దపము సేయఁగఁ, బూనిసుఖాననదృఢత్వమునఁ గూర్చుండెన్. 119
- చ. తపమొనరింతుఁ గాక హిమధామకిరీటునిఁగూర్చి తన్మహాకృపఁ బ్రవహించుఁ గాక భవకిల్బిషవిద్విషదభ్రాసింధు వీ విపుల జనంబులెల్లఁ గడు ♦ వేడుకఁబొందఁగ నంచుఁ బల్కె నత్తపసి కభీష్టసూచనవిధాయకవాక్యము నభివాణియున్. 120
- శా. శంకాతంకముమాని మానియు సహార్షస్వాంతుడై చంద్రమౌలంకారున్, జగదేకనాయకు, మహా శ్లాఘావరస్థాను, మీ నాంకధ్వంసకు, నీశ్వరున్, హృదయపీఠాసీనుఁ గావించి సాయంకాలానలమూర్తియై తపముసేయం జొచ్చె ధైర్యంబునన్. 121
- సీ. దూరీకృతస్తనభారకంచుకవధూ, జనము మానవకరాంఘ్రదవ్యజనము గంధసారాచలగంధవాహరిరంసు, జన్యముష్ణీకృతశ్వాసచయము విక్షిప్తజలసమావిర్భూతబాష్పభూతల మధ్వగాయాస దాయకంబు ప్రాణేశ్వరీపరీరంభణప్రత్యూహ, కారి ఘర్మోదకోద్గమనకర్త
- తే. యంబరాంతరవిశ్వంభరాంబుపూర, సంచరిష్ణుపరస్పర స్థలవిహార సమభిలాషప్రవర్ధిష్ణుచటులతాప, మంత నేతెంచె దారుణోష్ణాగమంబు. 122
- ఉ. ఎండఁ గొలంకులెల్లను, మహాసాధరముల్ దవవహ్నికీలలన్ మండె, ధరాతలం బినుపమంగలముంబలె నుండఁ గాలి, యాయెండల నేమి సెప్పఁ బరమేశ్వర యావరణంబురాశిలే కుండిన నాడె పొక్కినడ ♦ కుండునె పద్మభవాండభాండముల్. 123
- సీ. దేవతాచక్రవర్తిత్వంబునొందిన, సహుషుఁ గోపించె బన్నగముగాఁగ నూర్ధ్వాండకర్పరం ♦ బారయు వింధ్యాద్రికూ, టంబులు నేలమట్టంబు నేసె

తే. నితనితెరు వేలపో నని ధినుడు వెఱచి, తన్నుఁజెనకఁడొ యాతపఁస్తంభనంబు
నేర్చెనో కాని యమ్ముని ధిమ్మశంక, చిత్తుఁడై నిండువేసవిఁజేసెదవము. 124

శా. ఆతీవ్రాతపవేశఁ బంచశిఖ మధ్యక్షోణి గూర్చుండి ఖ
ద్యోతన్యస్తనిరీక్షణుం డగుచుఁ దద్ద్యోతప్రతాపప్రభా
స్థీతుండై తప మాచరింపఁగ దిశాబృందారకాధీశ్వరుల్
భీతిం బొందిరి స్వాధికారగరిమల్ ధివేడెత్తునం చాత్తలోన్. 125

శా. అంతం బూర్వ పువైరముం దలఁచి వింధ్యగ్రావకూటంబు ల
భ్రాంతం బంతయుఁ గప్పెనో, జలధి యాత్మారాతిపైఁ బోయి ని
ర్జితుం గాకని యెత్తివచ్చెనొ, తనుం ధిజెండాడు భాస్వంతు మా
యింతుం గాకని నిల్చెనో యిరులు, నా ధి నేతెంచె గాలాభ్రముల్. 126

తే. మొగులుమొగులున మెఱుగులు ధినిగుడఁ దొడఁగె
మెఱుగుమెఱుగుననుములు ధిమెండుకొనియె
నుమును నుముమంగఁ బిడుగులు ధినుప్పతిల్లె
నింతకంటెను వర్షంబు ధినెక్కుడయ్యె. 127

సీ. ప్రళయవేశానముధివ పుష్కలావర్త, కాది పయోదవర్షాంబు వనఁగ
నూర్ధ్వాండకర్పరం ధిబులుములచే వ్రక్క, లైకాటు నావరణాంభ మనఁగఁ
జండాంశుకరములు ధిజలరూపమైధరా, భువనంబు నొక్కటఁ ధిబొదివె ననఁగ
ధరణిపైఁ బాఱంగ ధిసురలు దీర్చిన యభి, గంగాప్రవాహంపుఁగాల్వ లనఁగ
తే. వాయువును మిన్ను తేజంబువసుమతియును, జీవనాకారముగను వర్షింపఁదొడఁగె
నీరు నేలయు మెఱుగునునింగి గాడ్పు, దానయైముని యోడకతపముసేసె.

మ. తెలుపుం దేజము నంత నంతటఁ దటిత్తిప్రప్రభాపుంజమై
తలచూపుం ధర మేదిసీధరశిఖాధంభంబునన్, గర్జగా
నెలుఁగిచ్చున్ గగనంబు, వర్షసఖుడై ధియేతెంచు గాడ్పు, దముం
జలదాసార మణంచెనో యని జను ధిలృంకింపకుండ స్తదిన్. 129

ఉ. ఆతరువాత జంతునివహంబు వడంక నణంకువేది యో
మాతతి ప్రాణవల్లభుల ధిసంతతముం బరిరంభణంబులన్
బ్రీతులఁ జేయ సూర్యశశిబింబ మటంచుఁ జకోరదంపతుల్
భీతిఁ దొఱంగ వచ్చె నతిభీకరశైత్యము శీతకాలమున్. 130

ఉ. నిండుమనంబుతో విజితనీరధి గుత్తుకబంటినీటిలో
నుండి తదుగ్రైత్యమున ధికోర్చి తపం బానరింప నంత నా

శా. క్రోడాకారముఁ దాల్చి పోత్రమున వై యుండు భూభేదన
క్రీడాంపటుఁ డయ్యు మీపదము వీక్షింపంగ లేడయ్యె, నే
జూడం గంటి, ఫలించె నాతప మటంచున్ మొక్కి కన్నీరు దో
డ్తోడన్ తెప్పలఁ జిప్పిలంగఁ బునరుత్తుల్ గాఁగఁ బ్రార్థించుచున్. 132

శా. ఓదేవోత్తమ ! భక్తవత్సల ! యగస్త్యుం డుగ్రవృత్తిం దపం
బేదేవాధిపతిత్వముం బడయనో యేకాంతియై చేయ నిం
ద్రాదుల్ నా కెఱిగింప విన్నపము నేయన్ వచ్చితిన్, మాకుఁ జిం
తాదుఃఖింబులు దీఱ నమ్మునికే జేతఃప్రీతి గావింపవే. 133

చ. అనవుడు శంకరుండు దరహాసము మోమున నంకురింప న
వ్వనజభవాదిదేవతలవంకఁ గనుంగొని మీకు భీతిఁ బొం
దను బనిలే, దగస్త్యముని యక్షిణరాప్యధరాధరంబుదా
వున నది లేనిదుఃఖమునఁ బూనె మహాతప మాచరింపఁగన్. 134

క. ఇది నే నెఱుఁగుదు నమ్ముని, మది నుండినయట్ల నాదుమనమున నుండున్
జదలే అనిపెద నీబడి, నది యాతని కొనఁగి మరలు యంబుజగర్భా! 135

ఉ. ఏమిటి కింతమాత్రమున యే నరుగన్ జని నీవు సంయమి
గ్రామణితోడ నే ననుపఁగాఁ జనుదెంచితి నంచుఁ బల్కి త
త్కామితవస్తు విమ్ము చిరకాలకృతోగ్రతపస్సమాధిని
ప్రామితభేద మెల్ల నిమిషార్థములో నుడివోవ గ్రక్కునన్. 136

వ. అని కృపారసతరంగితాంతరంగుండై మహాదేవుం డనుపుటయును. 137

సీ. దేవతాపతి శచీదేవిఁ గూడఁ దలంచె, హవ్య మాహరింప యగ్నిగోరె
జముండు ధర్మాధర్మసరణి విచారించె, నరభోజనాపేక్షఁ బొరలె నసుర
దేశకాలము లెన్నఁ దివిరె సంభోభర్త, కరువలి తనయిచ్చఁ దిరుగఁ దొడఁగె
ధనపతి సంతతత్యాగ మీఁ దలపెట్టె, నీశానుఁ డిఁకభూతి యేనయనియె

తే. నఖిలలోకైకనాథుని యాజ్ఞ వలన, నిరుపమానంద విహరణగరిమ మెఱయ
వారియుల్లాసమునకు భావమునఁబొంగి, యజుడగస్త్యునియెదుటఁ బ్రత్యక్షమగుచు

ఉ. ఏ నజుడన్ మునీంద్ర! పరమేశుండు నీకు సభీష్ఠితంబు న
న్నీ నియమించి పంచె, పరమయ్యది వేడు మటన్న సభగం
గానదిఁ దెచ్చి యిచ్చట నఖండగతిం బ్రవహింపఁ జేయవే
దాన మనోరథంబు ఫలితం బగు నాకుఁ బయోజనసంభవా. 139

దేవనదీర్పురంబు సనుఁదెంచినఁ గాంచి విరించి తద్గుణ
శ్రీ వెలయన్ సువర్ణముఖఁరీప్రథ దానికిఁ గల్గఁజేయుచున్.

140

శా. అంతర్ధానముసేసె; సంయమికులాఁధ్యక్షుండు సంతోషిత
స్వాంతం డయ్యె; వహించె నగ్గిరి యగఁస్త్యగ్రావవిఖ్యాతి; నా
శాంతంబుల్ పగులంగ మ్రోయుచు నభంఁ బాద్యంతమున్ శీకరా
క్రాంతంబై మెఱయన్ సువర్ణముఖఁగంగానదీరత్నమున్

141

వ. పవనాశనభవనభువనం బొరయుచుం బ్రవహింపం దొడంగె; నప్పుడు హరినఖరముఖ
వినిర్దళిత కుంభికుంభగళిత ముక్తాఫలంబులు నిజగర్భ శుక్తిముక్తముక్తాఫలంబులుఁ
గాలపరిపక్వ సమాగతమగణచమరీమృగా నీలవాలంబులు శైవాలంబులు వళక్ష
చామరజాలంబులు డిండిరికాధవళితకల్లోలంబులుఁ గుసుమశరపరితాప పరవశవశా
నిమిత్త మత్తవేదండభండన క్రీడాఖండిత దండకాండంబులు బినకాండంబులుఁ
బ్రవాహవేగంబునం గూలి తేలు పుష్పితరసాలసాలశాఖాకదంబంబును గాదం
బాడంబరంబునుం గలిగి కరిగిరివజ్రపాతమహానినదంబునం బెకలిపను కొండల
చప్పుళ్లకు నప్పటప్పటికిఁ బెదరి యుప్పురం బెగయు జలవత్సుల పక్షవిక్షేపంబులం
బరఁగు తుంపరలపరంపరల నిలింపదంపతులకు రతిలంపటంబున మోములు చెమ
రింపకుండ నింపుసేసి పూర్వదుర్వాసనాసక్తులై ముక్తులుగాక లోకంబులవారు
రాఠోయని చీరుతెఱంగున నభంగభంగ పరంపరా ఘోషంబున నుద్రేకించి యరుణ
ధరణీభాగ యోగంబున శోణభద్రాకారంబును శ్వేతభూతల సమేత స్రోతంబుల
వలన క్షీరతరంగిణీ శృంగారంబును నీలక్షోణీతల ప్రవాహశ్రేణివలనఁ గృష్ణవేణీ
విలాసంబును నడ్డంబుగ నుండుకొండలఁ దాకి తిరిగితిరిగి యరుగుదెంచుటంజేసి
పునఃపునః ప్రవాహమోహనంబునుం దనరఁ దనయందు నివి మొదలయిన తీర్థం
బులు గలవని యవనీజనంబులకుఁ దెలుపు మెలపున వెలుంగుచు యోగీశ్వరభావ
స్వభావంబునుంబోలె యమందబిందుసముదయంబును నిరంతర నాదప్రసాదమేదుర
హృదయంబును సంసారవారాకర తరణకారణకళాప్రకాశంబును లంఘితాలంఘ్య
విషయప్రదేశంబును యథేచ్ఛవ్యాపార జీవనంబును లోకైకపావనంబును నై
వాసుదేవ లీలావిలాసంబునుంబోలె మత్స్యకచ్ఛపాద్యవతారవిహారంబును శంఖ
చక్రశోభితాకారంబును బర్వతోత్పాటన పాటవాటోపంబును వినిర్మూలితపలాశ
కలాపంబును నపారగోరక్షణ హేతుభూతంబును విదళితనరకసంజాతజనభేదన
సన్నిపాతంబును నై మహాదేవ విభ్రమవిహారంబునుంబోలె నిరవశేషీకృతార్జున
శరనమూహంబును మధితమన్మథ సముత్సాహంబును గగనతరంగిణీ సంగతస
ముఖగంగ గుగళంగుగళగనాచలంబును సంగతసముఖగంగ గుగళంగుగళగనాచలంబును

వౌడమునను వడువునఁ బుడమి నడుగిడ నోడుపడంతుల వెఱపుశువు నెపంబున
నుపనాథులెత్తుకొని గుత్తంపుంజనుగుబ్బల యొత్తునఁ జిత్తంబులు చిత్తజాయత్తం
బులై తత్తటపడఁ గొండనెత్తంబుల కెక్కిన మక్కువలం గలసి మెలసి వినోదించు
టకు నిధానంబగుచురాజహంస రథాంగ సంకులంబునకుఁ బ్రతిఘటించు నుభయ
తటాటవికరిఘట బృంహితంబు లసహ్యంబు లగుటయు గహ్వరంబులనుండి
మ్రోయు సింహనాదంబులం బ్రోదిసేయు తరంగతురంగ గళగళారావంబు నొం
డొండ రోదనీకుహరంబులు నిండం జండతరంబులైన దురితంబులపై దండువెడలు
చందంబునఁ గనుపట్టుచు వేంకటాచలాలంకారంబై పరశురామేశ్వర క్రీడారంగం
బునకు రంగవల్లికయై కాశహస్తిపుర లక్ష్మీబాలికామణికి మణిమాలికయై యోం
కారపుటభేదన భాగ్యదేవతాలలామంబై పరస్పరవీచీకరోత్తి ప్తశీకరమాక్తి కాక్షత
జాలంబుల వారాకరవరుం బరిణయంబయ్యె. ఘటసూతియుఁ దత్తటినీతటంబుల
శివలింగప్రతిష్ఠలు సేయుచు దక్షిణకైలాసంబుఁ జేరం జనుదెంచి

142

శా. లోపాముద్రయుఁ దాను హేమముఖరీఁ లోలోర్మిడోలాంతర
వ్యాపారంబులఁ దేలి భూతియును రుద్రాక్షంబులుం బూని వి
ద్యాపుంరూపములో యనంగ నతిశాంఁ తాకారులై దివ్యలిం
గోపాంతంబున నిల్చి తాపసజనం ఁ బోహూ యనన్ భక్తితోన్.

143

క. పంచేంద్రియపథముల వర్తించుమనోధ్వగుని శివునిఁ తెఱవునఁ బో బో
ధించిరి వంచించిరి ప్రాపంచకసౌఖ్యములఁ బరమపరవశులగుచున్.

144

తే. ఎట్టకేలకుఁ జూపు బహిర్గతంబు, గాఁగ నిట్లని వినుతించెఁ ఁ గలశభవుఁడు
దేహ ముప్పొంగ వాక్యప్రవాహసరణి, దివ్యమును లెల్ల నిది యుపదేశ మనఁగ.

దండకము. శ్రీమన్మహాదేవ! దేవాది దేవా! నిమగ్నకృతాజాండభాండప్రకాశా! మహా
శా! మహాయోగిపుంయోగ నిద్రాసమున్నిద్రితానందరూపా! భవార్హోనిధానాం
తరాపన్నరత్నాంతరీపా! జగద్దీప! నిర్దేవ! బ్రహ్మాండపిండాండ బాహ్యంతరాళంబులం
బూర్ణమై సూక్ష్మసూక్ష్మార్థమై స్వార్థమై యున్న నిన్నున్ మహామాయచే
జీవునిం జేసి మహ్యదితత్వాత్మకంబై న దేహంబు గేహంబుగా నిల్పితైగుణ్యమున్
గణ్యమున్ బుద్ధ్యహంకారచిత్తంబులున్ జ్ఞానకర్మేంద్రియంబుల్ షడంతర్వి
రోధుల్ ఘనక్షేళముల్ పాశముల్ కోశముల్ జన్మనాశాద్యవస్థల్ వృథా నీకుఁ
గల్పించి సత్కర్మ దుష్కర్మబంధంబులం జక్కితా మైహికాముష్మికానందదుఃఖం
బులం బొంది నిన్నాత్మ భావించుచో నిన్నియులేమి యూహింపఁగా లేక
లోకుల్ దమోంధీకృతాలోకులై పోవఁ బోవం గృహమూర్తివై కాలదిగ్భాగ

దర్శనం బిచ్చకుఁ వచ్చు దానిం బ్రతిష్ఠించుచుఁ మంత్రశాస్త్రార్థ చింతాపఁ
 శ్రాంతిమైఁ గొంతకాలంబు నానావిధారాధనల్ సేయుచుఁ సిద్ధ సీరేజకూర్తాసనా
 భ్యాస నాడీనదాశోధనా యాసముంబొంది యాధానజాలంధరోడ్డిన బంధంబులఁ
 బట్టుచుం గుండలీశక్తివక్త్రం బవక్రంబుగాఁజేసి షట్పక్రికావీధిఁ జేతస్సమేతంబుగా
 వాయువుఁ గోలుచుం, దన్తనోగంధవాహంబులఁ బ్రహ్మరం ధ్రోపరివ్యాపకఁ
 బైనసంవిన్నయా కాళదేశాంతరోద్యత్పర బ్రహ్మచంద్రోదయజ్యోత్స్నఁ దాదాత్మ్య
 ముం బొందఁగాఁజేయుచుంబుత్రపుత్రీకశత్రంబులఁ శత్రుమిత్రంబులఁ శీతవాతా
 తపాది వ్యవస్థాదిభేదంబు భేదంబు మోదంబు కృత్యం బకృత్యంబుహేయం బహే
 యంబునుఁ లేక లోకంబు లెల్లం బరబ్రహ్మరూపంబుగాఁ జూచుచుఁ స్వేచ్ఛఁ
 గ్రీడించువారల్ దుదింబొందు లాభంబు నీవై హరిబ్రహ్మకీటాంతజంతువ్రజంబుల్
 వినోదంబుగా మిమ్ము దర్శించినఁ ముక్తులంజేయుచుఁ సత్యమై నిత్యమై జ్ఞానమై
 జ్ఞేయమై జ్ఞాతవై యున్ననిన్నుం బ్రశంసింప నేనెంతవాడఁ మదీయాపరాధంబు
 లేపట్టునఁ బట్టకే పూర్ణ కారుణ్యదృష్టి న్నునుం జూడవే భక్తవత్సానుగచ్ఛన్తరు
 నై చికి! భక్తలీలావనీకల్పకా! భక్తసంతానచింతామణి! భక్తసంతోషవారాశి
 చంద్రోదయా! భక్తకోటివిపద్ధోత్రవజ్రాయుధా! భక్తసందోహసంతాపహా!
 భక్తసంకల్పసంసిద్ధిరూపా! నమస్తే నమస్తే నమః

146

మ. అని కీర్తించి తపస్వికేశరి యఖండానందదుగ్ధార్ణవం
 బునఁ గ్రీడించుచు ఫాలభాగమున మోక్షంబుంగేలు గీలించి యం
 గనయుం దాను బ్రదక్షిణంబులు సమస్కారంబులుం బెక్కు లీ
 శునకుం జేసి సువర్ణపర్వతధనుఃశృద్ధాంతకాంతామణిన్

147

క. జ్ఞానప్రసూనకలికఁ, మానస మత్యంతభక్తిః మగ్నంబుగఁ గ
 న్గోనల బాహ్మదకములు, సోనలుగాఁ గురియఁ గుంభజాడు దర్శించున్.

148

క. అపిమ్మట నక్కడఁ గల, తాపసబృందంబుతోడ ధంపతు లాశై
 లోపాంత హేమముఖరీ, ద్విపవతీతటశిలావ్రదేశమునందున్.

149

క. కూర్చుండి మునుల కభవునిఁ, గూర్చి తపం బాచరింపఁ గోరిక లవుడి
 డేర్చిన విధంబు వీనులఁ, జేర్చి వినఁగ వినయగరిమఁ జెప్పఁగవారున్.

150

సీ. సీ వీశుమహిమంబు నిశ్చయింపఁగ నిశ్చ, యించు సీమహిమ మీహేమవర్ణ
 సీవు శంకరపాదః సీరేజములఁ గొల్వఁ, గొలుచు నీపదము లీ కులవధూటి
 సీవు సరేశ్వరునిత్యంబు భావింప, భావించు నిన్ను సీపరమసాధ్వీ
 సీవు శివైక్యంబునిర్వహింపఁగ నిర్వహించు నీయైక్య మీయిందువదన

- క. నీతపము కల్పధరణీ, జాతము తత్ఫలము నీదుఁసాధ్వీవిలస
త్పాతివ్రత్యము లోక, వ్రాతమునకు మిమ్ముఁ బొగఁడ వశమే మాకున్ ? 152
- క. శితికంఠఁ డద్రుకన్యా, పతియై సుఖి యయ్యె భువనఁభవనంబులఁ ద
త్ప్రతిగా లోపాముద్రా, పతివై సుఖివైతి వీవు ఁ పరమమునీంద్రా. 153
- క. మీకిరువురకే దొరయుం, గాక భవత్సదృశు లెన్నఁగలరే నానా
లోకంబుల? మీమహిమము, మీకేతెలియు న్వశంబెఁమిమ్ముం బొగడన్. 154
- చ. అన విని కుంభజుండు వినఁయంబున నిట్లను మీ రనుగ్రహిం
చినఁ దృణమైన మేరువగుఁ ఁ జిత్తము వేటొకరీతి నున్న న
య్యనిమిషశైలమైనఁ దృణఁ మా నటుగాన ఫలించె నాతపం
బనఘచరిత్రులార! నను ఁ నాదరణంబున మీరు గన్గొనన్. 155
- క. అది యట్లుండఁగ నిండీ, నదియిక్కడ నుత్తరంబుఁనకు నభిముఖమై
నదియును శివునకుఁ గృహమై, నదియుం దలపోయ నిదియఁ యవిముక్తంబున్. 156
- క. కీటం బయినను నీనది, నీటం దొరఁగుటయుఁ గాలఁనియతి మృతంబై
యాటవికాధిపు పుక్కిటి, నీటం దోచును బురాణఁ నిశ్చయ మెందున్. 157
- ఉ. ఏమని చెప్ప నిచ్చటియఁహీనమహత్త్వము దోమ చచ్చినన్
సామజపూజఁ గాంచు, మఱిఁసామజ మీల్లిన సామజారియై
సేమముఁబొందుఁ, గాముకుఁడుఁ చెల్వకుఁగా మరుచేతఁ జచ్చినన్
గామునిఁ జంపుఁ దా మగుడఁ ఁ గామినితో నొడఁగూడి యుండియున్. 158
- క. ఇటువంటిచోట నెప్పుడు, నుటజంబుల నధివసించిఁయుండెడు మీయు
త్కటభాగ్యం బేమని చెప్పట దేవుం డెఱుఁగు మానిఁపుంగవులారా! 159
- తే. పోయి వచ్చెద డక్షిణఁ పుణ్యతీర్థ, రాజములు చూడ న న్ననుఁగ్రహము సేసి
యనువుఁ డనుటయువారలుఁననుపదపసి, యిందువదనయుఁదానునిఁ జేచ్చఁజనియె.
- మ. అనఁగా వీరన్మసింహ యాదవుఁడు మాఁ యాజంగమాకారభ
ర్గునకుం గ్రమ్మఱ మ్రొక్కి భక్తనిధి! నాకుం జెప్పవే విశ్వనా
థునియారాధన సేసి యగ్గిరిని జంఁ తుశ్రేణిలో మున్నుగో
రినయర్థంబులు గాంచి రెవ్వరన గౌఁ రీనాథుఁడు రాజుతోన్. 161
- శా. పాశ క్లేశగుణేషణేంద్రియ తనుఁ ప్రత్యర్థితాపోర్తి కా
కోశాదివ్యతిరిక్తమూర్తి! త్రిజగఁ త్కూలంకషాకార! మా

క. శాంతాకార యిదంతా, హంతాచింతావిదూర ధ్యాయపవర్గరమా

కాంతాకాంత దిగంతా, భ్రాంతాభ్రాంతాంతతాండవాభినయకరా.

163

పంచచామరము. అపారతా గభీరతా మృతాదిహేతుభూతతా

తపస్విసంగృహీతతా విధాతృముఖ్యదేవతా

ధిష ప్రమథ్యమానతా నదీమహానుజీవన

ప్రసాతజాతమగ్నతాభిరామచిత్ప్రయోనిధి.

164

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశ్వర చరణకమల సేవాపరాయణ

సింగమరమానారాయణ జక్కయ నారాయణ తనూ

భవ భవపరాజ్ముఖ ధూర్జటి ప్రణీతంబైన

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యంబునందుఁ

బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రామార్పణమస్తు.

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్యము.

ఖండాచలమారుత

లేఖాస్పర్శాది విషయ శ్రీధాకృద్వి

ద్యాఖని మునిజనకల్పక

శాఖి శ్రీకాళహస్తి నదన మహేశా!

ద్వి తీ యా శ్వా న ము.

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు ♦ భవదీయకథ విన్న, వింతు భక్తజనుల ♦ వీను లలర
మీరు యాదవునకుఁ ♦ గారుణ్యరసపూరి, తేక్షణముల నాన ♦ తిచ్చినట్లు.

2

—♦— బ్రహ్మకు సరస్వతివలనఁ గుమారు లుద్భవిల్లుట. —♦—

వ. తదనంతరంబ యొక్కనాఁడు

3

సీ. అఖిలవిద్యారహాస్యములశంకలు దీర్చి, సరస నుండెను మునీశ్వరులు నొగడ
స్వస్తికహస్తులై ♦ నమ్ముఖంబున బరా, బరిగాఁగ సర్వసు ♦ పర్వ లుండఁ
గరతలయుగళి వ ♦ క్తములు గవ్వక విన్న, పంబులకొఱకు ది ♦ క్పతులు సేరఁ
బూర్వదేవతలు కిం ♦ కుర్వాణులై తన, కనుసన్న వలసిన ♦ పనులు సేయ

తే. గరుడ గంధర్వభుజగ కిం న్నర పిశాచ, భటులు చావడి ముంగటి ♦ బట్టబయలఁ
జటులతరవృత్తిఁ గోటుల ♦ సంఖ్య లెనఁగ, నబ్జగర్భండు గొలుపున్న ♦ యవసరమున. 4

మ. నవలావణ్య రసాలయంబు గుణరత్నస్థాన మాస్యతపా
ధవబింబోదయ మున్నతస్తనగిరిం ♦ ద్రవ్యక్తి వాచాసుధా
భవదేశంబు వళితరంగము తనూ ♦ భద్రప్రభాఫేనదీ
ప్తివిలాసం బగుతత్కళత్రము సుధా ♦ భింబోలి సద్భక్తితోన్.

5

మ. చెలికత్తె ల్లయిదండఁ బట్టఁగ సుర ♦ స్త్రీ లెందఱైన న్నెలం
కుల నేవింపఁగ వజ్రినిర్మితతులా ♦ కొటిద్వయంబున్ ఝళం

- సీ. బ్రహ్మకుఁ బట్టంపుఁరాణివాసం బయ్యు, రాజసక్రీడాభిరతులఁ బోక
జగదేకసౌందర్యసౌభాగ్య యయ్యును, నణుమాత్రమును గర్వఁగుణము లేక
సంపూర్ణ యావనఁసంపద గలిగియు, మదవికారస్ఫూర్తిఁపొదలనీక
వ్యాహరసింహాసనారూఢ యయ్యును, బహువిధవ్యావృత్తిఁబ్రాథగాక
తే. మగనిముందఱఁ దన మహామహిమ లెల్లఁ, గానఁబడకుండ నడచువఁగలిగి కించి
దవనతాననయై పొలుపారఁ గన్ను, గండుమీలకు నిలుకడఁ గఱపి కదియ. 7
- క. ఏతెంచునపుడు పాదుక, లాతలికఁజ్యోంతరమునఁ నటు విడిచి కరా
నీత విపంచీ మదళుక, పోత స్ఫటికాక్షసూత్రఁ పుస్తక యగుచున్. 8
- క. పరిజనుల ననిపి నాధుని, పరిసరమున కేగి యతనిపంపున మణిపిం
జరిత ధగద్ధగితం బగు, సరిగద్దియ నుండునట్టిసమయమునందున్. 9
- సీ. మోమువున్న మచందమామ వెన్నెలఁ గాయ, డెందంపుఁగెందమ్మిఁగ్రిందుపడునొ
వాలుఁజూపనియెడువేలుపుతేని కై, దువచాయగట్టుగఁబట్టవియఁబడునొ
కొప్పనుచీకటిఁగుంపు గప్పుకొనంగఁ, దలపుతెర్వరిత్రోవఁదప్పి పడునొ
రాయంచనడపులఁరాయడిఁ దాల్మితా, మరతూడు దుమురుగాఁ మరలఁబడునొ
తే. నలువ తనుఁగొల్ప వచ్చినపలుకుఁజెలువ, చెలువమరయుచువలరాజుఁచిలుకుములికిఁ
దలఁకిమిన్నకయొకకొంతఁతడవునిలిచె, మునులుదమతమమొగములుఁగనుఁగొనంగ
తే. అదియుఁ దాఁగాంచి సభ్యులాఁహ్లాదమందఁ, దగవుఁ దలపోసి చిత్తంబుఁబిగియఁబట్టి
స్వస్వరూప వికారైకఁసౌఖ్యదృష్టి, మఱుఁగు వెట్టుచు నొకకొన్ని మాటలాడి. 11
- తే. సరస సల్లాపములఁ బ్రొద్దుఁచాలఁబోయె, ననుచు వేల్పుల మునుల నెయ్యమున ననిపి
తాను వాణియు లోని సౌధంబుమీఁది, కరిగి యచ్చట నిట్లని యానతిచ్చె. 12
- శా. వాచాగోచర మప్రతర్క్యము వినిర్ద్వంద్వం బసాధారణం
బాచోద్యం బతిలోక మప్రతిమపఁర్యాయంబు వర్ణింపఁగా
నీచెల్వం బిది నిక్క మట్లయినఁ గానీ నాకు నీవంక వాం
ఛాచాపల్యము దీరనేరదు మనోఽజకీడలం గోమలీ. 13
- క. నాకోరిక లీడేరఁగఁ, గైకొనవలె నీవు ప్రమదఁగౌరవకృతభా
షాకృతులు నూటి నటువలె, గైకొంటివయేని చెప్పఁగలదేమనినన్. 14
- క. తనపాతివ్రత్యమునకు, ననుకూలముగాఁగ మగనియాజ్ఞకు లోనై
కనుపట్టె వాణి శతవా, గ్వనజానన లగుచు నలువఁవడి దేరంగన్. 15
- ఉ. అందున కెంతయుం బ్ర మదమందుచుఁ బుష్పితవల్లులందు నిం
దిందిరశాబకంబు పుపుఁదేనియఁ గ్రోలెడు రీతి నూర్వర

శా. ఆరామంబులఁ గేల్చి శైలముల సౌధాగ్రంబులన్ స్వర్ణదీ
తీరోపాంత నికుంజ పుంజములలో ♦ దేశంబుఁ గాలంబు నా
చారంబు నివరింపఁగా మఱచి హృజ్జాతాంధకారాంధుడై
నీరేజాసనుఁ డిచ్చ నుండె శతవాణీభోగ నిర్మగ్నతన్.

17

సీ. మ్రొక్కిన నొకలేమ ♦ మోమెట్టఁగఁజేయుఁ, దిట్టుఁ గూరిమి నొక్క ♦ తీగఁబోడి
తలవట్టుకొను నొక్క ♦ తరుణీలలామంబు, హుమ్మని యదలించు ♦ నొక్కయింతి
పట్టకు మని యాన ♦ పెట్టు నొక్క వధూటి, యేడుచు నొక్క పూ ♦ ర్ణేందువదన
ముసుగు వెట్టుచు నొక్క ♦ ముద్దియ పనలించు, సిగ్గులేదను నీకుఁజెలువ యొకతె
తే. మఱియుఁ గోపించి వలసిన ♦ మాడ్కి నుండు, వారిజాక్షులఁ దగినట్లు ♦ గారవించి
రతిసుఖంబులఁ జొక్కునో ♦ రంతప్రొద్దు, నజుఁడు మన్మథ రాజ్యసింహాసనమున.

18

క. తరుణీశతకము బింబా, ధరమాధుర్యంబు లాను ♦ తఱి దమలోనన్
బరమేష్ఠి నాల్గుమోములు, వరుసలు వెట్టుకొనుఁ జెప్ప ♦ వశమే కూర్మిన్.

19

సీ. అధరపల్లవ మాన ♦ నంగంబు మఱచు దం, తక్షతంబునఁ గొంత ♦ తలఁపు గలుగుఁ
బరిరంభణంబునఁ ♦ బరవశుడగు నఖంబులు నాటఁ జెనకినఁ ♦ దెలివినొందు
బహుబంధరతికి లో ♦ పడిచొక్కు గళరవ, శ్రవణంబుచేత నె ♦ చ్చరికనొందు
సురతాంత సుఖమున ♦ సోలుఁ దాంబూలంబు, సేయింప నించుక ♦ సేదదేలు

తే. జలకమాడును దివ్యవ ♦ స్త్రీములు గట్టు, దివ్యగంధంబు లలఁదును ♦ దివ్యపుష్ప
మాలికలు దాల్చు నమృతంబు ♦ గ్రోలు మగుడ, బాలికాసంగ సౌఖ్యాబ్ధి ♦ నోలలాడు.

ఉ. తోరపుఁగోరిక, ల్న గవు ♦ తోడి మొగంబును జిక్కువడ్డ శృం
గారపుఁ గొప్ప, క్రొంజెమట ♦ గాతెడు గండము, సందడించు ని
ట్టూరుపు గాడ్పు, వేడుకల ♦ నుబ్బెడు దేహము, సోలఁ జూపు, నొ
ప్పారుట గాని నల్వ కొక ♦ యప్పుడు నూరట లేదు కూటమిన్.

21

క. ఈమాడ్కి నిదియ పనిగాఁ, గామాంధుం డగుచు నున్న ♦ కార్యము లెల్లన్
బోమొత్తి పుణ్యపాపము, లేమియుఁ దలఁపక సుఖించు ♦ నెడ వారలకున్.

22

శా. క్రూరు ల్భూర్తులు దోషకారులు జగ ♦ ద్రోహు ల్లహభీషణ
కారు ల్ధర్మవిరోధు లన్యరమణీ ♦ కామాంధకారాంధు లా
చారభ్రష్టులు లోకకంటకులు శ ♦ స్త్రీవ్యగ్రబాహు ల్కృపా
దూరు ల్తుప్పదివేల రక్కసులు దో ♦ డ్దోఁ బుట్టుచుం దండ్రితోన్.

23

బన్నగకులసార్వభౌము నాడింతుమో, పెకలింతుమో ధాత్రిఁ బెకలిపడఁగఁ
దన్నదుమో మృత్యుఁదంష్ట్రలు విలుగంగ, సరగునఁ జెలుతుమో • జమునిలజ్జ
తే. నేడుకొండలుఁ బెఱికి వేఁటాడి కడిమి, గగనమండల మొరయంగ • నెగరవైచి
బంతులాడి చరింతుమో • పనుపుమమ్ము, దండి! వలసిన పనికన్నఁదమ్మిచూలి.

వ. నెమ్మనంబున నుమ్మలించి కమ్మవిల్తుని యలరమ్ములం జిమ్మచీకట్లు గ్రమ్ముటంజేసి దుర్త్తు
దులుఁ గ్రూరకర్తులగు కొడుకులంగంటినే యని కటకటంబడి భువనంబులకు వెక్క
సులగు రక్కసుల దిక్కుఁ గనుంగొని గగనకర్పర పరివేధి తుంగ శృంగ శృంగాటకం
బును నుదీచ్యవాచీ ప్రాచీప్రతీచీ సమీచీన పరిభీభూత గంగా గౌతమీ సముద్ర
ముద్రిత దుర్గంబును నిర్దగళ నానామృగ సంకులమధ్యంబును నగు వింధ్యంబునకుం
బొండని నియమించిన.

25

ఉ. మించినవేడ్క రక్కసులు • మీసలు దీటుచు, దిక్కుడుంగముల్
చించుక పాఱ నార్చుచు మఃషీమలినాంగ వినీలిమ చ్చటా
వంచిత భానులై కయిదుఁవల్జలిపించుచు లోకమెల్ల భ
క్షించెద మంచు వింధ్యగిరిఁ జేరఁగ వచ్చిరి దండ్రీ పంపునన్.

26

ఉ. అందొక దుర్గమస్థలమునందు నివాసముఁ జేసి జంతురా
శిం దెగటార్చి మ్రింగుచు ఋషిప్రమదావళిఁ బట్టుకొంచు సం
క్రందనముఖ్య దేవనగఁరంబులఁ గాల్చుచు నాత్మబోధ ని
ష్ఠం దపమాచరించుమునిఁసంహతి డెందము గందఁజేయుచున్.

27

మ. పురుషుం డన్న వధించి, కాంత యనినఁనోభిగించి, యర్థంబులన్
సరగం జేకొని, మత్తచిత్తు లగుచుఁ • సర్వంబు నేకంబు సే
సిరి వర్ణాశ్రమ ధర్మము, ల్బుధుల గాఁసింబెట్టి చార్వాకమా
ర్గరతులొవ్వె శరీరసౌఖ్యపరతం • బ్రత్యక్షసిద్ధాంతు లై.

28

మ. కులశీలంబులు జాతిభీతులు ననుఁక్రొశత్రపాహేయశం
కలు దూరంబులు సేసి యిచ్చల సమఁగ్రస్ఫూర్తి వర్తించువా
రల యై పోయిరి కాని రక్కసు లసాఁరక్రూరసంసారమో
హలతాబద్ధులు గాకయున్న నపవర్ణానందముం జెందరే.

29

శా. భాండాగారము లెల్ల నన్యధనము • ల్బందీగృహప్రాపితా
చండాలావధికాంత లాత్తకులయోఁమారత్నముల్, సత్క్రియల్
చండక్రీడలు, సర్వజంతువులు భోజ్యశ్రేణి, కాదంబరీ
భాండవ్రాతము పేయమై,దనరఁ • బాపస్వాంతులై త్రిమూరన్.

30

శా. ఆబాధల్పడలేక భూరమణి శోకాకాగణనా మూలగ . ౩

క్షౌబుద్ధి వివరింపు నీసుతులచేఁ ♦ గాలెంజుమి యంచు భా
షాబద్ధుం డగు బ్రహ్మదేవుఁగని విజ్ఞాపించె ఘోషించుచున్.

31

క. ఆయా ర్తనాదమునకుం, దోయజగర్భుండు కరుణతో భూదేవి
డామంగఁ బిలిచి యోడకు, మీ యానిమిషమున నీకు ♦ మెచ్చొనరింతున్. 32

—❧ బ్రహ్మకు నుగ్రుండునుకొడుకు కలుగుట. ❧—

క. అని కొడుకులపైఁ బుట్టిన, కినుక సహింపంగలేక ♦ కెరలినఁ గోపం
బున నుగ్రుండునుతనయుఁడు, జనియించె ననుస్తభూతజాలము బెగడన్. 33

చ. అతనికి నుగ్రసింహరథ ♦ మస్త్రచయంబును వజ్రకంచుకా
న్వితముగ నిచ్చి నాసుతులు ♦ నీసహజన్తు లటంచుఁ జూడకు
ద్ధతగతి నందఱు దునిమి ♦ దైవతకోటులు నింగిఁ బొంగ భూ
సతికిఁ బ్రియం బొనర్పు మని ♦ సారసగర్భుఁడు పంప నాతఁడున్. 34

—❧ బ్రహ్మపంపున నుగ్రుండు తనయన్నలగురక్కసులఁ జంపుట. ❧—

ఉ. కోవన నార్చినఁ దెసలఁ గుంజరము లెందరెం, ధనుర్గుణా
రావమునం గలంకె జలరాశి, వడంకె రథాంగతీవ్రసం
రావమునం గులక్షితిధరంబులు, రథ్యమృగేంద్రసాంద్ర హే
షావలి వ్రక్కలయ్యె హరిదంతము, లేమని చెప్ప నత్తఱిన్. 35

తే. తన్ను ధరణికిఁ బొమ్మన్న ♦ ధాత నోటి, మాట నోరనె యుండ భూమండలంబుఁ
జేరఁ జనుదెంచె సింగంపుఁ దేరిజోడు, వింధ్యగిరినున్న రాక్షస వితతిమీఁద. 36

శా. ఆఘోరాసురు లంతయుం దెలిసి గంధానేక పానేకవా
హశాఘ స్యందన బృందము ల్గొలువఁ జిత్రాయత్తమై, కార్ముకా
మోఘాస్త్రంబులు దాల్చి హేమరథము ♦ ల్లోదంబుతో నెక్కిగం
గౌఘం బెత్తిన ధూళిచే నడుసుగా ♦ నత్యంత గర్వాంధులై 37

క. బలములు దీర్చిరి నడిచిరి, బలవంతుం డైన యుగ్రుడై నేచి బలా
బలచింత లేక రాక్షస, బలములు రఘురాము మీఁదఁ బైకొనురీతిన్. ✕ 38

క. ముందటఁ గాలుబలంబు పిఱుందం దురగంబు లాపిఱుందం గరులు
స్యందనము లందుపిఱుదం, గ్రందుకొనఁగ నిలిపి నడుపఁగా వెఱఁగయ్యెన్. 39

మ. గరళంబుద్ధతి నారగింపఁ జనును గ్రవ్యగ్రవిస్ఫూర్తి, సా
గర మాపోశన మెత్తుకుంభజుని రేఖాధ్వాంతసంతాన సు
విగ్రహ దీక్షా విశేషము కలగమున నా వేదగ్రుగ్రుగొగ్గన శీ

- క. చదివెం గాలుబలంబులఁ, గదిమెన్ గుట్టంపు పౌఞు ♦ గగ్గులకాడై
చెదరంగ గంధగజముల, మదమడఁచెం జండవీర♦మండలిఁ దాఁకెన్. 41
- క. విడువక పట్టిన మునుమున్, గడదేటిచి బలము రెండు♦గా నొనరించెన్
వడి నాఁరెంటికి నడుమన, వెడలెన్ మతిసోమసూర్య♦వీధులుగాఁగన్ 42
- క. చెదరిన సేనల నన్నిటిఁ, గుదురుకొనం దోలి చుట్టు♦కొని వడి నేసెన్
మదకరుల హరుల భటులను, గదనంబున మడిసి చాప♦కట్టుగఁ గూలన్. 43
- శా. ఆయోధ్యాగణిచేత నిట్లు తమపై న్యంబు ల్పటాపంచలై
పాయల్వాటియు నేటుపోటుల భయభ్రాంతంబు లయ్యున్ సమి
ద్భాయుక్తాంగములయ్యుఁ దమ్ము శరణంబు లేఁడియుం దూలఁగా
సాయంసూర్య సమాన వక్త్రములతో ♦ సక్రోధులై రక్కసుల్. 44
- క. విఠిగిపఱచు పై న్యంబుల, వెఱపెల్లను దీర్చి చటుల♦విక్రమగరిమల్
మెఱయంగ నుగ్రుఁ దాకిరి, యురవడి నార్పులును జొబ్బు♦లుఱుములఁ దెగడన్. 45
- క. ఆ తుములమునకుఁ దెమలక, భూతలము దలంక నలువ♦పుత్రుం డెద్దురై
యాతెఱఁగున నసురులు నిర్భూతసదృశ శరపరంప♦రలు వడిఁ గురియన్. 46
- క. ఏసిన శరములు దుమురుగఁ, జేసి యరణ్యంబు దాన♦శిఖి వొదిలినయ
ట్లాసుర పైన్యము వీరా,గ్రేసరుఁ డుగ్రుండు విశిఖి♦కీలలఁ బొదివెన్. 47
- క. తా నేసిన శరములు దా,వానలమునఁ బడ్డమిడుత♦లట్లు శరనిధిన్
సోనలుగా వర్షించిన, వానలక్రియ వారిమీఁద♦వమ్మై పోవన్. 48
- శా. క్రోధాగ్ని ప్రభవీతి శోణరుచి దృ♦క్కోణంబులం జిందఁగా
వేధోండంబు గలంగ నార్చి శరము ♦ లేవేగ కోదండవి
ద్యాధౌరేయత మీఱ నేసె మనుజు♦హారాఘదేహాస్త్రధా
రాధౌతక్షితిధూళిపాళిగ మృగేం♦ద్రస్యందనుం డుద్ధతిన్. 49
- క. కోణపవరు లవ్వీరుని, బాణపరంపరల నొప్పి ♦ బడరై రి కుల
క్షోణీధరములు కుంభ,ద్రోణాసారమునఁ గలఁగి♦తొలఁగని భంగిన్. 50
- వ. మఱియును.
- శా. దిక్కు-ల్ల)క్కదలంగఁ జక్రగుణసం♦దీప్తధ్వను ల్మీఱఁగా
రెక్కల్వచ్చిన కాలసర్పముల పే♦ర్మిం గంకపత్రంబులన్
జొక్కంబైన నిశాతబాణముల నా♦జో దేసె బేతాళముల్
గ్రుక్కిల్కి)ంగఁగఁ గ్రొత్తనెత్తురు, వాఁగు ల్పొటఁ గ్రవ్యాదులున్. 51

న్నా? సమరంబు నేయుటకుఁ నై నియమించినవార లెవ్వరో
దోసముగాదు రాఁ దొలఁగఁ ♦ ద్రోయుచుఁ బోఁజనదంచు నుక్కునన్.

52

శా. అవ్వీరాగ్రణి బాణపాతముల మాంసాహారవీరు ల్పయిం
బువ్వుల్ చల్లిన యట్లుగాఁ దలఁచి యాఁర్పుల్ నింగిముట్టంగ నీ
క్రొవ్విట్లే యడఁగింతు మంచు వడి నుగ్రుందాకి రున్మత్తులై
గువ్వ త్తేగ నెదిర్చి పేర్చినగతిం ♦ గోలాహలం బొప్పఁగన్.

53

క. ఒక్క మొగి ననురు లందఱుఁ, బెక్కు తెఱంగుల నిశాతఃభీకరశరముల్
గ్రిక్కిటియనేయ నెత్తుట, నక్కంతీరవరథాంగఁమంతయుఁ దోఁగెన్.

54

ఉ. అప్పుడు నేల పెల్లగిల ♦ నార్చి మహాగ్ర నిరీక్షణంబులన్
నిప్పులు రాలఁ గోపమున ♦ నిఘరశాతశిలీముఖావళిన్
ముప్పదివేల రక్కసుల ♦ ముంచె విరించితనూజుఁ డీశ్వరుం
డప్పురదైత్యవీరనివఁహమ్ముశరమ్ములఁ గ్రుమ్ముకై వడిన్.

55

ఉ. కప్పిన యంపవానలకుఁ ♦ గంపమునొందక మానవాశనుల్
ముప్పిరిగొన్న రోషమున ♦ మోమునఁ గంఠమునన్ భుజమ్ములన్
జిప్పిలి వేడి నెత్తురులు ♦ జేగులు పేలులు కొండనుండి జా
తొప్పునఁ గాఱ వీరరస ♦ మొల్కెడు చందము దోచ నుగ్రుండై.

56

శా. చెక్కల్నేసె రథంబు, లశ్వములఁ గూల్చెన్, ఖండఖండంబులై
పెక్కింబు ల్పడనేసె, రత్న మయకోటిరంబులుం దూణముల్
వ్రక్కల్లా నొనరించె, ధూళిఁ గలపె ♦ న్వర్మంబులన్, సూతులన్
జక్కాడెం, దునుమాడె విండ్ల, ననురుల్ ♦ సంక్షోభముం బొందఁగన్.

57

క. అరదములు విడిచి రక్కసు, లరిగలుఁ బట్టెములుఁ గొనుచు ♦ నాకసమునకున్
బారిఁబారి నెగయుచుఁ గల్పిం, చిరి కాటుకప్రోవువంటి ♦ చీకటి నంతన్.

58

శా. ఆమాయాతిమిరంబులోపల నదృశ్యాకారులై పోరు ర
క్షోమాతంగముల న్మృగేంద్రరథుఁడుగ్రుం బోలి శాతాంధకా
రామిత్రాంబక మేసి చీకటలఁ బాఁయం దోలి యాకాశఘం
టామార్గంబున నుండకుండఁ గడికండ్లఁగఁ బెల్లెసినన్.

59

శా. తూలంబాటియు బీరువోక సురనాఁధు లేవమీఱన్ సమి
త్యేలీలోలతఁ గాలమేఘములమాడ్కిం జూడ్కికిన్ శిలా
జాలాసారముఁ బై పయిం గురియ రోషసావ్యంతుడై తీవ్రవా
తూలాస్త్రంబున నందఱన్ గెడపి శాంతుండయ్యె నవ్వీరుఁడున్.

60

స్థిరత వహించె ధాత్రీయు, ఋషివ్రజ మిచ్చఁ జరించె, రాక్షసో
త్కరము రణంబునఁ హరిరథప్రదరాహతిచేతఁ గూలినన్.

61

వ. అమ్మహారణస్థలంబున వారణంబులయట్టలు కట్టలు వడుటంజేసి తొట్టిన నెత్తురు
మడుపులం దెట్టువలు గట్టిన యంపకట్టియలం దెప్పలుగట్టుకొని యాడం దలపెట్టు
బిడ్డల యెడ్డతనంబునకు మనంబున ఘనంబగు వేడుక వొడమఁ బెద్దయుంబ్రొద్దు
ముద్దాడు శాకినీ ధాకినుల కలకలంబును విచ్చలవిడిం బచ్చిపొలనుఁ దిని వెగటగుటం
జేసి తొడవులనెడలి పడిన పద్మరాగంపుఁ గుప్పలు నిప్పులనుచుఁ గండలు బరికట్టి
యల న్గుట్టి కలుకుట్లుగాలుపం బాలువడి తిరుగు భూత బేతాల బాలికాకులకోలా
హలంబును మిట్టకోలల గులగులలైన కిరీటంబులనుండి రాలిన వజ్ర మాక్తిక
రజోగుణంబు లవణంబు చవి మరగి ముఱుగకుండ నుప్పుకండలుపెట్టఁ జూచు పిశాచ
మందగామినుల క్రందును బదడునం బొదవిన మెదడునుం బ్రదరంబులం జదిసి కది
సిన మాంసంబును బ్రేవులప్రోవులు మొదలుగాఁ గూడఁబెట్టి కట్టలుగట్టి యేనుఁగు
తుండంబులం దూము లమరించి చెమరించిన మోములతోడం జెలువులు గట్టుకాడ
నిట్టవొడిచిన రక్తంబుల నట్టనడుమ వేసినఁ జెలంగు కూశ్మాండ కుమారోద్దండ
హాసనవ్యసనంబును గాకఘూకజంబుక వనశునకంబులు వ్రచ్చి వందఱలాడి యవ్వ
లవ్వలికి వెడలివచ్చు నేనుఁగు పీనుఁగుల డొక్కలలో డుక్కిడాఁగిలిమ్మిచ్చులాడు
దయ్యంపుఁదొయ్యలుల సయ్యాటంపుఁగయ్యంబును, వీరరసావేశంబున విజయా
శాపరవశత్వంబును జేసి మునుపడిప్రోవుదప్పక ధరణిం బడియున్న మానవాహార
హరిశాబక కళేబరంబులం జూచి సజీవశంకాతంకంబునం గొంకి వెనుకపదంబులం
గ్రమ్ముకొనం జిమ్మిన దుమ్మునఁ గదలకుండినఁ జెండి పండువు నేయు గోమాయు
పరంపరారావంబును, విగతవీరులై న తేరులును, జర్ఘరితాంగంబులై న తురంగం
బులును, శరీరప్రోతశరవ్రాతులై న సూతులును, ఖండఖండంబులై న కోదండం
బులును, రంధ్రనికేతనంబులై న కేతనంబులును, విదళిత సూత్రంబులై న తను
త్రంబులును, రజోజాలంబులై న శూలంబులును, విదారితకూటంబులై న కిరీటంబు
లును, ఖండితవేణుశలాకంబులై న పుండరీకంబులును, విధ్వంసితముఖంబులై న
శిలీముఖంబులును, భంగభంగంబులై న మాతంగంబులును, రుధిరసమాకాంతంబు
యిన మావంతులును, యమకింకరాయత్తులయిన రాహుత్తులునుం, గల కలనిఁ
గనుంగొని చని పీరాగ్రేసరుండగు నుగ్రుండు పితామహగ్రభాగంబున నిలిచి గెలి
చినవిధంబు విన్నవించిన విని విరించి పుత్రవధవిధాకర్ణన గ్రథితశోకానలదందహ్య
మానమానసుండై మండిపడుచుం జూచిన నతండునుం గనంగె

ఉ. ఆడ విధాతకుం జదువులమ్మ సదా పనిపాట నేయఁ జే
తోడుగఁ జెంచెత ల్పలుకుతోడుగ రాజశుకీకదంబమున్
గూడి చరింపఁగా నదియుఁగొంత వినోదము గాఁ దపస్విని
క్రీడ వహించె నాత్మపతికిన్ మదిగోర్కి ఫలించు నంతకున్.

71

తే. భారతీదేవియును దానుఁ బద్మభవుఁడు, భువనములకెల్లఁ జోద్యంబుఁపుట్టునట్టు
లాత్మవిద్యాధురంధరుంఁడైనకొడుకుఁ, బడయఁగాఁ గోరిఘోరతఁపంబొనర్చె. 72

మ. కరుణాధారలు నేత్రకోణములవంకం జింద నానందబం
ధురమై మానస ముబ్బఁగాఁ బ్రమథపంక్తుల్లోల్వ గోరాజునె
క్కిరటన్తంగళవాద్యముల్ సెలఁగ లక్ష్మీనాథముఖ్యామరుల్
పరివేష్టించి భజింపఁ బద్మజనకుం పత్యక్షమై యీశుఁడున్.

73

— ❧ ఈశ్వరుఁడు ప్రత్యక్షమై బ్రహ్మకు వరమిచ్చుట ❧ —

శా. ఏ నీకేమి యొనర్తుఁ జెప్పుము సురజ్యేష్ఠా! యనన్ భక్తి భా
షానాథుండు ధరిత్రిఁ జాగిల నమఁస్కారంబు లర్పించుచున్
నానారీతుల సన్నతించి నిటలఁనృస్తాంజలిత్వంబునన్
మేనఁ గంపము రోమహర్షణము సమ్మిశ్రంబుగా నిట్లనున్.

75

తే. దేవ నీవంటి దేవుండుఁదివ్యతీర్థ, రాజములలోన దక్షిణఁరజతళిఖరి
వంటి ష్టేత్రంబు నానంటిఁవాంఛితార్థ, సిద్ధుఁడు నరుదు ధర విమర్శించి చూడ.

శా. కాన న్వచ్చియుఁ జూడరాదు భవదాకారంబులో నొక్కమే
నైనం బారముముట్ట నింకెటులు లోకాతీతమై దృష్టికిన్
లోనై యుండని మీచిదాకృతి నుపశ్లోకింపఁగా నేర్చెదన్
నానాభంగుల నూరకుండుటయ ధన్యత్వంబు నాబుద్ధికిన్.

76

సీ. భారతీదేవితోఁ బాయక కాలధర్మము విచారింపక మదనకేళి
దేలంగ ముప్పది వేలరక్కసు లుద, యించి వింధ్యాద్రికి నేగి వారు
ప్రజలఁ బీడింప సర్వంసహదేవత, చెప్పిన నేను రోషించినపుడు
పుట్టె నుగ్రుండును పుత్రుండు వానిచే, నందఱఁ జంపించి యతనిఁ జంపు

తే. కొంటి నజ్ఞానమునఁ గట్టుకొంటిఁ బుత్ర, హత్య సంతానహీనుండ నైతి దేవ!
రెండుదోషంబులనుమాన్చి నిండువేడ్క, నన్ను రక్షింపుమనుషుఁబ్రసన్నుడగుచు.

వ. దక్షిణకై లాసగోత్ర వీక్షణచూత్రంబునంబుత్రహత్యాది దోషంబులువాసె మాఖ
మాసంబున మఖానక్షత్రంబున నుషఃకాలంబున సువణముఖరీస్నానం బాచ
రించి మాసంబున నీమహాలింగంబునకుఁ బాదక్షిణంబులఁగ 121

నొక్క-సంవత్సరంబు నడిపిన సుపుత్రుండు గలుగు నీవేకా వెవ్వరీవ్రతంబు నడిపిన
నిట్ల యకా నని యానతిచ్చి సర్వేశ్వరుం డంతర్ధానంబు నొందె నరవిందనందనుండు
నట్లు సేయం దొడంగిన.

78

78

—❖— ఋభువునిజననము. ❖—

మ. నెలరెణ్ణె ల్లకుఁ జీరచిక్కెఁ ద్రిజగఁన్నిర్మాతయిల్లాలికిఁ
జెలఁగెం జిట్టుము, లంకురించె నరుచుల్ ఁచెక్కు ల్పభా తేందుమం
డలతేజంబున నొప్పె, గొను బలిసెన్ ఁడాసెం గుచాగ్రింబులన్
నలు, పాయాసము దోచె నెన్నడ నభిఁన్నంబయ్యె నిట్టూర్పులున్.

79

తే. తెల్ల నగుమేను కుసుమితః॥వల్లిగాఁగ, గురుకుచంబులు పుష్పమం॥జరులుగాఁగ
నందునుండెడి నలుపు నిం॥దిందిరములు, గాఁగఁ జెలువొందె వాగ్దేవి॥గర్భమహిమ.

తే. ఆత్మలోనున్న పుత్రహాఁత్యాకళంక, మాత్మజాభావతాదోషఁ మాత్మరూప
మైన పిండంబు గర్భస్థఁమైనబైట, వెడలె ననఁజన్ను మొనలందుఁబొడమె నలుపు.

సీ. సౌఖ్యలేశములేని ♦ సంసారదేహాభి, మానముల్ విడిచి త్రి ♦ మృతగఁ గోరు
ముక్తిసామ్రాజ్యాభి ♦ పిక్తులై విహరించు, యోగసిద్ధులలోన ♦ నుండఁ గోరు
మానముద్రాసక్తి ♦ మదికి నింపగు చోట, నేకాంతమున వసి ♦ యింపఁ గోరు
నప్రార్థితప్రాప్తి ♦ మగు పదార్థంబుల, దీపనాదివ్యథ ♦ దీర్చు గోరు

తే. విష్ణుపవ్యాపకంబు నవి స్తయంబు, నైనబ్రహ్మంబు పిండ మై యాత్మగర్భ
గోళముననుండఁ దన్మహాగుణములెల్లఁ, దెలుపు మెలపున నంతటఁ బలుకు వెలఁది.

ఉ. భారతి గోరుగోర్కులకుఁ ♦ బద్ధభవుం డనుకూలుఁడై మఖా
తారకయందు సువ్రతముఁ ♦ దప్పక సల్పఁగ నొక్కయేటిలో
నీరజవైరి శేఖరుని ♦ నిత్యకృపం గల పుత్రజన్మముం
జేరువ యయ్యె దంపతుల ♦ చిత్తమునం బ్రమదం బిగుర్పఁగన్.

83

తే. వాఙ్మయంబైన వేదాంతఃపార్థియందు, సర్థమయుండైన చిద్విధుం డవతరింపఁ
దన్నుమఱచిన తెఱఁగునఁదమ్మిచూలి, ప్రమదమునఁజొక్క వాణిగఁర్భముననుండి.

మ, ఉదయించెం బరమార్థ రూపము మహా యోగీశ్వరోత్తంస మీ
శదయావర్ధితదివ్య తేజము సదా శాంతస్వరూపంబు దుః
ఖదసంసారవిదూరమానసము లోకం బుత్సనక్రీడలక
బాదలంగా సుతరత్నమంత జననీపుణ్యప్రభావంబునన్.

85

వ. ఖండపరశుండును నఖండదయామంజితకటాక్షవీక్షణంబులఁ బ్రత్యక్షంబై కమలజత
నూభవునకు బుభువనియెడునామంబొనరింపననుగ్రహించియవగ్రహరహితంబును
గలుషాహితంబునునైన బ్రహ్మోపదేశంబు సేసి యంతర్హితుండయ్యె నంత. 87

శా. కోరె వెండియుఁ గన్నవారలకు సంక్షోభింపకే మొక్కి యా

త్తారామత్వమునం జెలంగి యింక నేయర్థంబు వర్జింపఁగా

లే రాత్నజ్ఞులనంగ నాబుభువు దల్లిందండి వీడ్కొంచుఁ బు

ణ్యారణ్యంబులఁ బుణ్యశైలముల బ్రహ్మజ్ఞానియై తిమ్మరన్. 88

ఉ. వచ్చి నిదాఘుఁ డాబుభువువంకఁ బరాపరవస్తుదర్శనం

బచ్చపడంగఁజేసి సనకాదుల కంతయుఁ జెప్పి చూప నా

సచ్చరితుల్ సమస్త మునిచంద్రులకుం గరుణార్ద్రచిత్తులై

యిచ్చిరి బ్రహ్మవిద్య, వెలయించిరి వారు జగంబు నిండఁగన్. 89

శా. ఈచందమునఁ దమ్మిచూలికథ గౌరీశుండు చెప్పంగ ధా

త్రీచక్రేశుఁడు సొక్కి మ్రొక్కి యనియెఁ శ్రీకాళహస్తీశతా

ప్రాచుర్యంబు పురాణసిద్ధముగ నెప్పాటఁ జగన్నాయకుం

దాచంద్రార్కముగా ధరించె నిది నా కద్యంతముం జెప్పవే. 90

క. అనవుడుఁ గుహనాజంగమ,తనువు ధరించిన సుధాంశుధరుఁ డిట్లనియె

మనుజేశ్వరుతోఁ గరుణావననిధియై విను మటంచు వాచాప్రౌఢిన్. 91

క. తొలియుగమున శ్రీనామము, గలచెలఁదియుఁ ద్రేతయందఁ గాళంబనుపా

ములతేఁడును దానికి నీ,తలియుగమున హస్తీయవ్రతంబునఁ గొల్వన్. 92

✓ శా. గౌరీశుండు చెలందిఁ బాము గజముం దైవల్యసామ్రాజ్యల

క్ష్మీరూపంబగు తన్నుఁగూర్చుకొనఁగా శ్రీకాళహస్తీశ్వరుం

డై రాజ్యలై దదీయభక్తిగరిమం బాద్యంతము న్నికు వి

స్తారప్రౌఢి వచింతు రాజ! వినుమా దత్తావధానుండవై. 93

— శివచెలఁదిపురుగు శివైశ్వర్యముఁ బొందుట. —

చ. కృతయుగవేళ మర్కటకకీటక మొక్కటి పూర్వవాసనా

గతమతి దేవదేవు గరకంధరుఁ గొల్వఁ దలంచి కుంభజ

క్షీతిధర కన్యకాంబు పరిషిక్త శరీరముతోడ నాత్మని

ర్గత బహుతంతుపంక్తి గృహకల్పన శిల్పకళాప్రవీణతన్. 94

సీ. ప్రాకారములు గోవురములు కొలువుకూ,టములు నర్తనమందిరములు కోశ

గేహము ల్పందిళ్ళు కేళీనివాసంబు,లంతఃప్రదక్షిణాయతనవీధి

యుపహరభోగమంటపము గర్భగృహంబు,నగిణిగూడెను నా

తే. నిభముఖానలజాతచండీశవుండ, రీకలోచన మాతృకాలోకనయన
దక్షిణామూర్తి వటుకాదిదైవతముల, నిలయములు గట్టెనత్యంత నిష్ఠతోడ. 95

శా. ప్రాతఃకాలతుషారశీకరచయః ప్రాప్తిః లనన్తాక్తికో
పేతాగారములట్లు చెల్వెనగుతద్బిందుచ్ఛటాజాతఖ
ద్యోతచ్ఛాయలఁ గొంతసేపు బహురఁ తోదీర్ఘగేహంబులై
లూతాకల్పితతంతుసద్దములు వొల్పుం జెప్పఁ జిత్రంబులై. 96

క. తీరుగ నీగతి నిండులు, తీరఁగఁ గట్టియును గాలిఁ ద్రెవ్విసపోగుల్
జాతిన పోగులు నదుకం, దీరువనే కాని నిలువఁ దీరక దినమున్. 97

శా. సేవింపంగఁ జెలందినేమముఁ బరీక్షింప న్నలాటాక్షుఁ డా
త్తావాసంబుననున్న దీపశిఖికీ లాభీలతీవ్రప్రభా
వ్యావిధ్ధాంబరమై తగుల్కొని తదీయాగారముల్ ధూమమై
పోవం జేసిన లేచి కీటకము హృద్భూతవ్యథాక్రోధమై. 98

క. ఇదిపెక్కేడులు పట్టెన్, సదనంబులు గట్ట నాకుఁ శంభునికొఱకున్
దుది గుమ్మరి కొకయేడును, గుదె కొకపెట్టన్న మాటకున్ సరివచ్చెన్. 99

చ. కటకట నేఁ బ్రయాసమునఁ గట్టిన యిండ్లను గాల్చె దీప మిం
తటఁ బడి దీని మ్రింగక వృథా వసియించినఁ గోపమాఱునే
యటమటమైన జీవనమునందలి మోహము చాలునంచు ను
త్కటగతి దీపికానలశిఖావిసరంబులఁ ద్రావఁ బోవఁగన్. 100

శా. దేవోత్తంసుఁడు భక్తవత్సలుఁడు చిత్తేశస్వభావుండు గౌ
రీవామాంగుఁడు శంకరుండు దయ మూర్తి రింబోవఁ గెంగేలునన్
జావ న్వచ్చిన పుర్వుఁ బట్టి తగునీ సద్భక్తికి మెచ్చితన్
నీ వేయర్థము నన్ను వేడెదవు దానిం జెప్పుమా నావుడన్ మృజేసె. 118

క. చెలఁదియు నాతప మింతట, ఫలియించె నటంచుఁ బ్రమథపతికి
బులు పెక్కు సేసి సంభ్రమ, కలితహృదయమగుచు భక్తిగడ.

శా. దేవా! నిన్ను నుతింపలే, నధమబుద్ధి, వేదశాస్త్రంబులున్
రా వేపాటియు, వచ్చినన్ శ్రుతులుశాస్త్రంబు ల్లిముగ
లే వాద్యంతము లన్నఁ దద్విధులకుం లెక్కింపఁగా శక్య
సేవాధర్మము మేలు గాకనుచు మీ శ్రీపాదము ల్గొల్చితే 119

క. నా కీభవదుఃఖంబులు, లేక మహాజ్ఞానరసవిలీనుడ నగుచు
లోకం బెన్నఁడు నెఱుంగని, యాకై వల్యమె యభీష్ట మగుల్? 120

నా బుద్ధిఁగోరి శా నునాగఁ హంబునొనరు శివారాన లన

సనఁబడి పొర్లువారు తమఁజన్మముఁ దిట్టుకొనంగ, నన్యద-
ర్శనరతు లెల్ల మానమయఁసంగతి చాలునటంచు, నెంచఁగన్. 105

ఉ. ఎక్కడఁ జూచినన్ సురము ఁ నీశ్వరదానవమానవాహివుల్
మ్రొక్కుచు సన్నుతించు రవఁముల్ ధ్రువమండలవీధి నిండఁగా
దిక్కులు ముంచుకొన్న తనఁతేజములోపల నూర్ణనాభమున్
గ్రక్కునఁ గూర్చెఁ దన్తయము ఁ గా శివలింగము భక్తిలోలతన్. 106

క. లూతాధీశ్వరు కథ యిది, వాతాశన హస్తికథలు ఁ వాక్రుత్తు మహా
పాతకధాతీధరని, ధ్వాతములై యమృత మొల్కఁ ఁ గా వీనులకున్. 107

—❖— కాలసర్పము నేనుఁగును శివసాయుజ్యము నొందుట. —❖—

శా. త్రేతాంతంబున నొక్కకాలఫణి భక్తిఁ దివ్యమాణిక్యముల్
పాతాళంబున నుండి తెచ్చి దినముం ఁ బాలేందుచూడార్చనల్
ప్రాతర్వేళలఁ జేయు ద్వాపరయుగఁప్రారంభమైన న్గుణా
తీతున్ శంకరుఁ గొల్వ వచ్చె నొకహస్తిశ్రేష్ఠ మచ్చోటికిన్. 108

సీ. వచ్చి కేతకినది ఁ వారిలోపల దోఁగి, కాసలు గొలఁకులు ఁ కలయఁ దిరిగి
మాలూరశాఖలు ఁ నాలీకకష్టార, కుముదపుష్పంబులు ఁ గోసి తెచ్చి
ఫణి సమర్పించిన ఁ మణులెల్లఁ బోద్రోచి, తొండానఁ గ్రోలినఁ తోయములను
దక్షిణకై లాస ఁ ధరణీధరావాసు, సద్భక్తితోడ మ ఁ జ్ఞనమునేసి

తే. పూజలొనరించి యేనుఁగు ఁ పోవుటయును, భవునిదర్శింప మఱునాఁడుఁపావతేఁడు
నిజఫణాగ్రసమగ్రమాఁణిక్యదీప్తి, తపనునకుఁ దోడుపఁకాలఁతమముఁ జెటువ. 109

క్షీరయెవ్వఁడో కటకఁటా శివలింగముమీఁదిరత్నముల్
డై రాజ్యలైఁపి ములుఁకంపలు తీవలు వెట్టె నేడు, నా
స్తారప్రాధి పోయె, నిక ఁ నేమననేర్తు మదీయ భాగ్య మి
జేసినమఁదాంధుని నంచు విషాదచిత్తుడై 110

చ. కృతయుగవేళ వెట్టిన, వెల్లం బోద్రోచి యెడఁద ఁ నీనును భక్తిఁ
గతమతి దేవదేవుఁగోరి, వల్లభుఁ బూజించి చనియె ఁ వాతాశనమున్. 111

క్షీతిధర కన్యకాపునకు ఁ నగ్గజరాజును వచ్చి రత్నసం
ర్గత బహుతంత్రునిఁ ఁ గన్గొని యెవ్వఁడో నేడునజ్జతా
సీ. ప్రాకారములు ప్రియెకఁసక్కెపుఁబూజ లొనర్చె గాక యే
గేహము ల్పండ్లవర్ణముల ఁ తాలు కపర్దికిఁ బెట్టఁ జూతురే. 112

యుపహారభోగఁ నెప్పటి, యనువున శివభూజఁ జేసి ఁ గూడనికొని నానా. —

114

115

116

117

118

118

119

120

మనమున కీశిలాశకలమండన నెట్లు ప్రియంబుఁ జేసె? నే
మనఁగలవాఁడ నిన్ను వ్రతహానియొనర్చు దురాత్ముఁ డుండఁగన్.

✓ 121

శా. పోనీ నేటికి నాయొ బోయొ గడుదుర్బుద్ధి విచారింప నే
లా నిత్యంబును నీశ్వరుం గొలుచు వేశంగాక రేపాడి రా
గా నర్చావ్రతహంతఁ గన్న నదిభాగ్యంబే వివేకింప వా
డౌ నేనౌ నొకజాడఁ బోయెదము లేదా జీవ మింకేటికిన్.

122

ఉ. పాణము లిచ్చువాఁడ నికభర్గున కెల్లియుఁ బూజవోయి పా
షాణము లున్న నిందునకుఁ నందియమేల విచార మేటికిన్
బ్రాణముమీఁదఁ దీపుగలపాణులకున్ బిరుదున్ వ్రతంబు క
ల్యాణకరంబులే యనుచు నర్చన సేసి మదేభ రాజమున్.

123

సీ. పిడియేరుగుల వెంటఁ బడిపోక యుడుగని, వెడవిల్తు వేడిమి విడుపుఁ జూపఁ
గరమున నుదకంబు కడుఁ జల్లుకొనకున్నఁ, దెమలని మిహిరదా హము దొలంగ
సరసునఁ జొచ్చి తామరతూండ్లు మెసఁగక, మానని యాకటిమంట లేక
సింహపోతములు ఘోషింపఁ బుట్టినభయా, తంకాగ్ని తహతహఁ గ్రుంకఁబాట

తే. కెట్టి పెట్టలుఁ దనమీఁద నెక్కలేక, పంచబంగాళమై పోవఁ బాణలింగ
పూజనావిఘ్నమున యందుఁ బుట్టినట్టి, చింతయన్ వేకి దనలోను చేసికొనియె.

తే. ఏమి నేయుదు ననియాత్మ నీమమునకుఁ, బోయి తనలోనఁ దలపోతఁ బుంగుడయ్యు
నవుడు పడచుటికొండపై నెక్కు భానుఁ, డెప్పుడుదయించు నేబోదు నెప్పుడనుచు.

వ. అయ్యవసరంబున.

126

సీ. పాగ్వధూమణి చిమ్మఁ బల్కిమదిక్కాంత, పట్టిన చెంగల్వఁ బంతి యనఁగఁ
గాలవిష్ణుం డంధఁ కారదైత్యుని వ్రేయఁ, జరమాద్రీ బడిపోవు చక్ర మనఁగ
దినమహీరుహమునఁ దేజోమయంబుగాఁ, బండిరాలిన పెద్ద పం డనంగ
దివినుండి దేవదానవయుద్ధరక్తార్ద్ర, మై నేలఁ గూలు రథాంగ మనఁగఁ

తే. బద్ధి నీసంగమ శాంతిఁ బరిహరింప, నపరజలనిధి జలకంబు లాడఁబోవు
కరణి నెఱసంజచందురుఁ గావిపచ్చ, డంబు ధరఁ బెట్టి భానుబింబంబు గ్రుంకె. 127

శా. తారాలోకమునం బ్రకాశ మొకచందంబై ప్రసాదింప నం
ధ్యారాగావృతమై తమఃపటల సం తానంబు గప్పంగ నం
భోరేఖల్ గళదశ్రుధారలగతిం బొల్పారఁగాఁ బోయొ గ
ష్టరవాతము నవ్వ లోకనయనంబు ధీకృత పాణియై.

128

చ. తిమిరపుగాలసర్పవితతి గుహ లీగి చనంగఁ దోలి య

ట్లమరఁ బతంగదేవుఁ డపఁరాంబుధిఁ గుంకెఁ దదీయసేన తు
త్తుములుగఁ బోరియున్ మగుడఁ దోడనెఢాత్రినిఁగూడముట్టఁగన్.

129

మ. వివులావాలమునిండి శైలగుహలన్ వేళ్వాటి శాఖల్ దిగం
తపదమ్ముల్ పొదువన్ వియత్తలముమీఁదన్ మించి యొప్పురు ద
ట్లపుఁబెంజీకటిచెట్టుఁ జుట్టుకొనియుండుం బొల్చె దారల్ దీ
యఫలాశాంతరదర్శితోర్ధ్వభవనోద్యద్దీప్తిఖండక్రియన్.

130

మ. సకలాపూర్ణుఁడు నీలవర్ణుఁ డనుటల్ సత్యంబుగాఁ దెల్పుపో
ల్కికఁ బెంజీకటి నిండఁ దారకలు నొల్చె నిర్జరాధీశ్వరా
దికు లర్పించిన పువ్వుల ట్లభవుఁ డద్దేవుండు భేదంబుగా
మికిఁ దెల్లంబుగ నల్పు దెల్పుగ ధరన్ మించె శశాంకాకృతిన్.

131

మ. ఉదయగ్రావము పానవట్ట మభిషేకోదప్రవాహంబు వా
ర్ధిఁ ధరధ్వాంతము ధూపధూమము, జ్వలదీప్తిప్రభా రాజి కా
ముది, తారానివహంబు లర్పితసుమంబుల్ గాఁ, దమోదూరసా
ఖ్యదమై శీతగభస్తిబింబశివలింగం బొప్పె బ్రాచీదిశన్.

132 ✓

మ. గగనాహార్యమృగేంద్రశాబకము నక్షత్రాంబుజారణ్య మ
ధ్యగహంసంబు నిశావధూకరతలోద్యన్మల్లికాగుచ్ఛ మ
ధ్యగబాధావహచిత్తభూకటకయాత్రామాక్తికచ్ఛత్ర మొ
ప్పగతిం జంద్రుఁడు దోచె దంపతుల కింపుల్మీఱఁగాఁ దొలైసన్.

133

మ. గరుడానీతసుధాఘటంబు గొని పోఁగా నిర్జరశ్రేణి వెం
ట రయం బారఁగఁ బాటు నాగముల చూడారత్నసందోహ మం
బరవీధిం బరఁగింపఁ జంద్రుఁ డుదయింపం, దోచె దోడ్తో నుడూ
త్కరముం జిందమృతంబుబిందువులశంకం గ్రమ్మఁగం జేయుచున్.

134

చ. కుముదవనాళికా బలుపు కొకములాటకు నిల్పు, దిగ్విధూ
సమితికిఁ బూత, మేత నవశాబచకొరకరాజి, కిందుకాం
తములకు ద్రావకం, బగుచుదర్పకశాస్త్రనిరూపితౌషధ
క్రమములఁ బండువెన్నెలలు గాసె ధరాస్థలి మోహనంబుగన్.

135

ఉ. అప్పుడు పాము నేనుఁగు మహావ్రతవిఘ్న విషాద వేదనన్
ముపిర్పిగొన్న చింతఁ గనుమూయ నెలుంగక నెమ్మనంబులో
నెప్పుడు తెల్లవాటును సహింపఁగరాని విరోధవహ్ని నే
చొప్పున నార్తుమొక్క యనుచుం దమలోఁ దలపోయుచుండఁగన్.

136

రజనీసుధాకర ♦ రతివియోగనిధాన, కామప్రతాపాగ్ని ♦ ధామ మనఁగఁ
సంధ్యాధిదేవతా ♦ చారువీరవ్రాత, పద్మరాగప్రభా ♦ పటలఁ మనఁగఁ

తే. గాలరసవాది బ్రహ్మాండ ♦ గోళమెల్లఁ, జిత్రబుద్ధి సువర్ణంబు ♦ సేయఁ దలఁచి
ద్యుమణిశిఖిమీఁదఁ జల్లుసిం ♦ దూరరాజి, యనఁగ నొప్పారె నరుణశో ♦ శాంశురాజి.

అ. పన్నగంబు గజము ♦ బలమునఁ జలమునఁ, బోరుపెట్లొ శివుని ♦ బొందుపెట్లొ
చూడవలయు ననుచు ♦ వేడుకతో వచ్చు, కరణి నంతఁ దోఁచెఁగర్మసాక్షి. 138

వ. అంత.

139

ఉ. భానుఁడు పూర్వపర్వతము ♦ పై నుదయింపక మున్నె లేచి కుం
భీనసవల్లభుండు మది ♦ బేర్చిన రోషభరంబున న్నిజ
స్థానము నిర్గమించి పగఁ ♦ జంషఁగ వచ్చు కటారుకాని చం
దాన మహేశ్వరుం గదిసి ♦ తా నొనరించిన పూజ లేమికిన్. 140

క. కటకటఁబడి యిక నెటువలె, నటుకానీ వానిఁ దీర్తు ♦ నటు కాదేనిక
నిటలాక్షున కర్పింతుం, జటులగతిం బ్రాణములు ని ♦ జంబుగ ననుచున్. 141

ఆ. పిన్నరూప మగుచు ♦ బిల్వశాఖాంబుజ, నాశమధ్యసీమఁ ♦ గాళనాగ
మడఁగియుండ దంతి ♦ యతివేగమున వచ్చి, శివునిపూజఁ జూచి ♦ చిత్త మలర. 142

ఉ. ఈనకలేశ్వరుండు కరు ♦ జేక్షణుఁ డయ్యెనొ విఘ్నకర్త సం
త్రాసము నొందెనో వ్రతము ♦ ధన్యతఁ బొందెనొ పూర్వజన్మ వే
ళాసుకృతంబు పందెనొ క ♦ శానిధిశేఖరమాళి నేడు నే
జేసినపూజ నిల్చె నని ♦ శీఘ్రమున న్ముదమంది క్రమ్మఱన్. 143

ఆ. డాఁగియున్న పాము ♦ డాయకపోయెఁగా, దాయ యనుచు రోష ♦ దహనశిఖలు
కన్ను గొనలఁ గ్రలఁగా నుండ నాకీడు, గాన కిభవగుండు ♦ గాన కేగి.

వ. నీరేరుహ మాలూర దళభరంబులు కరంబునఁ జుట్టి పట్టుకొని సమీరంబున జడియు
నడలచప్పు డప్పు డినుమడింపఁ గంపించి గుంపు విచ్చిమృగంబులు మొగంబు
లెత్తుకొని పాటం గారుణ్యరసతరంగం బగు శివలింగంబుఁ జేరం జనుదెంచి డించి
పాపహృదయశల్యం బగు నిర్మాల్యంబుఁ దుడువం దలంచి 145

శా. శుండాలంబు కరంబు సావ ఫణిరా ♦ జు న్మెచ్చి నాపూజ భ
ర్గుం డీవేశ ననుగ్రహించె నని ము ♦ క్కుంఁగ్రోళ్లలో నెక్కి యు
ద్దండక్రీడఁ దదీయకుంభకుహర ♦ స్థానంబునం ద్రిమ్మరన్
గొండ ల్లూలఁగ నెత్తి మొత్తుకొని ది ♦ క్కు ల్ముట్ట గీఁపెట్టుచున్. 146

సీ. మొగలేటి మడుగున ♦ మునిగి తుండమున, నుదక మాకర్చి చి ♦ యూఁది గూఁగి

యిలమిఁదఁ దలదాఁకఁ నీప్రక్కనాప్రక్కఁ, బెడమర్లుగాఁ బొడఁ పెట్టిపెట్టి
యుడివోని వేదనఁ నున్నచో నుండక, పనిలేనిపరువులు ఁ పాటిపాటి

తే. పెద్దమాఁతులతోఁ గుంభఁ పీఠయుగముఁ, దోముకొనుచును జెట్టులుఁ దూఱితూఱి
పాము సేసిన దుఃఖంబు ఁ సామజంబు, దీర్చు కొనువెర వెఱుఁగక ఁ ధీరబుద్ధి.

శా. ఏనా చచ్చుట తప్పదిప్పుడు నుమాఁ ధీశోపకంఠంబునన్

దానుం జావక చంపనోప దురగేంఁద్రం బెక్కు డీదుఃఖమే

లా నాకున్ సరి చంపి చచ్చుట జనాఁష్టదంబు గాదా యవా

చీనస్థాణునగంబై వధ్యశిలగా ఁ నేవింతుఁ గా కింతటన్.

148

మ. అని మత్తేభము చిత్తజాహితుని దిఁకైక్రమొక్కి యిక్కాళ మే

కనుమం బోవునో యంచుఁ దుండ మిటియంఁ గాఁ జుట్టి వక్త్రస్థలం

బునఁ గీలిఁచి పిటిందికిం జని శిరంఁబు న్వంచి యక్కొండ భ

గ్గునఁ దాఁకె న్వడిఁ గుంభము ల్వగులఁ దఁత్కూటంబు లూటాడఁగన్.

149

ఆ. కొండకొండతోడఁ గుండులుఁ గూలంగ, దాకినట్లు దోఁచె ఁ దళితగుంభ

సీమచున్న పాము ఁ చిదిసె నేనుంగును, బడియె నెత్తురచటఁ ఁ బడియె గట్టి

150

వ. తదీయ మరణస్థానంబు నవాచీనకైలాసనికటంబును సువర్ణముఖరీతటంబు నగుటంజేసి

కాద్రవేయ భద్రగజంబులు రుద్రగణా కారంబులుదాల్చిరి. అమృతహరింగమధ్యంబునం

దుండికొండల తేనికూరిమిక్కుఁతుతోడంగూడి చంద్రచూడామణి వృషభవాహనా

రూఢుండై హృషీకేశ పితామహ ప్రముఖ బర్హిర్ముఖులు గొల్వంబ్రత్యక్షంబై మిఁక

భీష్టులు లేయ్యవి యని యానతిచ్చుటయు సాష్టాంగదండప్రణామంబులు గావించి

యిట్లని సన్నుతించిరి.

రగడ జయజయ కలశీసుతగిరికన్యా, శై వలినీతట కల్పమహీరుహ

జయజయ దక్షిణ రజత క్షితిధర, సంయమి సేవిత పాదసరోరుహ

జయజయ పీన జ్ఞానప్రసవా, చలకన్యాకుచ దృఢ పరిరంభణ

జయజయ కృత దుర్గాధరణీధర, సాను వినోద విహార విజృంభణ

జయజయ భారద్వాజాశ్రమ వన, సరసిజ కేళీ వన పరితోషిత

జయజయ నీలత్పాదర పుణ్య, స్థలకాపాలిక భాషితభూషిత

జయజయ మోహన తీర్థలోకన, సంభ్రమరత భవబంధ విమోచన

జయజయ శిఖితీర్థాశ్రిత యోగీ, శ్వరమానస సంవిత్సుఖ సూచక

జయజయ సహస్రలింగాలయ ద, ర్భనమాత్రస్థిత మోదాపాదక

జయజయ ఘనమార్కండేయమునీ, శ్వరతీర్థనిషి క్తవిపచ్ఛేదక

జయజయ యోగినికాశాపక శిఖితాపక జయజయ శేరిగన పావక

దేవానిను వర్ణింప రమావా, గ్రేవీ వల్లభు లైనను శక్తులె?
 నీవిధ మెఱుంగక విఖిలాగమముల, నేర్పరు లైనను జీవన్ముక్తులె?
 కొందఱు సోహమ్మని యద్వైతా, కుంతితబుద్ధి న్నిను భావించురు
 కొందఱు దాసోహమ్మనిభక్తిని, గుణవంతునిఁ గా నిను సేవించురు
 కొందఱు మంత్రరహస్యము వని నినుఁ, గోరి సదా జపనియతి నుతింతురు
 కొందఱు హఠయోగార్థాకృతివని, కుండలిచే మారుతము ధరింతురు
 తుది నందఱుఁ దమయిచ్చల నేయే, త్రోవలఁ బోయిన చిద్రూపమ్మును
 గదియక గతిలేకుండుట నిజముగఁ, గని చాలింతురు మది సంతాపము
 నిను సేవించిన కృతకృత్యుఁడు మఱి, నేరఁడు తక్కిన నీచులఁ గొల్వఁగ
 నిను శరణం బని నిలిచిన ధీరుఁడు, నేరఁడు తక్కిన చోటుల నిల్వఁగ
 నీ వనియెడునిధిఁ గాంచిన ధన్యుఁడు, నేరఁడు తక్కినయర్థము గోరఁగ
 నీవే గతియని యుండెడు పుణ్యుఁడు, నేరఁడు తక్కిన వారలఁ జేరఁగఁ
 భవదుర్వాసన పాయదు మీపద, పంకజముల హృదయము వాసింపక
 చవులకుఁ గలఁగవు సకలేంద్రియములు, సతతమ్మును మిమ్ము నుపాసింపక
 జనన మరణములు ధరలో మిమ్మును, సమ్మతితో సేవింపక పాయవు
 మనమునకును మీ చిన్మయరూపము, మరగింపక యణిమాదులు డాయవు
 మీనుహాత్మ్యము మేమింతంతని, మితిచేయఁగ మది నెంతటివారము
 మామీఁదను గృవ గల్గి మహేశ్వర, మన్నింపుము మీకు నమస్కారము. 152

శా. ఈసంసారపయోధిలోనఁ బడి మేఁమీఁదీది దేహంబుపై
 నాస ల్మానక తేలుచు న్మనుఁగుచుంఁ బ్రాణప్రయాణోన్ముఖా
 యానంబుల్ శతసంఖ్య లోర్చితిమి దేవా మమ్ము రక్షించి మి
 థ్యాసౌఖ్యంబులు చాలు నిత్యసుఖ మిమ్మా యంచుఁ బ్రార్థించినన్. ✓ 153

శా. డాయం బల్చుచు వారి నిద్దఱ నఖంఁడజ్ఞానరూపంబునన్
 వ్యాయామంబు నదృశ్యవస్తువు నమాఁయాకారముం బుష్కర
 ప్రాయంబున్ విమలంబునైన తనఁసర్వవ్యాపకజ్యోతిలో
 సాయుజ్యం బొనగూర్చె దేవతల కాశ్చర్యంబు సంద్ధిల్లఁగన్. 154

క. ఆలిఁ గూడుచుఁ గ్రమ్మఱ, నాలింగమునందుఁ గలసె ♦ నదిమొదలుగఁ జం
 ద్రాలంకారుఁడు జగతీ, పాలక శ్రీకాళహస్తిపతి యనఁ బరఁగెన్. 155

క. నావుడు విని యాదవ ధరణీవిభుఁ డిఁక నెవ్వ రందు ♦ నీలగ్రీవున్
 సేవించి ముక్తికాంతా, జీవేశ్వరు లై రటన్న ♦ శివుఁ డిట్లనియెన్. ✓ 156

శా. కామక్రోధ మదాంగకాగ పటాణాఁబుగఁగనగనాగ, శే

శ్రీ మాహాత్మ్యహర ప్రభావ దశదిశ్చేలప్రభేద స్ఫుర
ద్దామా కాలజయేందీరా మదవతీదాంపత్య నిత్యోదయా

157

క. లుంటిక్కతాఘముక్తిచి, రంటి గాఢోపగూఢఃరత చిద్విద్యా
ఘంటాపథచర తారక, ఘంటారవ హృతమనోమృగవ్యాధేశా.

158

పంచచామరము. దివానిశోదయావసాన ః దిగ్విహీనఖండితా
జవంజవాంధకారసత్యః సంవిదభ్రమండితా
దివాకరాదిక గ్రహాగ్రదీధితి ప్రసాద వా
గ్ధవాండభాసకాదితత్త్వతారకక్షపాధవా.

159/

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తీశ్వర చరణకమల సేవాపరాయణ సింగమరమా
నారాయణ జక్కయనారాయణ తనూభవ భవపరాజ్ఞు
ధూర్జటిప్రణీతం బైనశ్రీకాళహస్తీమాహా
త్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

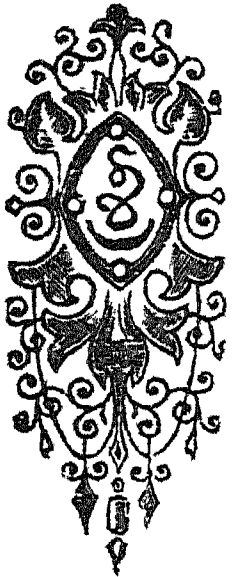
శ్రీ రామార్పణమస్తు.

శ్రీ రామాయ నమః.

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్యము.

తృతీయాశ్వాసము.

ధరణయనాజ్ఞసమా
రాధితదివ్యాంఘ్రిశోణరాజీవ! మనో
బాధావహసంసార
వ్యాధివ్రజవైద్య! కాళహస్తీశ! శివా!

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు భవదీయకథ విన్న, వింతు భక్త జనులఁ వీను లలర
మీరు యాదవునకుఁ గారుణ్యరసపూరి, తేక్షణముల నానఁ తిచ్చినట్లు.

2

—కన్నప్పయను తిన్ననిజన్మభూమివర్ణనము. —

ఉ. పొత్తపినాటిలో వివినఁ భూమిఁ గిరాతుల కాటపట్టు లో
కోత్తరవన్యవస్తు వుడుఁ మూరను పక్కణ మొప్పుఁ, దద్ర మో
దాత్త మహాత్వ మద్భుతరసావహా మూహ యొనర్ప మేదినీ
భృత్తట నిర్జరాంబురుహఁ బృంద సుగంధ సగంధవాహమై.

3

సీ. స్తబ్ధరోమవిషాణఁ లబ్ధమాక్తికములఁ, బాటింపుదురు రేఁగుపండ్ల పాటి
ముక్తకంచుకమస్తఁముక్తాఫలంబుల, మందలింతురు కురువిందలట్లు
సమద సామజకుంభఁ జములైనముత్తియం, బులఁ జూతు రుసిరికాఁయల విధమున
వేణుజాతములైనఁ యాణిపూసల నెంతు, రూడుగపండ్లకు నీడుగాఁగ

తే. గంధసారాగురుద్రుమఁ కాష్ఠఖండ, చయము దమయింటి వంటకట్టియలుగాఁగఁ
జేయుదురు కాపురంబులు సేయునపుడు, చెంచెతలు చెంచులను గూడిఁ చిత్రలీల.

4

ఉ. సంకుమదంబునుం బునుఁగుఁ జూచును గస్తురియుం ఘటంబులం
బంకముఁజేసి యిండ్లలికిఁ ప్రత్యహము న్వెలివై వ మార్గకూ
లంకష గోమయప్రతతులం బుడిచించుచు నుండు గుప్పలై
యింకఁ దదీయభూతి నిదఁమిత్థ మటంచు నుతింప శక్యమే?

5

సీ. పట్టుచీరలఁ గట్టఁ భాగ్యంబు గల్గియు, బాటుటాకులఁ గట్టఁ భార మనరు
రాజాన్నభోజనఁ పాభవశ్రీ గల్గి, యును వన్యధాన్యంబు నొల్ల మనరు
మాణిక్యభూషాసమాజంబు గలియు, నెఱని కుగిగిగి నేర

తే. ఎంత సంపద గల్గియు ♦ నెట్టివారు, దమ కులాగత ధర్మక ♦ ర్మములు విడువ
జాల రటుకానఁ దత్పురీ ♦ శబరసతులు, మహిమ గలిగియు మానరు ♦ సహజవృత్తి. 6

మ. అగురుత్మోరుహ కాష్ఠఖండముల స ♦ ర్వాంగంబులం జేసి మై
మృగనాభి న్మసిఁ బూసి, చామరము ధ ♦ మ్మిల్లంబుగాఁ జుట్టి, యే
నుఁగుకుంభమ్ములలోని ముత్యములఁగ ♦ న్నృడ్డు ల్వినిర్మించి, భి
ల్లగజేంద్రు ల్వైఱబొమ్మలం దవిఁదచే ♦ లం జేయుదుర్ గావుగన్.

క. ఏనుఁగుల తలలు కొమ్ముల, తో నారబములకు దృష్టి ♦ దోషము వాయం
గా నెత్తుదు రెఱుకులు దమ, చేనికిఁ బసరంబుతలల ♦ చెలువం బెసఁగన్. 8

క. కొండలలోఁ జేసిన తమ, పండినచేలకు పరాహ ♦ పంక్తులు చొరరా
కుండం దెల్లని చామర, ఖండంబులు పోఁగూఁదా శ్మ ♦ గట్టుదు రెఱుకుల్. 9

ఉ. మంచెల మీఁద నెక్కి కటి ♦ మండలిఁ జుట్టిన పాఱుటాకు లిం
చించుక చంచలించి మరు ♦ నిల్లు బయల్పడఁ జేయఁ బిట్టలన్
జెంచెత లార్చి వ్రేయుదురు ♦ చిత్రముగా నొడిసెళ్ళ బాహుమూ
లాంచిత దీధితు ల్చిఱుత ♦ యైనచనుంగవమీఁదఁ బర్వఁగన్ 10 ✓

మ. మదపుంసోకిల మాత్మజాతికృతస ♦ మృజ్ఞాద శంకామతిన్
వదరంగా నలవేటలా డెఱుకుగో ♦ వాళుల్ ప్రసూనాశుగ
ప్రదర ప్రేరిత చిత్తవృత్తులగుచుం ♦ బ్రాంతమ్ములం ద్రిమ్మరన్
బెదరం దోలుదు రార్చి పక్షి వితతిన్ ♦ భిల్లాంగనల్ చేలలోన్. 11

తే. శబరకాంతా ఘన స్తన ♦ శాతకుంభ, కుంభ యుగములఁ గరకరి ♦ కొనలుసాఁగె
మానుపఁగ వచ్చునే చంప ♦ రాని పగయు, సన్నదమ్ముల పోరాట ♦ మజుసకై న. 12

క. గుబ్బచనుంగవ తేనియ, లుబ్బెడుమోవియు మెఱుంగు ♦ లొలికెడుమేనుల్
నిబ్బరపుంగబరీధర, మబ్బరపుంగొను చంచ ♦ లాక్షుల కొప్పున్. 13 ✕

క. || తేనియలు గోలి పిదపన్, మానసతుల యధరమాని ♦ మఱుతురు శబరుల్
|| తేనియ తియ్యఁదనంబు స, మానం బనఁ దగునె యధర ♦ మధురిమ కెందున్. 14 ✕

సీ. కఱకుజంజఱువెండు ♦ కలకొప్పు గాఢత, రంబుగా నెమలి పిం ♦ ఛంబుఁ జుట్టి
తట్టుపున్నన వన్నె ♦ పెట్టినట్టి లలాట, పట్టిక జేగఱు ♦ బొట్టు వెట్టి
కురువింద పేర్లకుం ♦ దెరువీని పాలిండ్లఁ, బాఱుటాకులు గూర్చి ♦ పైఁటఁ దీర్చి
జమలి యొడ్డాణంబు ♦ సందున నితీయంగ, బర్హాంబరముఁ గటిఁ ♦ బదిలపటిచి

అ. వీరఁగల కుఱుచగనుపుల ♦ వెదకువింటఁ, జూరగవురిఁ దాల్చి నారిగా ♦ సంతరించి
గసికకోలలు గొని భిల్ల ♦ బినరుహాక్షు, లడవిఁదిరుగుదు రాత్మనా ♦ యకులఁ గూడి. 15

హా మయూరీ హరిణేభ శాబముల నాహా! పెంతు రాశంకఁ ద
ద్రమణీ మధ్య కచేక్షణ స్తనము లుత్పాదింపఁ గాకుండునే.

వ. ఇట్లుఖిల విభవాభిరామంబున కాలవాలంబగు నప్పక్కణంబున కధీశ్వరుండు 17

సీ. తన విక్రమక్రమఁ దర్పంబు హర్యక్ష, శిక్షావిచక్షణాఁక్షీణగరిమ
తన బాహుబలము కాంఁతారదంతావళ, దయితా నవీన వై ధవ్యకరము
తన జనంబు కురంగఁదంపతిపుంజాజ, వంజవ భంజనాఁఖంజయశము
తన ప్రతాపము మృగాఁదనసార్వభౌమను, ర్వార గర్వాపహఁదారుణంబు

శ్రీ. గాగ నానా మృగప్రాణః గంధవాహ, దందశూ కేంద్ర నారాచః బృందవర్ష
కంధరోద్దండ కోదండః కరుణా మించె, నాథనాథుం డరణ్యాభూః నాథుఁ డగుచు.

తే. ఎఱుకుఁజ్జేన సర్వలోకేశ్వరఁ గూడి, చెంచుపూజోఁడియై సంచరించుగౌరి
చందమున నాథనాథపులిందవిభుని, మందగామిని చెలువొందెఁ దందె యనగ

—❖— తిన్న నిజననము. —❖—

క. ఆనాథనాథకానన, భూనాథుడు తందెచిగురు ♦ బోడియు సురతే
 చ్చానందము గిరికంధర, సానువనీనిర్మలముల ♦ సలుపగఁ బ్రీతిన్.

క. తందెకు మందస్మితజిత, కుందకుఁ బ్రాణేశ్వరోపఁ గూహనరచితా
నందకు వచనామృతని, వ్యందకు నెల మనలె శైలఁ జాధిపుకరుణన్.

సీ. భసితాంగరాగశోభావిలాసంబుతోడ, బ్రతివచ్చు నాననఁ పాండుగరిమ
కంఠహాలాహలఁకాళిమచ్చవితోడ, నెనవచ్చు గుబ్బచఁ న్మోనలనలుపు
పరశివాకృతితోడఁ సరివచ్చు నణుతరం, బనఁజూలి ఘనతరంఁ బై ననడుము
స్వస్వరూపవిచారఁసంప్రాప్తశాంతితో, మార్పడుఁ జిత్రేధఁ మానజడిమ

తే. సరభసానంగసంక్రిడ ♦ జరుగనీక, దాహృదము గర్భముననున్న ♦ తనయుఁ డీశుఁ
డై ప్రకాశింపఁ గలఁ డని ♦ యపుడు తెలుపు, కరణిఁ బెంపొందె నన్ముంద ♦ గామినిక్రిని.

కృతే. గంధగజకుంభ కాఠిన్యఃగర్భరేఖి, చారుమృగరాజ మధ్యఃశృంగారగరిమ
చేఱుపగలఁ డల్లశిశు వనిఁచెప్పనట్లు, సుదతిచన్నులు నడుమును • సొబగు దప్పె.

1. సీ. పంచాననానేక ♦ పవ్యాఘ్రు కోలాది, మృగములఁ జంపఁ గా ♦ మించె లేమ
 శై లోపకంతని ♦ ర్ఘురసై కతస్థలి, శివుని దర్శింపఁ గాం ♦ క్షించె నబల
 ఖండేందు శేఖరు ♦ గంఢూషితాంబుధా, రల మజ్జనము సేయఁ ♦ దలఁచె నింతి
 చవియైన ఘోణిమాం ♦ సమ్ముదౌప్పలఁ బెట్టి, యభవున కర్పింప ♦ నతివ గోరె

ಶ್ರೀ ೫೬ ವೀರೇಶ್ವರನಂದನಾ ಶಿವಾಶಯಾ ದ್ವಾರ-ಕುಮಾರ ಪುರಾಣಾಂ ಶಿವಶಿಖರಾ ೨೦೦

ఉ. ప్రొద్దులు చొచ్చె నంత పువ్వుఁబోడికిఁ బెంపుడుచిల్కపిల్లకున్
సుద్దులు చెప్ప, వస్త్రములుఁసొమ్ములు దాల్చి, నిజేశుపాన్పుపై
నొద్దిక నుండ, నిత్యము గృహాచితకృత్యము లాచరింప, మై
బెద్దయు శ్రాంతి గాఁ దొడఁగె • బిడ్డఁగనన్ సమయాబు గావునన్. 25

చ. చెలువకు బిడ్డకుట్లు విలసిల్లఁగ భిల్లపురంద్రు లంతలోఁ
బిలువరె మంత్రసానిఁ దలపెట్టరె కాయముఁగూర్చ లేమకున్
జలకముఁ గావరే కొలను • చమ్యనఁ ద్రవ్వరె మందగామినిన్
నిలువఁగనీకురే యనుచుఁనేర్పరులై కడు సంభ్రమింపఁగన్. 26

సీ. శుభముహూర్తంబున • నిభరాజగామిని, శివభక్తి మునుపై నశిశువుఁ గనియె
సంసారమోహపాశముఁ గోసినటువలె, బొడ్డు గోసిరి పిన్న • బిడ్డనికిని
సర్వేశు భక్తిలక్షణముఁ దెల్పెడు రీతిఁ, బెట్టిరి భూతితోఁ • బట్టిపట్టిఁ
బాపకదంబజం • బాలంబుఁ గడిగెడు, పగిది నీళ్ళార్చిరి • పాపనికిని

తే. యంతరంగమలాపహం • బైనచిత్తు, ధారసము వోనిచిట్టాము • దంబు దెచ్చి
బాలకు కడుపునకుఁబెట్టి • పద్మముఖులు, పవ్వళింపఁగఁజేసిరి • పాన్పుమీఁద. 27

క. జ్ఞానప్రసూనకళికా, జాని పదధ్యానపరమఁసౌఖ్యసుషుప్తుం
డైనగతిఁ గన్ను దెఱవం, గా నేరకయుండి కొన్ని • ఘనసంబులకున్. 28

క. ఈలోకవ్యాపారం, బేలాగో యనుచుఁ జూడఁనింపై నగతిన్
బాలకుఁడు దెఱచెగన్నులు, లాలితముగఁ దల్లిదండ్రులకు ముదమొదవన్. 29

సీ. శివభక్తిరహితమై • చెడియె జగం బని, నవ్వి నట్లొయ్యన • నవ్వసాగె
ధృతి మోహబంధంబు • దెగఁ దన్ను గతి ముద్దు, టచుగులెత్తి విదుల్చు • కాడఁజొచ్చె
భవపరాజ్ఞులుండైన • పగిది సత్త్వముఁగూడి, పొత్తులపాన్పుపైఁ • బొరలఁబడియె
శ్రేయోమహారాజ్య • సింహాసనంబున, నుంచుచందమునఁ గూర్చుండఁదొడఁగె

తే. దడవియాడె వసుంధరా • స్థలమునందు, విశ్వపతి తత్త్వ మనుమణి • వెదకురీతి
దర్పకారి జగత్పూర్ణుఁ • దాఁకుభీతి, నడుగు వెట్టెడుగతిఁ దప్ప • టచుగువెట్టె. 30

వ. ఇట్లు ప్రతిదిన ప్రవర్ధమానంబులగునతనిగుణంబులకు శివభక్తిలక్షణోపమానంబులు
సమానంబులై చెలువొందఁ దందెయుఁ బుళిందబృందారకుండును నందను తిన్న
దనంబున కానందకందళితహృదయారవిందులై తిన్నఁడనిపేరు వెట్టిన నప్పడవ్యక్త
మధురకల్యంబగు బాల్యంబున. 31

మ. జలకంబార్చి, విభూతిఁబెట్టి, కటిగుం • జాబీజనంకీర్ణ మే
ఖల బంధించి మయూరపక్షిలతికా • కాండంబులం జేసి సం
గూఁగంగ లునగింగి కన్నులఁగనాం • హు గా, పునంగిని. 32

సారకాయల బుజ్జలంగట్టిన సరకట్లకిన్న రలు మెఱయ మొరయించు మ్మేచ్చులపాటల
తానమానంబులును గుమ్మెటలచటులరవమును గొమ్ముల నిమ్మును జెలంగె నయ్య
వసరంబున. 36

తే. ఒక్కప్రొద్దుండి సెలయేటనుదకమాడి, నాథనాథుండు తందెయు నై జమైన
చతురలంకారములు దాల్చినహజభక్తి, నాత్మజునిజూచికై నేయువన్న నతడు37

మ. జలకం బాడివిభూతిపెట్టుకొని రఁదూములికామాలికా
వలయంబుల్దొడి దట్టిగట్టుక శిరోవర్ధిష్ఠునీలాలకం
బుల లేదీగనుజుట్టి కేల విలునమ్ము లూని కాశ్రేనిపూ
జలు సేయఁ వెడలెం గుమారుడు పితృస్వాంతంబు లుప్పొంగఁగన్. 38

చ. చని మృగయాధిదై వతమునన్నిధి బాణశరాసనాదిసా
ధనములు నిల్పి యెఱ్ఱవిరిదండల నివ్వఁచ్రపాల రక్తచం
దనమున గుగ్గిలంపుఁబొగఁదట్టుపునుంగున నెత్తుజోతులఁ
ఘనవివిధోపచారములఁ గానుకలఁ శబరాళి గొల్వఁగన్. 39

తే. తల్లిగండ్రులుఁ దాను నద్దైవమునకుఁ బ్రణతు లొనరించి వేటలుపట్టి పిదపఁ
బక్కణములోని శబరదంపతులతోడ, నన్న పానాదు లొనరించునవసరమున. 40

సీ. మాటలాడఁదలంచిమఱచిపోయెడువారు, నడవఁబోవుచుఁ దొట్టుపడెడువారు
నూరకుండెదమని యుండనోపనివారు, లేచెదమని లేవలేనివారుఁ
బనిలేని పనిబట్టబయలుదిట్టెడువారు, బాడనేరకయును బాడువారు
నెదురైనవారికి నెల్ల మొక్కెడువారు, వీడావిహీనులై యాడువారుఁ

తే. జాలద్రావియునుగుడఁజేసాచువారు, దొడరియుపదంశభాండముల్దొడుకువా రు
నై రిమృగయాధిదై వతయాత్రయందు, బానములు చేసి శబరదంపతులు రతుల

ఉ. నాతియొక్కర్తు చిత్త ముపనాథునిపై నిడి సారెసారె మో
హతిశయానఁ బోలె నధికాసవ మిచ్చి నిజేశుఁ గూర్చి య
ల్లాతని నాథుపేరనె ప్రియంబునఁ బిల్చుచుఁ గొంగిలించి హా
లాతురతాత్మికాగతి విలాసము చూపుచుఁ గూడె వేడుకన్. 42

చ. పుడిసెడు గానిలే దిపుడుపుచ్చుక త్రాగిన మద్య మింతలో
నొడఁ లెఱుంగం డటంచు నొకయుగ్మలి నాథుని దిట్టి యన్యుని
జడియఁడు చూడు మంచు సరసంబున మెచ్చుతెఱంగు దోఁప న
ప్పుడు బిగికొంగిటం గఠినపుంజనుగుబ్బల నొత్తై మక్కువన్. 43

గ్రోతలుగావె యీమధువుఁకుండల మాటలు నూటిపోసి రో
యత్త యటంచు నొక్కశబఁరాంగన వల్లభు దూతె సారెకున్.

44

ఉ. మంకెనవువ్వులో విడిసిఁమ త్తిలియుండెడు తేటిరీతి మీ
నాంకసరోజరాగకలిఁతాభరణాంతరసీలలీల హా
లాంకురితారుణచ్ఛవినఁమంచిత లోచన తారకద్యుతుల్
బింకముఁ జూపఁ బానములఁ పెక్కువఁ జొక్కిరి భిల్లదంపతుల్.

45

—❧ తిన్నఁడు పరిజనంబులతోడఁ గూడి వేటకు వెడలుట. ❧—

వ. ఇవ్విధంబున మధుర మధుర సాసావీదనామోద మేదుర వినోదంబులం గేలినలిపి
నిషాదమిధునంబులు సదనంబులకుం జనునప్పు డయ్యాటవికాధిపతనయం డాఖేటకం
బునకుం గాటితేని పాటియగుంగాక! యని యొనరించు దీవనలుల్లసిల్లఁ బల్లియంబ్రవే
శించి చెంచు తేడు మఱునాఁడు రేపకడఁ గొడుకుం గూర్పఁదగిన వారలంగూర్చి వే
జకుం జను మనవుడుఁ దెరచీగకట్టలు ప్రోగుచుట్టలు దొడ్డివల లేటివల కుం దేటివల పం
దివల సవదండవల మకరివల మెలికవల మొదలుగా వలయు వలలును, సివ్వంగులుఁ
గుక్కలుఁగృష్ణకురంగంబులు ముంగినలు నెద్దులు మొదలుగా వేటకు దిద్దిన జంతు
వులు, నోరణంబులు సెలకట్టెలు సాళువంబులు గిద్దులు వేసడంబులు మున్నుగా విడివే
టకు నెన్నందగిన విహంగంబులును, బూరేడు కాకుతోడి కేరజంబు కొంజు కక్కెర
చింద లాదిగాఁగల పాదివేటకుం బ్రోది చేసిన పతంగంబులు, నురులు నురిగోలు
బోనులుఁ జిక్కంబులు జిగురుఁగండెలుఁ దీవుఁద్రాళ్ళు నొడిత్రాళ్ళుఁ దలముళ్ళును
గొని శరశరాసనప్రభృతీసాధనంబులతోడ నడవి కేతెంచి నిశ్చంక సకలమృగసంకుల
సంకలితంబగు వేంకటాచలంబువంకం డెంకి వెట్టుకొని.

46

సీ. ఒకనాఁడు తెరవేట ఁ నుగ్రసత్త్వంబులఁ బుడమిపైఁ బడఁ గాళ్ళుఁపడ వధించి
యొకసారి సారమేఁ యోద్ధతి నుద్ధర, స్తబ్ధరోమంబుల ఁ సంహరించి
యొకమరి దీమంబు ఁ లొడ్డి పాదులుదీర్చి, బహువిహంగంబులఁ బట్టి తెచ్చి
యొకవేళ డేగవేటకుఁ జని యెగజోపి, నానాండజముల పాణములు గడపి

తే. ముంగివేటే టేదువేట సిఁవంగివేట, యిట్టివేటయు గంటవేటఁ పెద్దువేట
మొదలుగాఁగల వేటలఁ యదనెఱింగి, తిన్నఁ డొక్కొక్కతూకువఁ ర్తింపఁ దొడఁగె.

చ. వులులు కురంగము ల్కరటిఁపోతము లేదులు మన్నుబిళ్లు దు
ప్పులు కణఁతు ల్కిటు లెచ్చలఁపోతులు కొర్నవగండ్లు భల్లుకం
బులు చమరీమృగంబు లెనుఁపోతులు కస్తరిపిల్లు లాదిగాఁ
గలమృగరాజుఁ బెక్కువిహంగంబులఁ గానుక లంపెఁ దండ్రకిన్.

48

ఆ. మునుపు వడిన మెకముఁగొనివచ్చిమిడిగుడి, పొడిగి కొనివిడిచి, నొకటి

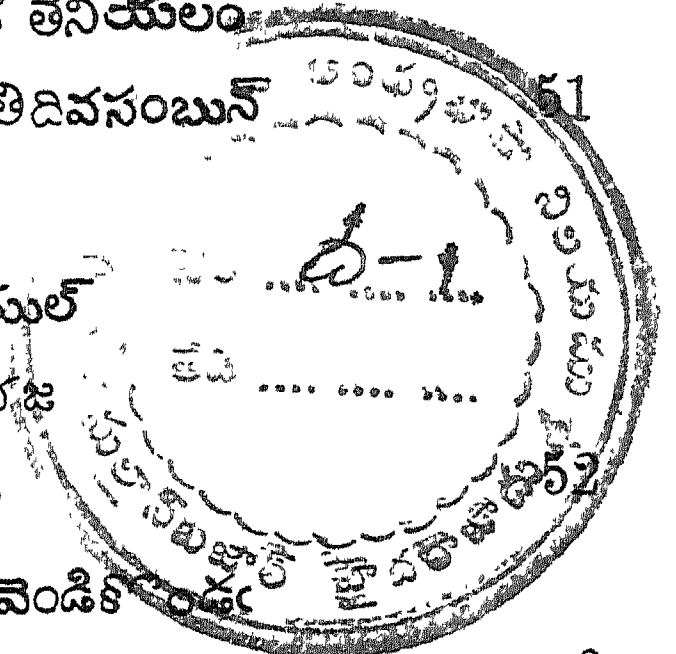
ఉ. క్రొవ్వి న యేకలంబులను ♦ గొన్నిటిఁ గూల్చి కమర్చి పెంచులం
జివ్వచు నెఱ్ఱమ న్నలఁది ♦ చివ్వున నీరిపురంగ నేర్చి నో
ళ్లువ్విళ్లులూరఁ బ్రేల్చి చమురుట్టిపడం గఱుకుట్లు గాల్చి క
ల్లువ్వులనీడ నొక్క పరిశుద్ధ శిలాతల భూమి నందఱున్.

50.

క. అట్లు కఱుకుట్లు గాల్చిన, పిట్టల నింజెట్ల మఱియుఁ ♦ బెర తేనియలం
బెట్టుక మెసఁగుచు నాథుని, పట్టికి నింపెసఁగ నిట్లు ♦ ప్రతిదివసంబున్

51

ఉ. ఆవనపీఠిలోఁ గలమృగవళిఁ బక్షుల సంహరించి పూ
ర్వావనిభృత్తటాటపుల ♦ నాటవికల్ మృగయావిహారముల్
చేవ దలిర్పఁ జేయుటకు ♦ శీఘ్రమ పాళియ మెత్తి కుంభజ
గ్రావసుతాప్రతీర గిరిఁ కాననమధ్యమున న్వసించుచున్.

ఆ. అంజనాటికొండఁలందు సదాశివు, కొండ జమునిదిక్కు ♦ వెండికొండ
జండ సత్త్వ చండఁసంహార తాండవం, బాడఁ గోరి వేటఁలాడు నపుడు.

53

క. ఒకవేళఁ దిన్నఁ డాఘేటక ఘేలా వ్యసన రతుల ♦ డస్సినవాడై
వికచప్రసూనవకుళ, ప్రకరంబుల నీడ నొంటిఁ ♦ బడి నిద్రింపన్.

54

— స్వప్నముచేతను వేటమిషను నీశ్వరుఁడు తిన్ననివశీకృతుంజేసికొనుట. —

మ. ఒడలం దెల్ల విభూతిపూత పులితో ♦ లొడ్డాణ మల్లాడు కెం
జడ లాత్తైకవిచార నిశ్చలదృగ్ బాతంబు లచ్చెన్ క
చ్చడ మంసంబున రుండమాల గళదేశస్థాణువుంగ్రాలఁగా
నొడయం డొక్కరుఁ డక్కుమారుకలలో ♦ నుద్యత్కృపామూర్తియై.

55

క. బాలక! యిచట శిలావట, మూలంబునఁ గొండదండ ♦ మొగలేటి దరిక
శైలసుతాపతి భక్తుల, పాలిటి పెన్నిధి వసించు ♦ భక్తిం గొలుమి.

56

క. అని యంతర్ధానము సేసినఁ దిన్నం డదరిపడుచు ♦ శీఘ్రంబున మే
ల్కని నలుదిక్కులు వెదకుచు, మనమున నాశ్చర్యరసనిమగ్నుం డగుచున్.

57

శా. ఈల స్వీకెలు దిక్కులం జలఁగదా ♦ మెచ్చో మృగ శ్రేణిపై
గాలిం బోవక నన్న దప్పటయు, రొక్కరొక్కముల్ దిట్టి, శా
ర్దూలక్రోడ మృగాదుల న్వలలకుం ♦ దోలంగ, దిన్నండు త
త్కేళిలోల రవంబు దన్నపుడు బోధింపంగ నేతెంచినన్.

58

మ. వలకుం జేరక ప్రోగులుం దెరలు ద్రెవ్వం ద్రొక్కి యాఘేటక
స్థల ముల్లంఘన సేసి లుబ్ధకుల యత్నంబెల్ల వారింది ది

మ. జవ మొప్ప న్నెను వెంట నంటి తలుమఁ ♦ సంవర్ధితశ్రాంతి ను
ద్దవిడిం బాటఁగలేని చందమునఁ జెంతం జేరఁగా నిల్చి యే
య విచారించిన దూఁటి దాటుకొని తన్నా శాశలం ద్రిప్పి పా
శవిముక్తుం డగు యోగిభావన యదృచ్ఛావృత్తి వర్తించుచున్. 60

క. అలయించుచుఁ దిన్నఁడు దన, కలలోపలఁ గన్న శివునిఁ ♦ గనుఁగొనుదాఁక
జలమునఁ గొని చని య య్యే, కల మప్పు డదృశ్యమైనఁ ♦ గడుఁజోద్యమునన్. 61

క. కలలోఁ జెప్పిన యొడయం, డెలయించుక వచ్చినట్టి యేకలము హిమా
చలతనయాధిపమాయా, విలసనములు గాఁగ నపుడు ♦ వివరించి మదిన్. 62

శా. సంతోషంబునఁ గాంచెఁ దిన్నఁడు సమస్తవ్యాపకానంత వే
దాంత స్థాపిత చిన్మయాంగము నవిద్యాధావృంత సంతాన సం
క్రాంత స్వాంత నిశాంత జంతు సుఖమార్గప్రాపకాభంగరు
క్కాంతాపాంగము దివ్యలింగము వివిక్తధ్యేయ నిర్లింగమున్. 63

తే. కాంచి రోమాంచకంచుకోదంచితాంగుఁ, డగుచునానందబాష్పంబులతిశయిల్ల
నమ్మహాలింగమునకు సాష్టాంగనతులు, సేసి ముకుళితహస్తండ్లఁ ♦ చేరఁబోయి. 64

——— తిన్నఁడు శివలింగమునకు సేవఁజేయుట. ——

శా. ఓసామీ! యిటువంటి కొండదరిలో ♦ నొంటిం బులుల్ సింగముల్
గాసిం బెట్టెడు కుట్రనట్టడవిలోఁ ♦ గల్లువ్వీక్రీసీడ నే
యానం గట్టితి వేటిగడ్డ నిలు? నీ వాఁకొన్నచోఁ గూడు నీ
శ్చేసుట్టంబులు దెచ్చి పెట్టెదరు? నీ కిం దేటికే లింగమా? 65 ✓

ఉ. కొండలఁ గానలం దిరిగి ♦ క్రొవ్విన పందుల లేళ్ళ దుప్పుల
జెండినఁ బెక్కుచందములఁ ♦ జిన్నక పెద్దక గారుకమ్మగా
వండుదు రట్ల పిట్టలను ♦ వండుదు రిచ్చట నుండనేల? నా
కొండొక టానతీక యుడుమూరికి రాఁగదవయ్య లింగమా! 66

క. ఓలింగమ! విను నివ్వరి, ప్రాలును నొడిపిల్లు గునుకుఁ బ్రాలును వెదురుం
ప్రాలును సవరపుమెకము, పాలును గల వచట నీకుఁ ♦ బాయసమునకున్. 67

తే. పుట్ట తేనియ పెరతేనె ♦ పుట్టజున్ను, తొట్టతేనియ గలవందుఁ దోచితోచి
కాలి దులదులనై పిండిపోలెరాలు, నట్టి నింజెల్లు గలవు నీ కారగింప. 68

శీ. నేరేడుపండులు ♦ నెలయాటిపండులు, గొండమామిడిపండ్లు ♦ దొండపండ్లు
బాలపండులు నెమ్మిపండులు బరివంక, పండులు జిటిముటిపండ్లు గలివె
పండులు దొడివెందపండు దుమికిపండు జానగంజులు గంజ నే. 69

తే. బీరపండ్లును బిచ్చుక ♦ బీరపండ్లు, గొమ్మిపండ్లీతపండ్లును ♦ గొంజిపండ్లు
మేడిపండ్లును మొదలుగాఁ ♦ గూడినూడి, చెంచెతలు దెత్తు రిత్తువి ♦ చ్చేయవయ్య.

శా. ఇల్లో ముంగిలియో యనుంగుజెలులో ♦ యీడైన చుట్టంబులో
యిల్లాలో కొడుకో తరింపవశమే ♦ యేపోడును ల్లేక ? మా
పల్లెం గోరిన వెల్లునుం గలవు తెప్ప ల్గాంగ నీకిచ్చెదన్
జెల్లంబో యిట నొంటినుండ కటు విచ్చేయంగదే లింగమా !

70

తే. చుఱుకుఁజూపునఁ గాలినఁకొఱఁత నుఱుకు, నుఱుకుఁజూపులఁబుట్టించుఁ నెఱుకువారి
యిఱుకువలిగుబ్బపాలిండ్లఁ యిగురుఁబొండ్ల, నేవకిచ్చెద నీకు విఁచ్చేయవయ్య. 71 *

మ.నను మన్నించెదవేని నీ విపుడు రా ♦ నా వెంట, రాకుండినా
నిను నేఁ బాసి చనంగ నోప,నిచట ♦ నీతోడిదే లోకమై
మనువాడం,గనువాడ నీకరుణ,నీ♦మానంబు చిత్తంబు ప
చ్చిన-చో మానుదుగాని నిన్నిపుడు క♦స్తింబెట్ట నాకేటికిన్.

72

వ. అని యమ్మహాదేవు నుడుమూరికి రమ్మనుచుం బ్రార్థించినం బలుకకుండినం దదీయభక్తిపరవశుండై సంపెగతావి బ్రుంగిన భృంగంబుతెఱంగున నున్న యవసరంబునం దిన్నం డొంటిపంది వెంటందగిలి యొంటి నెక్కడఁ బోయెనో యని బోయలు చొప్పురయం దివిరి యడుగుల వెంబడిం బడితప్పక చనుదెంచి కాంచి యిట్లనిరి. 73

—❖— తిన్ననిఁ గని బోయలు దుఃఖించుట. —❖—

శా.అన్నా! నిన్నలయించి తెచ్చిన వరాహం బెందు బోయె? స్కముక్

గన్న వ్రన్ననఁ జూడవేటికి? వడికా-గన్నీరు గాటంగ నే

మన్నా బల్కు వదేమి కారణమొ? వేటూడంగ నేతెంచి యి

ప్రస్తుతం దర్శియు, దండ్రుయు న్నటాగరే ♦ యుల్లంబులో నక్కటా ?

74

తే. నీదు గాలికిఁ బసివట్టి ♦ నిజ్జనీల్లి, పట్టెడల బిగఁబట్టిన ♦ మట్టువడక
నిలువకే తెంచి వేటకు ♦ క్కలు ఈమార, చుట్టుక గునిసియాడంగఁ ♦ జూడవేమి.

సీ. వలలునుఁ దెరలుఁ బ్రోఁగులఁ జుట్టఁగా లేదు, పోటుకో లొకటియుఁబుచ్చలేదు
తెగిన మెకంబులఁ ♦ దేలేదు విడివేట, పిట్టలకును మేఠఁ పెట్టలేదు.
చెంచు లేరికి నేమి ♦ నేద దేఱఁగలేదు, చెడకుండ మెకములఁ జేయలేదు
కుక్క లిఱ్ఱులు నీవంఁగులు మేఘఁగొనలేదు, బలి వెట్టి క్రాటేనిఁగొలువలేదు

తే. వేటలాడంగ వచ్చిన వేడుకెల్ల, నక్కటా తండ్రి కెఱిగింప నంపలేదు
మానుపడియుండ నేటికి మేను మఱచి, యేల మాజాలి మాన్పవే యెఱుకపఱిచి.

— ౧. కనక, ౨. సుమిత్ర, ౩. వసుదేవి, ౪. లక్ష్మి, ౫. పద్మావతి, ౬. శారదా.

- మాతిన్నం డిపు డెందు బోయె ననిన ♦ న్నాప్రాణము లోవె ? రా
వే తిట్టింపక పల్లెలోన మము, దేవే వన్నెయు న్వాసియున్. 77
- తే. ఎంత యలమటఁబడిన మఁజ్జేలచూడ, వింతయు నెఱుకుతేనికి ♦ నెఱుకపఱుపఁ
బోయెదము చెప్పవలసినబుద్ధి చెప్పి, యనుపుమని పాదములు వట్టు ♦ కొనిన సతఁడు.
వ. ఎట్టకేలకు శివలింగసంగతాభంగురహృదయాంతరంగుడగుశబరపుంగవుండు కృపా
పాంగుండై చిఱునవ్వు నవ్వి యవ్వనచరుల కిట్లనియె. 79
- క. ఈలింగములోఁ బ్రాణము, కాలముగడదాఁక నోడఁ ♦ గట్టినదూలం
బై లంకె నుండఁ జేసితి, నేలా తుందుడుకు? పల్లె ♦ కేగుఁడు మీరల్. 80
- క. నావెంట నితఁడు వచ్చిన, నేవచ్చెద మిమ్ముఁ గూడి ♦ యిప్పుడు లేదా
యేవంక నభవుఁ డుండిన, నావంకనె తోడునీడ ♦ యై వసియింతున్. 81
- శా. నాకుం జుట్టముఁ దల్లిదండ్రులుఁ జెలు ♦ ల్నాథుండు నీదై వమే
మీ కిచ్చోఁ బనిలేదు క స్తిపడఁగా ♦ మీపల్లెకుం బొందు, కా
రాకూరంబులు చేసినం గదలి నేరా, నిచ్చటం బ్రాణముల్
పోకార్తుం దుది నాదువేలువునకై ♦ బొంక న్నిజం బింతయున్. 82
- క. అని శివుఁ గ్రమ్మఱఁ దిన్నఁడు, మనమున నిలుపుకొని తనువుఁ మఱచిన బుద్ధి
మునుపటి తెఱఁగున నుండిన, వనరుచు వనచరులు చనిరి ♦ వలసిన రీతిన్. 83
- వ. తదనంతరంబ. 84
- ❧ తిన్నఁడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట. ❧ —
- క. ఎన్నేండ్లనుండియో ప, స్తున్నాఁ డీయడవిలోన ♦ నొంటి మహేశుం
డిన్నెగులు మాన్ప వలదా, కన్నారం గనినబంటు ♦ గలఫల మనుచున్. 85
- శా. తిన్నఁ డంతట దేవదేవునకు భక్తిం దృష్టిఁ గావింప నా
సన్నగ్రావ మహాటపు ల్దిరిగి దంష్ట్రాటంక కోటి పుట
చ్చిన్న ట్టాజ వరాహము న్గడపి కాల్చె న్నావ్రిల్చెఁ బ్రేల్చెం జవి
జెన్నె యుండెడు మాంసఖండముల నిచ్చెం దొప్పలం జొప్పడన్. 86
- ఉ. విల్లొకచంక నంపపొదివీపున దొప్పలు కేలుదోయి పు
క్కిళ్ల పవిత్ర కాంచనముఁ భీజల మొప్పఁగ వచ్చి భక్తిరా
జ్యం ద దంబుమజ్జనముఁ సేయుచు దొప్పలనంజు డద్రా
జ్యుని నారగింపు మన ♦ నాపరమేశ్వరుఁ డూరకుండినన్. 87
- క. కాలవొ క్రొవ్వవొ మాఁడం, గాలెనొ చవిగావొ ♦ కమ్మగావొ నీకు
జాలవొ యలవడవొ తిన, వేలా కఱుకుట్లు పార్వతీశ్వర ! చెవుమా ? 88
- క. ఆకలిగాదో భ కిం, దేకువ గలగారఁగానొ . ❧ —

క. నెప మొకటి గలదె నాపై, నుపవాసముతోడ బడలియుండగ? నీకే
యపరాధము సేయంగదె, కృపతోఁ గలుకుట్టు లారగింపం గదవే. 90

క. నీ వారగింపకుండిన, జీవన మేమిటికి నాకుశివ! నీ పదరా
జీవముల మీఁదఁ బ్రాణము, వే విడుతు నటంచు వ్రాలియేడ్వం డొడఁగెన్. 91

క. తిన్నని భక్తికి శివుఁడు ప్రసన్నుండై యేడు పుడిపి సరగునఁ గలుకు
ట్లన్నా! తినియెద లేలె, మృన్న న్ముదమంది లేచి యవధానమునన్ 92

క. అందియ్య శివుఁడు తగ నానందించుచు నారగించిన న్ముదమున మి
న్నంది పుళిందేంద్రుఁడు కానం దిగుగుచు నిట్లు దినదినంబును గొల్వన్. 93

— శివబ్రాహ్మణుఁ డాలయమందలి రోతలఁ గని చింతించుట. —

సీ. పంచాక్షరీ పూతభసిత త్రిపుండ్రాంకి, తాంకభాగములు స్నానార్ద్రశిఖయుఁ
గ్రమకృతగ్రంథిసూత్రవ్రాత రుద్రాక్ష, భూషణంబులు శైవభాషణములు
నాగుల్ఫలంబమానాంబుశోణంబైన, తోత్రంబు నుపవీతసూత్రములును
గరగృహీతాభిషేకక్షీరసంపూర్ణ, భాండంబుఁ బుష్పకరండకంబుఁ

తే. గుండబాజ్జయు నొకపాటిగుజ్జూరూపు, నుత్తరీయంబుఁ దనరంగ యోగిహృదయ
గోచరునిఁ గొల్వ శివచిహ్నఁ గోచరాంకు, డొకఁడువచ్చె శివబ్రాహ్మణోత్తముండు.

తే. వచ్చి గుడిచొచ్చి యీశ్వరేశ్వరుని నిర్తలాంగ మేటికిఁ జాటికలయ్యె సకట
యిచటి కెంగిలి పుల్లియలేల వచ్చె, నొక్కొ యీదుఃఖ మెటువలెనోర్పువాడ.

మ. కులదైవం బని యల్కి పూసి గుడి మ్రుగ్గు లెట్టి కైసేయ లో
పలి కి ట్లెంగిలి మంగలంబులగు దొప్పల్ రాగతం బేమి? ని
ర్మల తోయ న్నపనం బొనర్చిన శరీరంబేటికి న్నీరువ
ట్టులు గట్టెం భవదాత్మశుద్ధి కిది గూడుంగా మహాహేయముల్. 96

క. దేవా! యీకసుమాలము, దేవెడు కేల్లోయి నీదుదేహం బంట
గా వెఱపయ్యెడు నెంగిలి, కీ వెట్లోర్చితివి పార్వతీశ్వర చెవుమా? 97

క. నేడేడు దినములయ్యెన్, బోడిమి చెడసాగి నీదుబూటకమో యె
వ్వొడైనను జేసెనొ యిది, వేడెద సత్యంబుఁ జెప్పవే కరుణాబ్ధి. 98

ఉ. నీసఖుడో సుతుండొ తగుణీమణియో నిజసేవకుండొ నీ
వో సకలేశ శుద్ధమగుచున్న నిజాలయసేమ రోతఁగా
జేసిన వారు నీకెఱుకనేయక నేయ సమర్థులెవ్వ రీ
దోనముఁ జెప్పవే కరుణతో మదిఁ దుందుడుకెల్ల దీఱగన్. 99

+ + + + + గుఱుగొనగ గొప్పామతి నోర్పితి, నీచుపొత్తునన్

పూత యొనర్చుకొంటి శవభూతి, గపాలమునం భుజించి తీ
రోతలు పెక్కులుండ నిట • రోయుదువే యిక భక్తవత్సలా. 100

క. నీకిష్టం బిదిగానీ, నా కాపాపాత్ముఁ జెప్పినం బదిలక్షల్
లేకున్న విడుతుఁ బ్రాణము, నీకై కూడుగ్గఁబట్టి • నీలగ్రీవా. 101

క. అని తా నూరక యుండినఁ, గని తారాధిపకళాశిఖామణి చేత
జనితాదరమున నతనికి, విని తాత్పర్యంబు సంభవింపఁగ ననియెన్. 102

— శివుఁడు తిన్ననిభక్తిని శివబ్రాహ్మణునకుఁ జూపుట. —

క. తవతనపడ నేటికి మది, శివగోచర ! నీకు నన్నుఁ జెంచొకఁడు శ్రుతి
వ్యవహారేతరమతమునఁ, దవిలి మహాభక్తిఁగొలున • దయ పుట్టుటయున్. 103

తే. ఆకిరాతుని పూజ నంగీకరించి, నాడఁ దద్భక్తి నీవును • నేఁడు చూతు
గాని నా వెన్నదిక్కునఁ • గానకుండ, నడఁగియుండుము తడయక • యతఁడు పచ్చు.

మ. అన మోదించి హరద్విజుం డొదుగఁ జెం • చవ్వేళ నేతెంచి పా
వననిర్తాల్యముఁ జెప్పఁ గాలఁ గొని పోవంద్రోచి గంఢూషజీ
వననేకం బొనరించి పత్తిరిడి త్రోవ ల్గాచి తా నేసి కా
ల్చిన కోలామిషఖండముల్ దనకు భక్షింపంగ నందిచ్చినన్. 105

క. తినకున్న నేమొకో యని, యనుమానముఁ బొంద నభవుఁ • డంతటిలోనకే
గనుదమ్మి గ్రమ్మి పొటపొటఁ, జనికె న్నన్నీరు శబరుఁచిత్తం బరయన్. 106

క. ఒకమరి కొకమరి కించి, ద్వికచారుణవద్ద పత్ర • వీధీవిగళ
స్తకరంద ధారగతిఁ దన, ముకుళిత నేత్రమున బాష్పములు ఘనమైనన్. 107

క. అందునకుఁ దందెనందనుఁ, డాందోళము నొంది కంటిఁనంటిన నొప్పి
బందికఱుకుట్లు దినఁ డీక, సందియ మేమిటికి మందు • సమకూర్పఁదగున్. 108

క. అని తిన్నం డెన్నఁడులేని హానిం బూనినవాని తెఱంగున సంతరంగంబునం దరంగం
బులైన దుఃఖంబునం గరంగుచు. 109

— తిన్నఁడు పరమేశ్వరు నేత్రరోగమునకుఁ జికిత్సలం జేయుట. —

క. కోకపొట్లం బావిఁ గొననూఁదియొత్తుచు, గవణోష్ణ కరభభాగమునఁ గాచి
నెత్తితంగేడాకుఁ మెత్తి రేచకి నిమ్మ, పంటిపుల్పున నూటి • పట్టువెట్టి
తెల్ల దింటెనపువ్వుఁ • డెచ్చి తద్రసమిడి, కలివెపువ్వులు గోసి • నిలిచి పిడిచి
పేరిన నెయివెట్టి • పెరుగువత్తులువైచి, చనుబాలతో గాచి • సంకు చమిరి
కీ. విన్నమందులు తానరికన మందు, లగిగి శ్రేణి న ముగియు

- తే. మాటిమాటికిఁ జేసిన ♦ మందులెల్లఁ, జెల్లెబో వెల్లిఁగలిపిన♦చింతపండు
నీటవాసిన వాల్లునై ♦ నెరయవటదఁ, బోవుఁగాకేమి నెత్తురు ♦ పుట్టనేల. 111
- క. పట్టపుదేవిఁ హిమగిరి, పట్టి న్మాయమ్మఁ జూచి ♦ పదరినకతనఁ
నెట్టవిసెనొ? నేమందుఁ, మట్టెఱుఁగనొ? కంటికిం బ్రమాదం బొదవెన్. 112
- క. కామునిఁ జంపి మనంబున, నేమోహము లేని వేల్పు♦నిటువలె నన్నఁ
స్వామిదోహము గాదే, యేమిటి కిట్లంటిఁ గంటి ♦ కిఁక నెటువలెనో. 113
- ఆ. వేకివెచ్చయైన♦ వెచ్చనిమందులఁ, గాదె మాను నట్లు ♦ గంటి కింకఁ
గంటికంటె మందు♦గలదెముక్కంటికిఁ, గంటి ననుచుఁ బోయ♦గదియఁబోయి. 114
- ఉ. పాణమువోవునో తనువు ♦ భంగమునొందునొ నాక తూణికా
బాణము జిట్టునం దిగిచి ♦ భల్లముఖాగ్రము రక్తపద్మ దృ
క్కోణముఁ జేర్చి క్రుచ్చి యొక♦గుడ్డు వడిం బెకలించి శోణిత
దోణికయైన దైవతశి♦రోమణికంట నమరై నంతటన్. 115
- ఉ. మున్నీటికంటికంటెఁ గడు♦మోహనమై తనకన్ను వచ్చినఁ
మన్ననఁ జూచి మెచ్చక యు♦మాపతి రెండవ కంట శోణిత
క్లిన్నతఁ జూపిన న్నగి పు♦ళిందుఁడు నీకృపచేతఁ గన్నమం
దున్నది దీనికి న్వెఱవ ♦ నొక్కటి నావ్రత మింక శంకరా! 116
- క. లాలాటలోచనంబునఁ, గీలాలము దొరఁగెనేని ♦ కేవలభక్తిఁ
గీలించి మనోదృష్టికి, మూలంబగు నాదుపాణ♦ములు నీ కిత్తున్. 117
- క. అని చెప్పఁగాల నిటలా, తునికన్గొనఁ దన్నిపట్టి ♦ సునిశితబాణం
బునఁ దనరెండవ కనుగు, డ్డునుఁ బెకలింపంగఁ బూను♦డును సదయుండై 118
- ఆ. కన్నుఁ దివియఁ బూను♦కన్నప్పతీవ్రత, కన్న మున్నుగాఁగ♦ ఖండపరశు
వాళుగంబుఁ జేత♦నంటంగఁ బట్టుక, నిలువు నిలువు మనెడు♦నెలుగుతోడ. 119

—❧ శివుఁడు తిన్ననికిఁ బ్రత్యక్షమగుట. ❧—

- చ. హరి యరవిందసూతి మును ♦ లప్తదిశాపతు లాదిగా వియ
చ్చరు లిరువంకల న్గొలువ♦సత్వరత న్నిజలింగ నిర్మలాం
తరముననుండి శీతవసు♦ధాధరకన్యక ముద్దుఁగేలుఁ దా
మర కడవేల్పు వట్టుకొని♦మన్ననఁ దిన్ననికిం బ్రసన్నుడై. 120
- క. శివగోచర! యీభక్తుని, యవిరళతరభక్తిమహిమ♦యాద్యంతము గం
టివి గద సద్భక్తుం డితఁ, డవుఁగద నీమనసువచ్చు♦నా యింక ననుచున్. 121
- క. గగనఃసము నెరపూచుఁ దన, పరిసరమున కాటవికుని♦ బ్రాహ్మణభక్తుఁ

శా. మీపూర్ణం బగు దివ్యతేజము జగన్మిథ్యాత్మకత్వ ప్రతి
ష్ఠాపారీణతః జూపి మమ్ముః బాదవం ♦ జాంచల్యదూరంబులై
చూపుం జిత్తము మిన్నకున్న యవి యి ♦ చోచ్చె బాసె దేహంబుపైఁ
దీపుం జీకటి యింతకంటె వరమే ♦ దీ యిట్లు మన్నింపవే.

చ. జగములు సంతరాత్తయును ♦ సాక్షియు నీ వనుచు న్నిజంబుగా
నిగమము లాడఁగా వినియు ♦ నేఁ డితరంబుగ మాకభీప్సితం
బగువర మెట్లు వేడఁగలమయ్య ♦ భవన్మయమైన పూర్ణచి
ద్దగనములో మముం గలిపి ♦ క్రమ్మఱ బుట్టెడు బాధ మాన్పవే.

క. ఇతఁడు కిరాతుం డేదు, ర్మతి మమ్మడిగియె మహేశ ♦ మన్నించి ప్రస
న్నతఁ జూపితి రీతెఱఁగున, హితలీల భవప్రయాస ♦ మెడలింపఁగదే.

క. మీతలఁపుకన్న నధికమె, మాతలఁ పిట్లడుగ నేల ♦ మము మీచిత్తం
బేతెఱఁగున వెలుఁగొందెడు, నాతెఱఁగున నుండఁజేయు ♦ మదిగాక శివా.

క. ఆనందామృతవారిని, ధానంబున మనము మగ్న ♦ తం బొందె వరం
బీనమరినఁ దాదాత్మ్యం, బో నిరుపాధికదయాస ♦ ముజ్జ్వల! యీవే.

మ. అని శైవద్విజుఁడుం గిరాతుఁడును సాష్టాంగ ప్రణామంబు లీ
శునకుం బెక్కు లొనర్చి తద్విమలతే ♦ జోధ్యాననిర్మగ్నభా
వనులై యుండఁ బ్రపంచబుద్ధి మగుడ ♦ స్వర్తింపఁగా నీక వా
రి ననంతం బగునాత్మరూపమునఁ గూ ♦ ర్చెం దీర్చె బంధంబులన్.

శా. ఓహో! వీరలు భక్తిఁ గన్న యపవర్గోదగ్రభాగ్యంబు లా
హా! హాలాహలభక్తభోక్తృ నిజభక్తాగణ్యాకారుణ్య మం
చాహేరంబ సితాంబుజాంబక విఘ్నాత్రాశాప యోగీశ హా
హాహూహూప్రభృతు ల్నుతింప నభవుం ♦ డంతర్ధి నొందె న్వడిన్.

క. అనవుడు యాదవ భూపతి, పునరభివాదనముఁ జేసి ♦ భూతేశు కృప
గని రెవ్వ రింక మోక్షం, బనఘా! యచ్చోట నన్న ♦ నతఁడిట్లనియెన్.

—❧ సత్కీరునికథ, మధురాపురనర్జన. ❧—

సీ. కపటచతుష్పష్టి గతుల నాడిన వాల, వాయిదొక్కేశుని ♦ వాసభూమి
యతని పట్టపుదేవి ♦ యైన మీనేక్షణ, ధరతనూభవకుఁ బ్ర ♦ ధానగృహము
ద్రవిడభాషాపీఠ ♦ తలశంఖఫలకంబు, గల కనకాబ్జపుష్కరిణి కిరపు
దక్షిణాంబుధి వధూ ♦ తామ్రపర్ణి నది, నవతు వైఘకు నెన్నఁ ♦ జాలు నునికి
తే. నిజదృగ్బ్రహ్మజిత ♦ నీలకంఠ, కూడలశఘయ నై కుంఠ ♦ కుంతితాఘ

తే. ఏపురంబునఁ బెంపొందు ♦ నిందుధరుఁడు, పాండ్యభూపాలు నల్లుఁడై ♦ ప్రజలకెల్ల
నుల్లముల్లలోన నుల్లాసముల్లసిల్ల, నట్టి మధురకు సరియె యే ♦ పట్టనంబు. 132

క. గంగాధరుని మహాగ్రా, పాంగము రతి విధవఁజేసె ♦ నాలోపల మా
యంగయకన్యాంబ కృపా, పాంగం బంగజునిదేవి ♦ నైదువఁ జేసెన్. 133

సీ. మాణిక్యవల్లియు ♦ మరకతవల్లియు, నానందవల్లియు ♦ నమృతవల్లి
కర్పూరవల్లియు ♦ గల్పకవల్లియు, నంగయకన్య య ♦ నంగ నాది
యైననామంబుల ♦ ననుకూల మగుమోహ, నాకారసౌందర్య ♦ మతిశయిల్లఁ
బొత్తామరనియెడు ♦ నెత్తమ్మికొలనిప, శ్చిమతటనికటకూ ♦ లముననుండి

తే. లోకమాతృక పాండ్యధా ♦ త్రీకళత్ర, పుత్రికామణి యువతి సం ♦ పూర్ణచంద్ర
వదన రక్షింప సంపదం ♦ బొదలుమధుర, కిరర పురములు సరిసేయ ♦ నెట్లువచ్చు.

కం. ఇట్టిమహత్త్వంబునఁ గను, పట్టెడు తల్లిఁ గల ప్రజల ♦ భాగ్యం బిల నే
పట్టున నున్నది పురముల, నెట్లు నుతింపంగ వచ్చు ♦ నిందున కెనగాన్. 135

క. తన పేళ్ళుం దనసేవయు, దనదుప్రసాదంబు నొసఁగి ♦ దయ సంగయక
న్య యగజ పెంపఁగఁ బురి మను, వనితల వైభవముఁ బొగడ ♦ వశమే వసుధన్.

శా. ఏమే కల్పకవల్లి రావమృతవల్లి పోవ కర్పూరవ
ల్లి మాణిక్యలతా యిదో మరకతం ♦ బెందుండు నానందవ
ల్లి మీనాక్షులు రండటంచుఁ దమలో ♦ లేమ ల్పివాభోగవే
ళా మంజుక్తులఁ బిల్చు సంభ్రమ మనల్పం బెప్పుడుం దత్పురిన్. 137

ఉ. ఆపుర మేలు భూవిభుఁ డ ♦ నంతపరాక్రముఁ డప్రతర్క్యధా
త్రీపరిపాలనప్రథిత ♦ ధీనిధి వై రిన్మప్రతాపసం
జ్ఞాపతి వాసవాధిపయ ♦ శస్సముదీర్ఘఁ డుదీర్ఘదానవి
ద్యాపరకర్ణఁ డర్ణవస ♦ మగ్రగభీరుఁ డుదారుఁ డెంతయున్. 138

చ. అశఘయ చొక్కనాథశివుఁ ♦ డల్లుడు మూర్తి హిమప్రభాసము
జ్వలఘనకీర్తి ధైర్యమును ♦ శౌర్యము భూభరణప్రభావముం
దలఁప నశక్యమై వెలయఁ ♦ దత్పురి పాండ్యనృపాలుఁ డేలు ని
చ్చలు మిహికామహీధరము ♦ చందమునం గులగోత్రపాత్రుడై. 139

వ. తదనంతరంబ.

— శంఖఫలకముపుట్టిన క్రమము. —

సీ. మలయాచలంబునఁ ♦ గలశతనూజుండు, ద్రావిడశబ్దశా ♦ స్త్రము నిఘంటు
వయ్యలంకారంబు ♦ నందుఁ గవిత్వంబు, జెప్పెడు లక్షణాస్థితియు మొదల
గూసింగు గలగోసి ♦ యపాదశాక్షర, మాతృక వ్రాసి నిర్మలిన శంఖ

- తే. భారతీదేవి కెనయైనవార లెంద, తైనఁ జోటిచ్చు నొక్కరుఁడైన నతని
కిచ్చుఁ దగినట్లు కూర్చుండఁ నెడము దీని, నరున నర్చించి మనుఁడు మీఁతరతరంబు.
- క. అని కుంభజుఁ డిచ్చిన వెనుక ననేకులు పాండ్యనృపులుఁ గడచిన పిదపఁ
జనియించెఁ గలియుగంబున, జనవల్లభుఁ డొక్కఁ డతనిఁ సద్వంశమునన్. 142
- క. ఆరాజు పాండ్యధాత్రీ, ధారంధర్యప్రహ్లాదితగ్రానహరి
ద్వారణభుజంగపతిభూ, దారకమఠపరివృథప్రధానిధి యగుచున్. 143
- క. ద్రావిడభాషాదేవీ, గ్రీవేయక మనఁగ గీర్తిఁ గని తత్కవితా
శ్రీవిపుల శంఖఫలకము, పై వసియింపంగఁ దగు విభాసితమతులన్. 144
- శా. నత్కిరాది కవీంద్రులన్ దివిషదన్నప్రాయవాగ్గుంభసం
పత్కావ్య ప్రతిపాదక ప్రతిభులంబన్నిద్దఱన్ శైవసం
వితాసార మరాళరత్నములఁ దద్విద్యారసాపేక్ష భూ
భృత్కంఠీరవుఁ డుంచె సంపదలఁ దృప్తిం బొందఁగాఁ జేయుచున్. 145
- క. ఆసభ మెచ్చుఁ గవిత్వం, బేసరనుఁడు చెప్పిన న్మహీశుం డిచ్చున్
జేసేత న్మాడలువే, యేసి దెసలఁ గీర్తిలలికఁ లెలమి నహింపన్. 146
- చ. అడిగిన దిచ్చు నర్థులకుఁ నాపుల కిచ్చు మనంబుఁ, గూటమిం
బడఁతుల కిచ్చు సౌఖ్యములుఁ బంధుజనంబుల కిచ్చు సంపదల్,
పుడమి సమస్తజాతులకుఁ బొంకమి నుత్సవ మిచ్చు, శత్రులన్
బొడవడఁగించి సాధుజనపుంగవకోటికి నిచ్చు వేడుకల్. 147

—❧ దుర్భిక్ష వర్ణనము. ❧—

- క. ఆభూవిభుఁ డిబ్బంగిని, భూభాగం బేలునపుడుఁ పుట్టెన్ గ్రహవ
క్రాభద్రతౌమమహా, ఖోభంబు జగంబు వర్షశూన్యము గాఁగన్. 148
- సీ. చనుదెంచె శని మీనమునకుఁ దూర్పున, ధూమకేతువు దోచెఁజీమూతడంబ
రం బేచె మధ్యందినంబుల రేపాడి, చినికె దుషారంబుఁ దినదినంబు
రాత్రుల మిన్నునిర్మలభావమును బొందె, వెలియెండగాసె గర్వలిదొరంగె
వర్షగర్భము నడవకపోయె విదియలఁ, గుముదాప్తధారణకొమ్ము దటిగె
- తే. కన్య భిన్నింపదయ్యె మఖాప్రవేశ, కాలమున నులుమదయ్యె నఖండగర్జ
లెనఁగె జముదెనఁ దొలకరిఁ నేమిసెప్ప, నెల్లజనములమనములుఁ దల్లడిల్ల. 149
౪. మఱియును. 150
- తే. గునుకు లూదర్లు బరపటల్ గోళ్ళగొండు, లల్లి బియ్యంబు వెదురుబి య్యంబు గొట్టె
చెట్లు నింజెట్లు తుంగముఁ స్తియలు నీత, గుంజు మొదలుగఁ దినదొరఁ కొనియెజనము
౫. అఱవడు గంటె తవిందియ, లఱవది దినములకుఁ బండుఁ నని బదుకాగన్

ఉ. తోలును నెమ్ములు నిగిలిఁద్రోసినఁ దొంబడి చోట్లఁ గూలువా
రాలిని బిడ్డల నివ్విడిచిఁ యాఁకటిచిచ్చున వెచ్చపోవువా
రేలికబంటువాసి యొకఁ యించుక లేక కృశించువారునై
తూలె జనంబు మీనశనిఁదోషము దాకి నిర స్తనస్యమై 153

క. నవయుచు నుండియు నొక్కొక, దివసంబున నశన మబ్బఁ దిని దగ్గమిగులక
భువి నొరగి లేవ నోపక, శివశివ! జనకోటి విడుచుఁ జీవానిలముల్. 154

క. కఱవంతంతకు నొత్తఁగఁ, గరవెరుక తినంగనోపఁగలుగక మనుజుల్
సురసుర స్రుక్కిరి కొందఱు, పరదేశంబులకుఁ జనిరిఁ బ్రతుకులకొఱకున్. 155

క. మానిసి మానిసిఁ దినుకఱవై నం దరియింపలేకఁ యాపురిమూల
స్థానహరద్విజుఁ డొకఁ డెం, దేనియుఁ బోదలఁచిన స్తఁ హేళుఁడు కరుణన్. 156

—ఈశ్వరునిపద్యముఁగొనిచనిన హరద్విజుని నత్కీరుఁడుతూలనాడుట. —

ప. అతనికిఁ బ్రసన్నుండై యన్న గరంబేలుమన్ను తేనిమీఁద నటవబాసఁబద్యంబు
శృంగార రసానుబద్ధంబుగా నొకటి చెప్పియిచ్చి యిది చదివిన మెచ్చి వేయిమాడల
ముడు పిచ్చు వెచ్చంబునకొదవు నీవు నెవ్వగ న్నొవ్వక బ్రతుకంగలవాడ వంతటఁ
గఱవుం దీరు జగంబునఁ గృతహర్షంబగు వర్షంబుఁ గురియంగలదు సస్యంబులు
పండుఁ బండు జనంబులకవునని యనుపుటయు నతండును నారాజ సమ్ముఖంబునకుం
భోయి శ్రీపరమేశ్వర ప్రణీతంబైన కవితాచమత్కారంబు వచించిన నందలియర్థంబు
“సింధుర రాజగమనాధమ్మిల్ల బంధంబు సహజగంధం” బని యుండుటం జేసి 157

క. దానికి నవ్వుచు నృపసభ,లో నత్కీరుండు పలికె ఁ లోకము నగదే
పూనుకొని సహజగంధము, వేనలికిం గలదటన్నఁ వేయు తెఱఁగులన్. 158

ఉ. తప్పిది, చెప్పరాదు, కవిఁ తాసమయంబున కొప్పుగాదు, నీ
విప్పగది న్రచింపఁ దగుఁనే? యన విప్రుఁడు చిన్నవోయి నా
కప్పరమేశ్వరుండు వసుఁధాధిపు పై రచియించి యిచ్చినాఁ
డొప్పును దప్పు నే నెఱుఁగఁ సుత్తములార! యటంచుఁ గ్రమ్మఱన్. 159

—ఇన్నుండైన బ్రాహ్మణుని శివుఁడూరార్చి నత్కీరునితో వాదునకుఁ గడంగుట. —

ఆ. వచ్చి పార్వతీశుఁవంకఁ గనుంగొని, యతని పద్య మతనిఁకప్పగించి
నిన్ను నమ్మి పోయిఁ నిండిన సభ సిగ్గు, చెడితి నున్న కథలు ఁ చెప్పనేల. 160

క. సర్వజ్ఞత్వము బహుముఖ,నిర్వాహక శక్తి గుణముఁ నీకుఁ గలుగఁగా
శర్వ! నినునమ్మి పౌరుష,గర్వముఁ బోనాడుకొంటిఁ గడపట సభలోన్. 161

క. నా నెఱిగిన విదఁ నపా,సానములో నెరపఁ గీ ర్తి ఁ సమకూరుం గా

- క. నీమాట నమ్మి పోయిన, నామోసముఁ జెప్పనేలఁ నత్కిరునిచే
నేమాట పడ్డ దుఃఖము, యోమవ్యథ కొలఁదిగాదు • సద్భక్తనిధి ! 163
- వ. అని మఱియు నిట్లనియె. 164
- శా.నాభాగ్యం బిటు లుండఁగాఁ దుది నిను • న్నత్కిరునిం దూఱఁగా
నేభావ్యం బిఁకఁజాలు; నిక్కఱవుచేఁ నిట్లైతి, నెందైనఁగా
నీ భైక్షంబునఁ గుక్షిఁబోచుకొని దీనిం దీర్చి నేవత్తు, దే
వా! భద్రం బగు నీకు నన్ననుపవే • యన్నం గృహమూర్తియై. 165
- క. కటకట న న్నత్కిరుం, డఁట కవితయుఁ దప్పువట్టెఁనఁట యటు పదమీ
యెటువలెనో తెలిసెద నని, నిటలాక్షుఁడు వచ్చి కుంభిఁనీపతి సభలోన్. 166
- శా. ఈరాజన్యనిమిఁద నేఁ గవిత సాహిత్యస్ఫురన్తాధురీ
చారుప్రోద్ధిమఁ జెప్పి పంప విని మాత్సర్యంబు వాటించి న
త్కిరుం డూరకె తప్పువట్టెనఁట యేదీ లక్షణంబో యలం
కారంబో పదబద్ధమో రసమొ చక్కఁజెప్పఁడా తప్పనన్. 167
- క. అనవుడు నానత్కిరుఁడు, మునువటివలెఁ దప్పటన్న • ముక్కంటియు నా
తని కనియె నిరితనయా, ఘనకచభారంబు సహజఁగంధం బనుచున్. 168
- క. అగజకునై నం దగు నిల, మగువలకుం దగదు • మాను మత్సర మింకన్
గగనప్రసూనవాదము, జగతిం బ్రత్యక్షమునకు • సరియనఁ దగునే. 169
- క. లూలామాలపు మాటలు, చాలు ననిన నలిగి తననిజం బగు రూపం
బాలోనఁ దెలుప వలెనని, నీలగ్రీవుండు నిటలఁనేత్రముఁ జూపన్. 170
- క. తలచుట్టువాఁ గన్నులు, గలిగినఁ బద్యంబు దప్పుఁగాదన వశమే?
వల దిచ్చట నీమాయా, విలసనములు పనికిరావు • విడువు మటన్నన్. 171

—❧ శివుఁడు నత్కిరుని శపియించుట. ❧—

- క. శపియించెం బ్రతిభాషలఁ, గుపితుండై రుద్రుఁ డతనిఁ • గుప్తవ్యాధిం
దపియింపు మనుచు దానికి, నపరిమిత భయంబు నొంది • యతఁడిట్లనియెన్. 172
- శా. స్వామీ! ద్రోహముఁ జేసితిం, దెలుపవే • శాపాంత ముద్యత్కృపా
ధామా! నాకనుచుం బదాబ్జముల మీఁదం బడ్డ నాభక్తర
యోమందారుఁడు శాంతిఁబొంది యనియెం • గై లాసశైలంబుఁ గం
తే మానుం బదమన్న నందునకుఁ దాఁడెందంబునం గుందుచున్. 173

—❧ శివుఁ డిచ్చిన శాపమునకు నత్కిరుఁడు దుఃఖించుట. ❧—

- క. ఈకవి తాభిమానము వహించితి నేటికి? శంఖపీఠిపె

ర్వాక మొనర్చితిం? గడుభ రంబగు కుష్టరుజావిషాదమే

నే కరణిం ధరింతు? నిక నెన్నడు చూచెడ వెండిగుబ్బలిన్?

174

ఉ. ఎన్నిమహానదు, ల్వనములెన్ని, గిరింద్రములెన్ని, బోయవీ

ల్లెన్ని, మృగంబులెన్ని, జనహీనములైన పథంబులెన్ని, నే

నిన్నియుఁ దాటి యేకరణి నీశ్వరు శైలముఁ జూడఁ బోయెనన్?

గన్నదికాదు విన్నయదిగాని సదాశివ! యేమిసేయుదున్.

175

మ. హరి శార్దుల మదేభ ఖడ్గ శరభ వ్యాకీర్ణము లాక్షిణి

త్కర సంచార నివాసముల్ హిమపయోధారాశవర్షంబు లు

ద్ధుర సంఘర్షణ బాధకోపలము లాత్రోపల్ సనన్ శక్యమే

కరుణాసాగర! భక్తవత్సల! శివా గౌరీశ! యెట్లొ గదే.

176

సీ. తివిరి యంగమునఁదిమ్మిరెత్తకమున్న, యొడలెల్ల మచ్చలఁజెడకమున్న

దళమెక్కి గాత్రంబుచెలుపుదప్పకమున్న, బుడుపులు మేన నేర్పడకమున్న

యలత విగ్రహముననంకురింపకమున్న, కాయంబు వెడచూపుగాకమున్న

తనువునఁ జీముర క్తములు గాఱకమున్న, దేహ మీఁగలు మూఁగి తినకమున్న

తే. భైక్షమడుగంగఁ బోయినపల్ల జనులు; చూడ రోయకమున్న కాలాడినపుడ

నడవవలెగాక కైలాసనగముఁ జూడ, హరుని వాక్యంబు శక్యమేపరిహరింప. 177

— న త్కి రు ని తీర్థ యా త్ర. —

తే. అనుచుఁ జింతాపరంపర లనెడు వర్ష, ముడిగి నత్కిరుడను మేఘుఁడు త్తరంబు

నడచెనంతోషమున దక్షిణమున నున్న, కవుల ముఖపంకజములు వికాస మొంద.

వ. కతిపయ ప్రయాణంబులు చనిచని ముందట

179

శా. చెవ్వందీశ్వరు నీశ్వరేశ్వరునిఁ గాంచె భీషణాంహూరితల్

దెవ్వం దీవ్రతరాంగసంభవశర శ్రేణీ విదాహవ్యధల్

వివ్వం దీరని భక్తితో హృదయ మా విర్భూతమోదంబునన్

నవ్వం దీగయుఁబోలెఁ జూడ్కులొదవ న్నత్కిరుఁడుత్కంఠతన్.

180

ఉ. చెంగట నుండఁ గాంచె గవిసింహము పోయి హిమాచలాత్మజో

త్తుంగకుచోపగూహనవిధూతమనోభవభూతిలేపన

ర్వాంగము, లోచనీకృతసుధాంశుకృశానుపతంగము,న్వీని

ర్లింగము, జంబునాథశివ లింగము, భక్తమనోబ్జభృంగమున్.

181

చ. చని చని దాటె నంతఁ గవిచంద్రుఁడు ధన్య గవేరకన్య, జీ

వనశితఖడ్గఖండితభవప్రభవాఘవిరోధిసైన్య, బా

నననిజనానుసంసరణ వారితమానవదైన్య, నిత్యమ

వ. ఇట్లు త్తటిసీరత్నంబు నుత్తరించి యుత్తరాభిముఖుండై కొన్ని తీర్థంబులుదర్శించి. 183

చ. అరుణగిరీంద్రకూటముఁ, గృతాఘకపోలచపేటమున్, నిరం
తరభవదావపావకవిదాహకృపీటము, పుణ్యకోశమం
దిరవిలసత్కవాటముఁ, బ్రదీపితముక్తివధూకిరీటమున్
బరిహృతసంతతభ్రమణ భారపదశ్రమభానుఘోటమున్. 184

క. ఉణ్ణాముల జగదంబిక, నణ్ణామల విశ్వనాథుఁ నాగాధించెన్
మణ్ణాసయుఁబొన్నాసయుఁ, బెణ్ణాసయు లేనివారిఁ పెన్నిధు లగుటన్. 185

క. తదనంతరంబ యక్కడ, కదలి నడిచి యెదుట విష్ణుఁ కాంచనగర్భుల్
మొదలైన దేవకోట్లం, జదివించినయొజ్జఁ గాంచెఁ సజ్జనసురభిన్. 186

మ. తిరువత్తురి పురాధిపాయకు మహాదేవున్ శివున్తుక్తివా
రిరుహక్షీపతి నోది పిచ్చ నయనాఁ రింగొల్చి యాపిమ్మటన్
బరశంభుం బరమార్థ మూర్తిఁ గరుణాపాథోనిధానంబు నే
కరసాలేశ్వరుఁ గాంచికారమణు లోఁ కసావీమి దర్శించుచున్. 187

వ. అనర్గళాపవర్గంబగు నప్పరంబు నిర్గమించి కొన్నివయనంబులు చని విక్రమసింహ
నగరానన్నయగు పెన్నయుఁ, దీర్ఘయాత్రాపరులకు సురతరువుకొమ్మయగు గుండ్ల
కమ్మయు, సుకృతిభూతపాతకశ్రేణియగు కృష్ణవేణియుఁ, గమలాచలోత్తుంగనంగ
తతరంగయగు గౌతమగంగయుఁ, గుక్కుటేశ్వరపీఠంబగు పీఠికాపురంబును, నం
ఘానుతంగసింహం బగు సింహాచలంబును, విదళితోభయకర్మం బగు శ్రీ
కూర్మంబును, గలుషాసీక మండుకగోకర్ణంబగుగోకర్ణంబును, తీర్థోత్తమంబగు పురు
షోత్తమంబును, గృత్తివాసోనివాసం బగుకృత్తివాసంబును, ముక్తివధూచరణ
కటకం బగుకటకంబును, దుఃఖదహన జలేశ్వరంబగు జలేశ్వరంబును, గృతవందన
నందనేశ్వరంబగు నందనేశ్వరంబును, జిద్దగనేశ్వరంబగు గగనేశ్వరంబును, బిత్త
ముక్తినివాసంబగు గయాస్థానంబును, సేవించుచు నత్కిరుండు ననునప్పుడు
ముందట. 188

శా. కాంచెం గాంచనపంకజాత విలసద్గంధాంధసారంగ, ఘే
నాంచత్తుంగతరంగ, వారిసిధిశీతాగాంతరాభంగ, రో
మాంచ స్వేదజలాశ్రుపూరజనకాత్మానందనంపన్ననో
మంచాగ్రస్థితవిశ్వనాథపదసమ్యక్సంగ, గంగానదిన్. 189

క. కాంచి చేరం జనుదెంచి 190

శా. గంగా స్నానముచేసి విశ్రవతి మోక్షసాగము దర్శించి పా

క్తిం గాలాంతకుఁ గాలభైరవపతిం♦ గీర్తించి మండీద్విపా
స్యం గల్యాణగుణాలయుం దలంచి యా♦త్రోత్సాహ మొప్పారగన్. 191

క. కాశీనగరీ పంచ, క్రోశజ్జేత్రంబు విడిచి♦ గుహ్యకసమ్రా
డాశాగనునాభిముఖుం, డై శంకరశైలదర్శనాశాబుద్ధిన్.

సీ. ఒకకొన్ని పయనంబు ♦ లొయ్యనొయ్యనఁబోయి, నడువ నోపిక లేక ♦ నడుమనడుమ
నడుముఁ బట్టుక నిల్వఁ బడియుఁగూర్చుండియుఁ, దొంగిదోఁగియుఁగొన్ని ♦ జంగలరిగి
పొడలు పెట్టుచుఁ దన ♦ కడు గామడై యుండఁ, జీము నెత్తురు మేనఁ జిప్పిలంగ
నీఁగలు మూఁగియు ♦ రేఁగియు ఝుమ్ముఝు, మృనఁగ నుత్తాల శై ♦ లాంతరంబు

తే. నిర్మనుష్యంబు బహుశ త్వఁ నిష్ఠురంబు, నై న. కానన మధ్యంబుఁ నందుఁ జిక్కి
దిక్కుఁ గానక దీనతాఁ ధీనహృదయుఁ, డగుచు నత్కిర కవిచంద్రుఁ డగ్రభూమి.

ఉ. తమ్ములు కమ్మదెమ్మెరలఁ ♦ దల్లడమందఁగ యుమ్ముయుమ్మనన్
దుమ్మెద పిండు పుష్పాడుల ♦ తో నెగయం బిసినీలతాంగి కే
శమ్ములు ధూపధూమముల ♦ సౌరభము ల్లోలువంగ విచ్చిన
ట్లమ్మెయి నొప్పుఁ దమ్మికొల ♦ నక్కడ నొక్కటిఁ గాంచె వేడుకన్.

తే. హంసనంసదభీష్టవి ♦ హార హేతు, వై బహూదకహృద్యమై ♦ యప్రతర్కస్య
మగుచునద్వంద్వమైపంక ♦ జాతరంబు, పొలిచెబ్రహ్మంబు తెఱగునఁ ♦ బూర్ణ మగుచు. ✓

క. తమ్ముల రజోవికారము, గ్రమ్మెడు వాసనలు దళముగా నెనఁగెడుకో
శమ్ములు నూర్చులుఁ జెలఁగఁగఁ, దమ్మికొలను భవముఁబోలెఁదద్దయునొప్పెన్. 196

చ. నశములలో రథాంగనిన ♦ దంబు పరాగము రాజహంస సం
కులము శిలీముఖభ్రమణ ♦ ఘోషము నవ్యకదంబము ల్సము
జ్వలతర పుండరీకములు ♦ జాలగఁ గల్గి మహాహవస్థితై
బొలుపు వహించు నక్కొలని ♦ పొంతకు నొయ్యనఁ జేరి యచ్చటన్.

—❖— నత్కీరుఁ డొక భూతమునకుఁ జిక్కుట: ❖—

సీ. తన పలాశశ్రేణి ♦ ధర కంతటికీ బచ్చ, పట్టుబుట్టంబు మే ♦ లక్ష్మి గాఁగఁ
దనయూర్ధ్వశాఖావి ♦ తానంబు సురలకు, మరకతరచితహా ♦ ర్త్యములు గాఁగ
దనవ్రేలుఁగొమ్మలు ♦ మునులకుఁ గల్పిత, పర్ణ శాలాకలా ♦ పములు గాఁగఁ
దన దిశాంతభ్రాంత ♦ ఘనవిటపచ్ఛాయ, వలయాద్రి హరిణశా ♦ ద్వలము గాఁగ

తే. వాలఖిల్య ముసీశ్వరా♦వానమైన, రోహణము రీతి పితృముక్తి♦దేహ మగుచు
గయః బ్రసిద్ధి వహించున♦క్షయవటంబు, చందమున నున్నయొక మట్టి♦క్రింది కేగి.

వ. తదీయ శాఖాశైత్యంబున కత్యంతసంతోషంబు నొంది కూర్చుండి తద్వటంబున నుగడి గాలిన పండుటాకులు బట్టబయటఁ బడినయవి విహంగంబులు జలంబులం.

చేతనడిచి బిలద్వారంబునం దోచిన రాతిఁ దిగిచివైచి యందఱ వెడలుండని
యనుగ్రహించినఁ డెందంబుల నానందంబునం బొంగి యిందు శేఖరునందను
సందర్శించి వందనంబులు సందడించుచు వా రెందేనియుం జనిరి. నత్కిరుండును
బునఃప్రణామంబాచరించి నిలుచుటయుఁ బ్రసన్నతాంకురంబులు ముఖపంకేరుహం
బునం బ్రభవింప నీ వీయెడకు రాఁ గతంబేమి? యని యడుగుటయు నిట్లని
విన్నవించె.

209

క. ఓశరణాగతవతల్స! కాశవనప్రభవ! దీనకల్పక! యాప
న్నాశకర! దురితగిరిదే, వేశ ననుం గరుణఁ జూడవే సుఖ నగుదున్.

210

ఉ. ఏ నొకతప్పుఁ జేసిన మహేశుఁడు నన్ను శపించెఁ గుప్తరో
గానుపమవ్యథం బడుమటంచును దానికి శాపమోక్ష మి
ట్లానతి యిచ్చె నాత్మనిలయంబగు రాప్యనగంబుఁ జూచినన్
మాను నటంచు నక్కుధరమార్గము దుర్గమ మేమి సేయుదున్.

211

క. ఏలాగున దర్శింతుం, కైలాసం బెపుడుగానికానన్ భేదో
ల్లోల్లోర్తి రోగజలనిధి, వేల యనుచు విన్నవింప విని గుహుఁడు దయన్.

212

శా. కైలాసం బనెఁ గాని యుత్తరదిశాకైలాస మంచాడఁ డా
కాలగ్రీవుఁడు, నీవు దక్షిణదిశాకైలాసముం జూచినన్
జాలుం గుప్తము మాను నంచు మదిలోఁ జర్చించి యాపర్వతం
బాలోకింపఁగ నశ్రమం బగు నుపాయం బాత్మ జింతించుచున్.

213

తే. తనమహత్త్వమ్ము డాచి నెత్తమ్మికొలని, మహిమ వలె నుండ నాకవిమండలేంద్రు
నాడు మిందునఁ కైలాసమాడఁబోవు, తీర్థ మెదురై నరీతి సిద్ధించు ననుడు.

214

—నత్కిరుండు సాయుజ్యము వడయుట. —

శా. సేనాసీవచనామృతంబు చెవులం జందంగ డెందంబులో
నానందంబుదయింప నక్కొలనిలో నత్యంత నిష్ఠం గృత
స్నానండ్లై తలయెత్తఁగా నెదుటఁ గానన్వచ్చె నాలో నవా
చీనస్థాణునగంబు హేమముఖరీసింధుప్రతీరంబునన్.

215

శా. కుష్మవ్యాధియు మానె హేమముఖరీకూలస్థకైలాసమున్
నిష్ఠాధీనమనస్కుడై కదిసి తన్నీరంధ్ర కల్లోలభూ
యిష్టేఘంబునఁ దీర్థమాడి గిరిజాధీశున్ శివున్ దేవతా
శ్రేష్ఠున్ సంస్తుతి నూఱు పద్యములఁ జేసెన్ ద్రావిడోక్తిం దగన్.

216

క. ఆనూఱుపద్యములకున్, సేనాసీజనకుఁ డార్తచింతామణి వి

- శా. ప్రత్యక్షం బగుచు భవద్భవము సాఘల్యంబునుం బొందె సా
హిత్యశ్రీవర! నీకు నింపగు వరంబే నిచ్చెదన్ వేడు భీ
తిత్యాగం బొనరించినాడ నన నత్మీరుం డుమాజానికె
బ్రత్యగ్జ్యోతికి మొక్కి మొక్కి ప్రమదప్రాయాంతరంగంబుతోన్. 218
- క. నిటలంబున నంజలిపుట, ఘటనం బొనరించి ప్రమదగద్గదగళ మ
స్ఫుటవర్ణస్తుతి భాషా, ర్భటియును రోమోద్గమంబు పైపైఁ బఱగన్. 219
- వ. ఇట్లని విన్నవించె. 220
- క. ఈసంసారము దుఃఖా, వాసానందంబు దీనివర్జింపంగా
నేసుఖము గల్గుదయ న, న్నాసుఖమునఁ గూర్పవే కృతార్థుడ నగుదున్. 221
- మ. అని ప్రార్థింపఁగ భక్తకల్పక మవిద్యాసూత్రదాత్రంబు జే
వనభేదాంబరకర్తరీముఖము కైవల్యార్థదానామృతా
శనరత్నంబు తుషారశైలతనయాజాంపత్యసంపన్నపా
వనగార్హస్థ్యము కాళహస్తిపురదైవం బిచ్చె సాయుజ్యమున్. 222
- శా. ఈరీతి శివుఁ డానతీయ విని ధాత్రీశుండు భక్తిన్నమ
స్కారస్తోత్రము లాచరించి పిదపఁ గౌరీశుఁ బూజించి యె
వ్వారిచ్చో నపవర్గమార్గమునఁ బోవం గాంచిరన్న న్నది
గారుణ్యం బుదయింప నిట్లనియె భక్తప్రీతి భూతేశుడున్. 223
- శా. యోగిస్వాంత శకుంతవాగురిక! సర్వోపాధిశూన్యా! జగ
ద్యోగా యోగవిహీన! భూగగనవాఁ యుక్షీరవహ్నియంతరా
త్తా గణ్యా! గణనీయ మూర్తి! పరమార్థాకార! స్వాభావతే
జోగంఘాషితపద్మజాండభ్రవచక్షుశ్శోత్రపక్షీ శ్వరా. 224
- అష్టాపదగిరిచాపా! యష్టాపదగర్భ కేశవార్చితచరణా!
యష్టాపదముఖరీజని, తాష్టాపదకమలవాసనాధీనమనా. 225
- చంచామరము. మునీంద్రమానముదికాసము క్షము క్తవాసనా!
సనాతనాత్మ సేవకార్తి సారసావలీఘనా!
ఘనాఘనా! ఘనప్రకాశ కాంక్షాజగ్నిజీవనా!
వనాధినాథ నందనేశ వాగధీశ పావనా! 226
- గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశర్వర చరణకమల సేవాపరాయణ సింగమరమా
నారాయణ జక్కయనారాయణతనూభవ భవపరాజ్ఞుభూర్హృదయవిప్రణీతంబైన
శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యంబునందు
దత్తీయాశాసము.

218

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

219

220

చతుర్దాశ్వానము.

221

కంఠ! కంఠభూషిత,
కాకోదరవర! వరాక ధండమతవ్యా
ఖ్యాకోలాహలదూర చి,
దాకృతి జితకాల! కాళహస్తిశ శివా.

1

222

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు ధవదీయ కథ విన్నవెందు భక్తజనుల ధీమ లలర
మీరు యాదవునకుఁ గారుణ్యరసపూరి, తేజఃముల నానతిచ్చినట్లు.

2

223

మధురాపురవర్ణనము.

224

సీ. రాజులు మీరఘోరాజులలో వలరాజు తొదురు జయరతికి ననఁగ
గొమ్మలగమి కోటకొమ్మలెక్కి నిలింపకుజముకొమ్మల విరుల్ గోయు ననఁగ
నాగావళికి జండనాగానిలాసావ్ద, నాగమనదావ్ద మగడి తనఁగ
శతకోటిరుచిరత్న సాధకోటిప్రభా, కోటిహేళికి బ్రతికోటి యనఁగ

225

తే. బారుషేన్నత్రనిమ్నతా భావిభూతి, జొక్కమై ప్రజ సంపదఁ జొక్కి మెఱయ
హరుడు చొక్కే శ్వరుండుమీ నాక్షి నతియు, గాపురంబుండు నమ్మధు రాపురంబు

226

ఉ. శ్రీవనజాక్షికి జననసింధువు తత్పురి, బొమ్మరిండ్లు నా
నావనధంబు, లాత్తసఖి లంబుజలోచన, లాటపట్టు ధా
త్రీవరమార్గముల్, రథహారిద్విరదాదులు బొమ్మ, లాడుని
చ్చానచనావళుల్ నిగమ శాస్త్రము లై విలసిల్లు నెప్పుడున్.

పరమా

బైన

చ. ధరణికి గంఠభూషణము తన్నగరంబు, తదీయమస్తకా
భరణము పార్థివాప్యయము ప్రాణము. దానికి రాజనందన
త్కరము, తదాత్మకు మదనదాహరసప్రదవై శ్యవీధి త

—→ { మాణిక్యవల్లియను వారవనిత శివభక్తిపారవశ్యలగుకూతుల } ←—
నిర్వరం గని పెంచుట.

క. గాణిక్యకలశజలనిధి, మాణిక్యం బగుచు మదనమతముల కిరవై
మాణిక్యవల్లి యనగా, నేణాక్షి యొకర్తు వన్నె కెక్కెను బురిలోన్. 6

శా. ఆ వామేశుణ దైవయోగమున గఱ్ఱాధానముం బొందినన్
వేల్పుయ్యె, నరోచికంబు వొడమెన్ యెల్లందనం బాస్యరా
జీవవ్యాపకమయ్యె, నోపమి జనించెం, జూపులుం గుడ్డియున్
లావయ్యెన్, విటకోటిసంగసుఖ మల్పంబయ్యె నాపిమ్మటన్. 7

క. పొద్దులనెల చొచ్చిన నమ్ముద్దియకు జనించి రవుడు మోహనమూర్తుల్
ముద్దు మొగంబుల కన్యక, లిద్దఱు శివభక్తి తనువు లెత్తిన పగిదిన్. 8

క. రాజులకొడుకులు గణికా, రాజకుమారికలఁ గన్న రాజిల్లు మనో
రాజీవము గావున నా, రాజవదన నమ్మదాంబు రాశించేలెన్. 9

మ. తలఁ బంకించిన నూనె, పుక్కిట నదా తాంబూలము, న్నేత్రక
జ్వలమున్, గంధరఁ గట్టుకొన్న వసపూ నల్, గబ్బిపాలుబుగు
బ్బలు, నేకాంగుళికార్చి తాలకలన దభిసంబు జడ్డైనదు

వ్వలువం, జెల్లుగ బిడ్డకాన్పునడిపెన్ వామాక్షి బాలింతయె. 10

సీ. అలఁదు నలుంగు దేహమున వేణ్ణీశ్చార్పూ, దడియొత్తు మెత్తని ధవళవస్త్ర
మునఁ గాలివేలి మన్ననబొట్టు వెట్టుఁ గన్గవఁబెట్టుఁ గాటుక కడుపునకును
బెట్టు బొత్తులమీఁదఁ బెట్టు జన్నిచ్చు జోకొట్టు జోలలు పాడుమట్టెవఱచు
దలయంటు జిట్టాముదమున రత్నార్థంబు, ముసిడికోలలు మంచముననమర్చు
తే. ద్రాట నులిగాయఁగూర్చి పాదములఁగట్టు, నుప్పువేపాకు పైజిల్లు నిప్పు లతివ
దొప్పియిడు దృష్టిదోషంబు దీర వీధి, బ్రేమ మీఱంగ బిడ్డలఁ బెంచునపుడు.

చ. కనకపురబేరు సోయగము గల్గినముతైపుఁ గ్రొత్త తొట్లలో
నునిచి యనర్థరత్నముల నొప్పగు గుత్తులు మోల వేలఁ గ
ట్టిన వెఱగంది టెప్పలు సండిల్పక తారకయోగమార్గద్ర
ర్చనరతులట్లఁ గన్గొనఁగ సాగిరి కన్య లనన్యచిత్తలై. 12

శీ. కోకిలవాణి పాడు దన కూరిమిబిడ్డలఁ దొట్లఁబెట్టి కొ
క్కికకళావిలాసములకుం గల యర్థము జోలపాటగా
నా కమనీయశైలవము నప్పటినుండియు వారధర్మవి
ద్యాకుశలత్వ మాత్మజల కచ్చుపడకవలె నంచు నిచ్చులున్. 13

౧. రతివధూమదనులు రంభాకు బేరపు, త్రకు లూరగశీఘ్రహారపులు మేన

నన్యశృంగు
మాంగనాదే-

తే. హితులు నడి
వనితలకు సర

క. వనిత చతుర్జా
త్తుని గూచి:

సీ. కూచిమూర
నిరుపసు కల

గీర పారావఱ
దత్తిల భరణ

తే. సంతరించె
గంతరవనిపు

తే. పెక్కు తెఱఁ
బణ్యధర్మం

ఉ. ఆపనిబిడ్డ లె
జూపు లిగు
దావనమా
లాపములా

తే. తోడివెలఁ
మనసురా

ఉ. కన్యకలెల్ల
త్కన్యక
జాన్యఖిలా
మాన్య వి

చ. కనకశలఁ
భునిగుడి,
సిసవను
మనమున

ను చదువం

- నర్మశృంగులు దాశఃనలినేక్షణాపరా, శరులు తారానిశాకఃరులు గౌత
మాంగనాదేవేంద్రుః ధమరవేశ్యాజయం, తులు ద్రాపదీపాండవులు పృథాబ్జ
తే. హితులు నడిచిన గతులాత్మః సుతలః బెంచు, నింటి గోడలవ్రాయించుఁ నిందువదన
వనితలకు సరసతకల్లిః వావి వరుస, లేమియును లేమి వారలః కెఱుక పఱుప. 14
- క. వనిత చతుర్జాతి వయో, వనజాక్షుల బంధవైభవము భద్రుని ద
త్తుని గూచిమారుఁ బాంచా, లుని వ్రాయించెన్ గృహంబుః లోపలిగోడన్. 15
- సీ. కూచిమూర మనోజః ఘోణికాపుత్రాది, కానీత కామసిః ధ్వాంతములును
నిరుపసు కలనాదః పరివాదినీ వీణ, లాదిగాఁ గల గానః యంత్రములును
గీర పారావతః శారికా సారస, హంసాదులైన విః హంగములును
దత్తిల భరత మః తంగాంజనేయకా, హళ మత ప్రముఖ లాః స్యాగమములు
తే. సంతరించె గృహంబులోః జలజనేత్ర, రతులఁ జతురత గానధుః రంధరతలఁ
గఁతరవనిపుణతల నాట్యః కౌశలములఁ, జిన్నిపమచులఁ బౌఢలఁ జేయఁదలచి.
తే. పెక్కు తెఱఁగుల నీరీతిఁ బెంచి విసిని, పంచకరపాట్లఁ బడ్డ నేఁ పాటియైనఁ
బణ్యాధర్మంబు మదిలోనఁ బట్టువడక, శై వధర్మంబె ధర్మంబుఁగా విధించి. 17

—❧— దాసికూతుల చేష్టలు. —❧—

- ఉ. ఆపసిబిడ్డ లేమిజనఁ నాంతరవాసనయో కనుంగవం
జూపు లిగుర్చుచో శివునిఁ జూడఁ దలంతురు, పల్క నేర్చుచోఁ
దాపసమానసాంబుధిఁ ధాకరు శంకరు రూపవర్ణనా
లాపములాడఁ బోదురు, కః శానిధిశేఖర భక్తియుక్తలై. 18
- తే. తోడివెలయాండ్రబిడ్డలఁ తోడఁ గూడి, యాడఁబోదురుగాని పోఁరాడుతల్లి
మనసురాఁ గోరి కన్యకాఁ మణులచిత్త, మాడు నర్థేందు శేఖరుఁ నండు నెపుడు.
- ఉ. కన్యకలెల్లఁ గూడి రతిఁ కాముల నోఁచఁగఁ దాము భూమిభృ
త్కన్యక నీశునిం దలఁచిఁ తత్తదలంకృతు లంబికాశివా
జాన్యఖిలార్చనా విధులఁ చందముగా వివరించి లోకసా
మాన్య వివాహగానము లుఁ మాగిరిశస్త్రుతి గాఁగఁ బాడుచున్. 20
- చ. కనకశలాకలం దెగడుఁ కన్యలు గట్టిన బొమ్మరిల్లు శం
భునిగుడి, బొమ్మ శంకరుడుఁ బోనము గుజ్జెనగూడు, వేడ్కఁజే
సినపను లన్నియున్ శివునిఁ సేవ యొనర్పఁగఁ బడ్డ పాట్లుగా
మనమున నూహసేయుదురుఁ మానునె తొల్లిటి జన్మవాసనల్. 21
- ను చదువం బెటినఁ బట్ల దాత, లఁ గులాఁ చారప్రధానోల్లస

స్పదశై వాగమ మేకవారమే పరింపన్వచ్చుఁ గన్యాద్వయం
బుదయంబైన ముహూర్త మెట్టిదొకొ ధన్యు లైచ్చుఁగా నిచ్చలున్. 22

సీ. శివపూజనాసక్తిఁ ♦ జిన్నిచన్నుల పెక్కు, వయుఁ బ్రత్యహంబును ♦ నయముఁ జూప
శై వాగమాంతరఁజ్ఞానంబుఁ దనులతా, ప్రభయు సంతంతకు ♦ నభినవముగఁ
బార్వతీప్రాణేశఁభక్తియుఁ గూఁకట్లు, వెలసి నానాటికి ♦ వృద్ధిఁ బొంద
వారకులాచారఁవాసనాబాల్యంబు, లొకపూట కొకపూట ♦ కుడిగి పోవ

తే. శాంభవంబైన తేజంబు ♦ శై శవాప,
గమవయోగణ్య లావణ్య ♦ గౌరవంబు
హృదయమున నంగకంబుల ♦ నుదయ మొదవఁ,
జదువఁబోవుదు రిరువురు ♦ మదవతులును. 23

వ. ఆనమయంబున నియమంబున శ్రీకాళహస్తిశ్వరునకుఁ గవితాచమత్కారంబు మీఱ
నత్కిరుండు చెప్పిన నూలు పద్యంబులు పాఠంబుచేసి నిత్యవ్రతంబుగాఁ బఠించుచుఁ
గఠిన కనకకుచకుంభలు శంభుండే తమకుఁ బరమపురుషుండని యుండఁ బుండ్రేత్తు
కోదండ విద్యారూఢ కాంతామతల్లియగు తల్లి డగ్గఱ కే తెంచి యిట్లనియె. 24

—❧ వేశ్యమాత కూతులకు వారధర్మ ముపదేశించుట. ❧—

మ. వెలయాండ్రందఱు సన్నుతించిరి నను ♦ న్వేనోళ్ళఁ గాణాచికి
గలిగెఁ దిక్కని మీరు పుట్టినపుడే ♦ గారాము నాకింక ని
ప్పలమై పోఁ గులధర్మముల్ వదలఁగా ♦ భావ్యంబె యోయక్కలా
ర! లతాంతాస్త్రకళావిధిజ్ఞులగు వారస్త్రీలలో నక్కటా. 25

ఉ. ఎన్నఁడు నేర్తురో నడువ ♦ నెన్నఁడు నేర్తురో మాటలాడఁగా
నెన్నఁడు నేర్తురో చదువ ♦ నెన్నఁడు నేర్తురో యాడఁబాడఁగా
నెన్నఁడు నేర్తురో కళల ♦ నింపుదలిర్ప విటాళిఁ గూడఁగాఁ
గన్నియ లంచుఁ బెంచిన నుఖం బిటు సేయఁగ మీకుఁ బాడియే? 26

. కళలుఁ బ్రమాణంబులుఁ జూపులు జాతులు గతులు బంధంబులుఁ బరిరంభం
బులు సత్త్వంబు లవస్థలుఁ, దెలిసి విటులఁ గలిసి కులముఁ దెలుపఁగ వలదే 27

తే. జిడ్డు నాలుక, జలము రాజీవదళము, నడుసుఁ గుమ్మరిపురువు దేహంబు, గ్రచ్చ
కాయ బూడిద, పొరయనికరణివిటులఁ, గలిసియునుగలియకుండంగఁ వలయులలన.

౪. జిగురునఁబడ్డ రాచిలుకఁచెల్వన, సంపెగపువ్వు తావికిం
దగిలిన మిండతుమ్మెద విధంబునఁ, దేనియఁ జిక్కినట్టి.యీఁ
గ గతి, విటుండు కూరి దనఁ కౌగిలి గొంగునఁ జిక్కి కును <

సీ. మణిమంత్ర తంత్రముల్లందులు మాయలు, సరసభాషలు వృథా సంభ్రమములుఁ
దెచ్చుకోలేప్పులు ♦ నిచ్చకంబులు వట్టి, యానలుఁ డక్కులు ♦ నలసగతులు

నలుకలుఁ దరితీపు ♦ లాసలుఁ బ్రియములు, నగవులు బిగువులు ♦ నయము భయము
బలిమియుఁ జెలిమియు ♦ బాసలు ననువులుఁ, దిట్టులుఁ గొట్టులు ♦ దిట్టతనముఁ
తే. జాయవాటులు సన్నలు ♦ గాయకములు, మెచ్చులును దచ్చనలు పొర ♦ పొచ్చెములును
దగవులును వారకాంతావి ♦ తానములకు, జలజలోచనలార! నై ♦ సర్గికములు. 30 ✓

క. ననువు విటునిఁ దక్కుచు నా, తనిచెలికానికిఁ బ్రియంబుఁ ♦ దగఁజెప్పిన న
వ్వనితపయి నివ్విగుడు మన, మనుమానములేదు ధనము ♦ ననువుగఁ జేరున్. 31

తే. వేకువలయందు విటునిచే ♦ వీడియంబుఁ, బుచ్చుకొనఁ దగ దింతికిఁ ♦ బుచ్చుకొన్న
నూరనూరంగఁద్రవం ♦ బుమియ వలయు, వెలఁదులకు మందుఁ బెట్టెడు ♦ వేళ గాన. 32

చ. కలహముచూపుచూపు దొలు ♦ కారుమెఱుంగులు, తర్జనోక్తి గ
ర్జలు కపటాశ్రువృష్టి బలు ♦ చాయల మేఘము లావిలాసిసీ
తిలకము పల్లవావళి మ ♦ దిం జనియించిన మోహశాలికం
దళములఁ బోది నేయక వృథా వసియించిన నర్థ మబ్బునే. 33

చ. మగల మనోనివాసముల ♦ మానిని దృఙ్మదనాస్త్ర పావకు
దగులు కొనఁ రగిల్చి చిటు ♦ న వ్వనుగందపుఁ గొండగాడ్పుచే
బొగ లెగయించి పల్కు నెయి ♦ వోయుచు మండఁగ మాయకట్టెచే
నెగసనఁ ద్రొచి యార్పఁ దగు ♦ నించుక యించుక కూర్చి తుంపరన్. 34

సీ. రసికులు మీగానఁరస మాన వచ్చిరి, పాడరే శివభక్తిఁ పాడుగాను
జాణలు మీవిలాసముఁ జూడ వచ్చిరి, చూడరే శివభక్తిఁ చూట వోను
పల్లవుల్ మీతోడ ♦ భాషింప వచ్చిరి, పలుకరే శివభక్తిఁ పాటి పోను
పార్థివుల్ సకలసం ♦ పదలీయ వచ్చిరి, పిలువరే శివభక్తిఁ పెంపుచెడను

తే. ధనము గలిగిన జంగమాఁర్చనమొనర్ప, శివున కఖిలోపచారముల్ ♦ సేయవచ్చు
వనజముఖులార! నాసరి ♦ వారిలోన, సిగుల మెఱయుచుఁ దలయెత్తి ♦ తిరుగవచ్చు. ✓

వ. అని యితైఱుంగున మెఱుంగుఁ బోడులకు వెలయాండ్ర పోణిమిఁ దెలుపఁ దమతలం
పులకుఁ గొలుపకున్న వారును గన్నతల్లి కిట్లనిరి. 35

— ❧ వేశ్య లిర్వురును వారధర్మమును రోయుట. ❧ —

క. శ్రీకాళహస్తిపతిపద, కోకనదారాధనంబె ♦ కులధర్మము త
ల్లోకవ్యాపకచిద్వి, ద్వాకారస్త్వతియె కాణఁ యాచి మదంబా. 36

— ❧ వేశ్య లిర్వురును వారధర్మమును రోయుట. ❧ —

మణి, పంచాక్షరి మంత్ర, మాషధము భన్తం, బాత్తనాథుండు ద
క్షిణకైలాసవిభుండు, భక్తి దమకుఁ శ్రీ, వాద మింకేటికిన్.

✓38

నీ) శివు నపేక్షించినఁచిత్తంబు చిత్తజా,యత్తమై విటులపై ఁ నానపడునె
పరశివ స్తుతికథాఁభాషలు వినువీను, లానునే కుంటెన ఁ లాడుపలుకు
లీశ్వరేశ్వరమూర్తి ఁ నీక్షింపఁగోరెడు, చూ పన్యసూపంబుఁ ఁ జూడఁ జను నె
ముక్తివల్లభు ననుఁరక్తిఁ గూడఁ దలంచు, కాయంబు గూడునె ఁ కాముకులను
తే. హరుని భవహరు శ్రీకాళహస్తినిలయు, వినుతి యొనరించు జహ్నికఁ మనుజుతతికిఁ
బ్రయముఁ జెప్పంగఁ బోవునెఁనయముమీఱ, వారధిర్దేవ దేశంబుఁ నలదు తల్లి. 39

ఉ. ఒక్కనిఁ దల్పుమూల మఱిఁ యొక్కనిఁ దల్లిగృహంబులోన వే
టొక్కని బోటిగేహమున ఁ నొక్కనిఁ జెల్లెలియింటిలోన నొం
డొక్కనిఁ జుట్టముంబలె యఁధోచితచార్యరతిప్రసక్తిమై
నొక్కని నొక్కరుం డెఱుగఁకుండ రమింపఁగ నమ్మ నేరమే 40

✓40

ఉ) దారువనీమునీంద్రకులఁదారభుజంగుఁడు, భక్తబల్లాణ
త్వారమణాంగనామణిభుజంగుఁడు, ముక్తివధూభుజంగుఁ, డి
చ్చారచితాంగభూషణభుజంగుఁడు, మాకు భుజంగుఁడమ్మ ని
స్సారమనుష్యమాత్మఁడు భుజంగుఁడు గాఁ డిఁక మాట లేటికిన్.

✓41

) మగువకు శరీర మొసఁగిన, మగఁడు చిదంగనకు మగఁడుఁ మామాసతికిఁ
మగఁడు మగ వేల్పులకుఁ దగు, మగఁడు మగఁడుగాక మాకుఁ మనుజుఁడు మగఁడే. 42

✓

న. అమృతము గోలు జిహ్వా చవిఁయంచుఁ దలంచునె తేనె? నింటిలో
నమరమహీరుహం బుదయఁమైన నరుం డవనీశు వేడు నే?
యమిజనభాగ్యరూప మగుఁనాదిమతత్త్వము గాళహస్తిదై
వము భజించుమానసముఁ వారవధూమదసౌఖ్య మెంచునే?

✓43

. అని తన యుపదేశంబు కర్ణప్రవేశంబుగానీక యున్నఁ గన్నతల్లి చిన్నంబోయి. 44

—కూతులవిరక్తికై వేశ్యమాత చింతించుట.—

౧. ఈకేళీసదనంబు లీమృగమదంఁ బీచంద్ర మీచందనం
బీకాశ్శీరము లీతులాంబరము లీహీరాది రత్నాంకితా
నేకాలంకృతు లీకరండనిచయంఁ బీతూఁగుమంచంబు లే
నీకన్యార్థముగా ఘటించితిని దా ఁ రీక్షింప రింకెట్లాకో.

45

) కన్నులు చిత్తజాతుఁ డొకఁకాలము నేయని పుష్పబాణముల్
చన్నులు శృంఖలారహితఁశంబరజిన్నదకుంభికుంభముల్
|పన్నని నభగి కాటడవిఁబరిగిన వెన్నెఱుగేఁగనా

ఉ. ముట్టనిచిత్తజాతుశరః ముల్ దేలిగన్నులు, రాజకీరముల్
ముట్టనిపక్వబింబములు • మోవులు, చన్నులు మిండతుమ్మెదల్
ముట్టని పుష్పమంజరులు • మోములు రాహువు దంష్టి కాగ్రముల్
ముట్టని చంద్రు, లింతు లులి • ముట్టని లింగము తొట చిత్రమే.

47

మ. పదకంబు ల్కొలనూళ్ళు బాహువురులు • బంగారు డంకంబు లం
గదము ల్కుంగర లుంగరంబులు మణి • గైవేయముల్ దెచ్చి యి
చ్చెద మంచున్ సృపనందనుల్ చెలులచే • జెప్పించినం బల్కరీ
సుదతుల్ వారలతోడ నక్కటకటా • సామెల్ల వమ్మయ్యెనే.

48

ఉ. ఏ నెఱజాణలై నఁ గమలేక్షణల న్నణిమంత్రతంత్ర వి
ద్యానవచాతురీమహిమ • నై నను మందులనై న నీశ్వర
జ్ఞానము మాన్పి కామసుఖ • సక్తులఁ జేసిరయేని యిత్తుఁ గా
నైనను బుచ్చుకోక కమలాస్యల కన్నెటికంబు వారికిన్.

49

— ❧ ఈశ్వరుడు త్రోవలో వేశ్యలం గాపాడుట. ❧ —

శా. ఈరీతిం గుమతోక్తులన్ జనని తమ్మిండింప నారాటమున్
బోరాటంబు ఘనంబులై నఁ బరశంభుం గాళహస్తీశ్వరున్
జేరంబోవక మానదింక మనలో • జింతింప నివ్వీట నె
వ్వారచోటికి మమ్ము నెమ్మిఁ గొనిపోవన్ శక్తు లుద్యుక్తులై.

50

క. ఏధన్యులు మము హిమగిరి, జాధవునిం గాళహస్తీనర్వేశ్వరునిన్
బోధమయున్ సంసారాం, బోధితరణిఁ గొలువఁ దొడుకఁ పోయెద రనుచున్.

51

మ. తలపోయం దమపంచతిన్నియల మీఁదం జంగముల్ వోలె ని
చ్చలు దొంగుండెడు కన్నగాండ్రు విని రాజద్వారముల్ సొచ్చి కా
వలికాండ్రం గనుఁబ్రామి చొప్పడఁచి తో • వల్దప్పిపో నేల యిం
తుల నమ్మించినఁ గాళహస్తీ కని వత్తుర్ దక్కు దద్దవ్యముల్.

52

మ. అని యక్కన్యలఁ జేరఁగాఁ బిలిచి యేలా తల్లితోఁ బోరఁగాఁ
బనిలే దాతిరు కాళహస్తీపతిఁ జూపన్ మాది భారంబు, మా
వెనువెంటం జనుదెండు, నమ్ముడు నిశావేళం బ్రయాణంబు రం
డన భక్తి శరణార్థిఁజేసి తమసోహం బెల్ల జెల్లించుచున్.

సీ. కుట్టిన చెంగావి • గుడ్డలయొడికట్టు, బొంకపుదామృతాటంకములును
వివిధవస్త్రచ్చేద • విరచిత కంఠలు, బూత విభూతి త్రిపుండ్రకములుఁ

... .. నానాగోనానా గాద గుగాగోనానా పదకములు

తే. జిగురు డాకేల భసిత భస్తికలుఁ దనర, దొంగజంగము లెలయింపఁజంగమాంగ
నావిలాసఁబుఁ గైకొనిఁ నళినముఖులు, కాళహస్తిశు దర్శించుఁకాంక్షఁగదలి. 54

ఉ. ఇద్దఱ కింటిబిడ్డల ననేకధనంబుల వారి చేతికిఁ

✓ ముద్దయ లిచ్చి చూతపసిఁ ముచ్చుల నచ్చి గృహంబు పాడుగా
నద్దమరేయిఁ బోయిరి శివా యని పల్కుచు రెండరామడఁ
బొద్దు పొటుక్కునం బొడువఁ భూధరకూటము లెక్కి డిగ్గుచున్. 55

—❧ వేశ్య లిర్వురును గాళహస్తికిఁ బయనంబగుట. ❧—

తే. తప్పత్రోవల నీరీతిఁ జొప్ప మార్చి, కుంభకోణంబునకు శాతఁకుంభకుంభ
ఘనపయోధరకుంభలుఁ గడచి చనిరి, భేళరేఖావతంసుఁ గుంభేశుఁ గొలువ.

ఉ. అక్కడనుండి వారు సుఖఁ మైన ప్రయాణమునం జిదంబరుఁ
మ్రొక్కుల యిక్క తాండవసఁముద్ధతపాదనిపాతితాంగదుఁ
వాక్కమలేశమానసనిఁవాసభవుఁ శివకామసుందరిఁ
బ్రక్క ననారతంబుఁ బెడఁబాయఁగ నీని జితాంగనంభవున్. 57

క. కలిభంజనదక్షుఁ బతం, జలిమాని వ్యాఘ్రపాదఁ సంయమిపూజా
ఫలమూర్తిఁ గనకసభా, నిలయు విలయనటనచటులఁ నిటలోగ్రాక్షున్. 58

క. వచ్చి భజించి రచ్చో, నుచ్చరదంబుచరచంక్రఁమోగ్రస్వన మై
యుచ్చావచవీచీపా, టచ్చరహృతవియదసితపఁటలమగు నబ్ధిన్. 59

సీ. దరిదన్ని తిరిగెడుఁతరంగలు చనుదెంచు, తరంగలు నొండొటిఁదాచు రవము
గుములు గూడుక కంధఁరము లాకసము డిగ్గి, నీరంబుఁ గ్రోలెడుఁనిబిడరవము
మబ్బునఁ గనరెత్తి యుబ్బి యంతంతకుఁ, బొరలంగఁ బడియెడుఁభూరిరవము
ననుదినపూర్వాపఁరాష్ట్ర వేళలఁ బోటు, పొడిచి విచ్చిననీటిఁభోరు రవము

తే. దశదిశాభాగములఁ బ్రతిధ్వనులనీన, వలయ శైలాది గిరిగుహఁవాససింహ
శరభ శార్దూల హృదయభీకరములగుచు, దనకు నై జంబులుగమించుఁవనధిరాజు.

క. భంగపరస్పరఘట్టన, భంగసముద్భూత బిందుపటలంబు మరు
త్పంగవులకుఁ దా నొనఁగు న, భంగుర మాక్తికవితానఁభంగిం దనరెన్. 61

క. రత్నము లిభరత్నముఁ దరు, రత్న వధూరత్న ధేనురత్నంబులు గ్లా
రత్న మమృతరత్నము హరి, రత్నమునుం గలిగి మెఱయుఁరత్నాకరమున్. 62

సీ. తనయందుఁ బవ్వళించిన నీలవర్ణుని, నీడ నీరం బెల్ల ఁ నిండె ననఁగఁ

✓ హేళికి నోడి తా నెటకుఁ బాఱఁగ లేక, తనయందుఁ దిమిరంబు ఁ దాఁగె ననఁగఁ

! దనయందు బడబాగ్ని ఁ ఘనతరజ్వాలలు, మండఁగ నుదరంబు ఁ మూఁగె ననఁగఁ

తే. నీరదవ్రాత పురుహూత ♦ సీలకజ్జ, లాతసీపుష్ప కస్తూరి ♦ కాళిజాత
సన్నిభచ్ఛాయః గనుపట్టః ♦ సాగరేంద్రుః, గాంచిరద్వేపు పూర్వభా ♦ గమునవారు
ఉ. అచ్చట మ్రుచ్చులు జలరు ♦ హాతులునుం బయనంబు జేసి వే
వచ్చిన నొప్పి దీర్చుకొని ♦ వర్ణమయి శివకామసుందరి
జిచ్చటకంటి కావలతిగఁ ♦ జిత్తజు జేసిన యొజ్జ దాండవం
బిచ్చల నింగి రచ్చ రచి ♦ యించిననర్తకుని భజించుచున్.

64

వ. మూడవనాఁ డాపురంబు రేపకడ వెడలి యడవి నడుమ నడచునప్పుడు. 65

—♦— దొంగలయత్నంబుల నెల్లఁ బరమశివుఁడు వారించుట. —♦—

ఉ. ఇక్కడఁ గూయి చెప్పటకు ♦ నెంతయు దూరపుజొప్పు మార్చిపో
నిక్కడ వైపు నట్టడవి ♦ యిక్కడ జేరువ నూరు పల్లె లే
దిక్కడ నెవ్వరుం దిరుగ ♦ రిక్కడ నేడిదె ప్రొద్దు దోచుకో
నిక్కడ వాట మంచు మది ♦ నెంచగ వారికి నక్కడక్కడన్.

66

ఉ. రాజును సేనయు, శబర ♦ రాజు బుళింద భటాళియు, వణి
గ్రాజును వైశ్యులుం, దవసి ♦ రాజును శిష్యతత్తిం, గపాలభృ
ద్రాజును జోగిపిండు, బశు ♦ రక్షకరాజును గొల్లవాండ్రు నై
రాజధరుండు దోచు నుడు ♦ రాజముఖీమణి రక్షణార్థమై.

67

శా. ఊరూర నిర్విడిదిండ్లఁ జంపుటకు ను ♦ ద్యోగింపఁగా జంగమా
కారం బొప్పఁగ వచ్చి పూజగొని శ్రీ ♦ కాళద్విపేశుండు యో
షారత్నంబుల కాత్మవిద్య యుపదేశం బిచ్చు వ్యాజంబున
గారుణ్యంబున వారినిద్ర యుడుగం ♦ గాఁ జేయు నక్తంబులన్.

68

శా. ఆదొంగల్ దెగి యిట్లకృత్యములు నే ♦ యం జూడఁగా దేవతా
చూడారత్నము వారియత్నముల కె ♦ చ్చోఁ గూడకుండన్ సుఖ
క్రీడం గన్యలఁ గొంచు బోఁ గనిరి భ ♦ క్తి ముందర న్ముందర
క్రీడాకృ త్తిరుకాళశైలకృదజ ♦ శ్రీభంగశృంగంబులన్.

చ. కనుగొని యారణితటినె ♦ గాంధుము దోచి తదీయ సైకతా
వని నభవు భజించి యప ♦ వర్గరమావిభు వాలిపూజసే
సిన శివలింగముం గొలిచి ♦ సిద్ధుల కయ్యణిమాదిసిద్ధు లి
చ్చిన వరభైరవు దలఁచి ♦ చిత్తములోపలఁ దన్మహత్త్వమున్.

70

వ. తెలియఁగోరి యడుగుటయు నప్పురాణజ్ఞు లగుపారు లిట్లుసరి. 71

—♦— వాలిపూజించిన శివలింగకథ. —♦—

ఉ. ఒక నరవరం బిచట ♦ నుండఁగఁ దొల్లి తదీయతీరమం

- న్నిక్కపు భక్తిఁ బీతమున ♦ నిల్చి భజించుచు నుద్వసింపఁ బో
నక్కడ దేవుఁడుండఁ బ్రియ ♦ మందుచుఁ జేతికి రాక తక్కినన్. 72
- . ఒకచేతఁ బట్టి తివిసిన, నొకయిఁతయుఁ గదలకున్న ♦ నొగి మోఁకారిం
చుక బలిమి రెండు చేతులఁ, బెకలింపఁగఁ బూనుటయును ♦ భేదిలకున్నన్. 73
- . గ్రక్కున లేచి వాలమున ♦ గాఢతరంబుగఁ జుట్టి పిక్కలు
కెక్కుగఁ ద్రొక్కి నిల్చి తను ♦ వించుక వంచి కరంబు లూరు లన్
నొక్కి ముఖాంబుజంబునఁ ♦ గనుంగవఁ గెంపు జనింపఁ జేనమై
నిక్కగఁ గ్రుంగఁ బాదములు ♦ నేలఁ జలింపదు లింగ మేమియున్. 74
- . వాలముబిగువున నతది, క్పాలుని దేహంబు తలులు ♦ వడుటయు భీతిన్
జాలిఁబడి వాలి నేలకు, వ్రాలి ప్రణామంబు లెన్ని ♦ వలసినఁ జేసెన్. 75
- . చేసి మహేశ్వర నీకే, జేసిన యపరాధ మెద్ది ♦ చిత్తంబున నన్
రోసియొ భుజబల మెనఁగఁగఁ, దీసిన రావైతి వేసి ♦ తెఱఁగిందులకున్? 76
- . ఒకపూటయు మిము దర్శిం, పక యుండఁగ లేని నన్ను ♦ భక్తమరునై
చిక్కినిమిషములో విడిచితి, వకటా నిష్కారణమ కృపాంబుధివయ్యున్. 77
- | నాపాలి మూలధానంబవు నాపాలి, భాగ్యదేవతవు నాపాలి నిధివి
నాపాలి దేవరత్నమవు నాపాలిక, ల్పకపాదపమవు నాపాలి మతివి
నాపాలియిహసాధానంబవు నాపాలి, పరసాధకుఁడవు నాపాలి గతివి
నాపాలి శుభకారణంబవు నాపాలి, పరమపుణ్యమవు నాపాలి సిరివి
- . దేవ నాపాలి దేవతా ♦ ధేనుమణివి, శూలి! నాపాలితంగేటిజున్న వీవ
నన్ను విడనాడఁ గతమెద్దిఁనతనిలింప! యేమి యపరాధ మొనరించిఁ తీశయనుడు.
- . పరశివలింగ మింద్రజుఁ గృపామయదృష్టిని జూచి యేటికిన్
బొరలఁగఁ జీత్త మిఁకొలని ♦ పొంత వసింపఁగ వేడుకైన ను
స్థిరగతి నిల్చినాడ విరతి న్నినుఁ బాసిన వాడఁ గాను ద
త్పరత భజింపు మెప్పటివిధంబున నీ మదిలోన నుండెదన్. 79
- అని తననజ్జలింగము దయాతిశయంబున నానతిచ్చిన
న్విని యిచట న్వసింతు నను ♦ వేడుక దీటు సరోవరంబుఁ బూ
డ్చినఁ దనయంత శంకరుఁడు ♦ చేతికి వచ్చునటంచు గోత్రభి
త్తనయుఁడు నిమ్మహానగము ♦ దానిపయి న్వడిఁ దెచ్చి వైచినన్. 80
- దశదిశలఁ దత్సరోవర, విశదపయఃపూర ముబ్బి ♦ వెడలఁగఁ దొడఁగెన్
శశిధరునిదండ దక్షిణ, దిశ నిర్ధరజలము ధరణి ♦ దేలుచుఁ బొడమెన్. 81
- . ఇది తీర్థోత్తమ మిందు నాడిన నరుగ ♦ డీసెనగనగనగనగన.

త్రిదశుల్ గూడి చరింతు రిందు నణిమాదిప్రాప్తియకా భైరవా
స్పద మిక్కొండఁ జరించుచుండు నుమతో ♦ సర్వేశ్వరుం డిమ్ములన్. 82

సీ. ఎఱుకు లీగిరి మీఁదనిచ్చు ద్రిమ్మర నయో, మయసాధనములు హేమంబు లగును
శబరులు మృగములఁ జంపి యిమ్ముల డిగ్గి, వచ్చునాలో సజీవంబు లగును
వ్యాధు లీకొండపై ♦ వన్యాశనంబులు, నేవింపఁగాఁ గాయసిద్ధి యగును
జెంచు లీయద్రి నిద్రించి మేల్కొనువేళఁ, దమవధూటుల తల్పతలము లగును

తే. దృశ్యమగువారి కిందు నిధివ్రజంబు, దృశ్యమగుఁ గూడితమతోడఁదిరుగుజనము
విస్మయముఁ జెప్పనొక్కొక్కవేళ దీని, సానుభూముల మహిమాతిశయవిధంబు.

క. వానవసుతుఁ డాలింగముఁ, బాసి చనఁగ లేక గాసిఁ బడియుం దనుఁ దా
రోసియుఁ బలునిట్టూర్పులు, నేసియు నాడెల్ల నుపవసించుచుఁ జనియెన్. 84

మ. ఇది యీ తీర్థమహత్త్వ మీ మహిమ వాణీశ ద్విజహ్వాశులుం
దుదిముట్ట నివసతింప లేరు నరమా ♦ త్రుల్ చెప్పఁగా శక్తులే?
సుదతీ రత్నములార! మీరు పరమేశుం గొల్చి యీప్రాద్దు నె
మ్మది నిచ్చోట వసించి పొండనఁగ రామల్ సంతనం బందుచున్. 85

ఉ. మజ్జన భోజనాదులకు ♦ మాపు శయించుటకు వధూమణుల్
సజ్జన గేహమొక్కటి విచారము చేసి యొనర్చి వాలిపె
సజ్జఁ దొఱంగి యచ్చటఁ బ్రసన్నత నిల్చిన లింగముభవా
ప్రజ్జలరాశికుంభజుని ♦ భక్తి భజింపఁగ బోవునంతటన్. 86

— సూర్యాస్తమయాదివర్ణము. —

శా. సాయంకాలరఘుక్షీతీశ్వరుఁడు కెంజాయ న్ముఖం బొప్పఁగా
డాయ న్వచ్చి తమిసతీవ్రతరకాండధ్వస్తపాదంబుగాఁ
జేయం జక్రవధూధరాసుతకు వి శ్లేషవ్యథాపాదియై
మాయా హేమమృగంబునాఁ బడియె న ♦ మూర్తాండుఁ డస్తాద్రిపై 87

క. పంకేరుహాప్తబింబము, గ్రుంకఁగఁ దిమిరం బజాండఁగోళము నిండె
శంకాతమఃపరంపర, శంకరచిద్రహితమానసంబును బోలెన్. 88

తే. తపనుఁ డుదయింపఁ దద్బింబ ♦ దర్శనమున, లోకపాతకపటలంబు ♦ లోఁగిపటిచి
యతఁడు గ్రుంకినఁ జనుదెంచె ♦ ననఁగఁ బర్వి, యంధకారంబు జగమెల్ల నాక్రమించె

సీ. వామాంగభామినీ ♦ శ్యామధామాళియు, గంఠహాలాహలఁ కాళిమంబు
నాకాశకేశపా ♦ శాసితచ్ఛాయయు, జూళికాసింధుశై వాలరుచియుఁ
నేన గూఢణఫణాసీమనలుపుఁ

తే. భువనలోచను పై నెత్తి ♦ పోవునంధ, కారబృందంబునకుఁ దోడు ♦ గాఁగఁగూర్చి
వెనుక నేతెంచుభూతేశు ♦ విధముదసరఁ, జంద్రుఁడుదయాద్రిపై నొప్పె ♦ సాంద్రకాంతి.

చ. తిమిరదినేంద్రజాలములఁ ♦ దెచ్చి యజాండఘటంబునందుఁ బో
సి మరలఁ బల్కిమాశ యను ♦ చెల్వ వహించిన పద్మరాగకుం
భముగతి సూర్యుఁడుం జనియెఁ ♦ బ్రాకృతి వెన్నెల వేల్పుటేటి తో
యము వడఁ బోయు హేమకలఁశాకృతిఁ జంద్రుఁడు నొప్పె నయ్యెడన్. 91

ఉ. కాముకహృద్దధిం గలఁచు ♦ కవ్వము బువ్వము దేవకోటికిఁ,
వ్యోమపథంబు తేనె పెర ♦ కొప్పెడు పర్వము మవ్వముత్పల
శ్రీమతికిఁ, జకోరమహిఁమీమధుపాళికిఁ బోచునన్నమై
యామవతీశ బింబ ముదఁచూచల మెక్కెఁ బ్రభాళిపెక్కువన్. 92

ఉ. వెన్నెలగుఱ్ఱ నంజుకొని ♦ వెన్నెలప్రోవు భుజించి, నాలిక
వ్వెన్నెలగ్రొఱ్ఱఁ జాలఁగొని ♦ వెన్నెల తేటలఁ ద్రావి వేడుకన్
వెన్నెలక్రాను జుట్టుకొని ♦ వీధులయందుఁ జకోరదంపతుల్
మిన్నులుముట్టి వెన్నెలలుఁ మేపుచుఁ బిల్లలుఁ దాము నాడఁగన్. 93

క. వాలీశ్వరభైరవులం, బాలికలు భజించి భూతఁపతి నభవుని శ్రీ
కాళద్విపేశు మదిలోఁ, గీలించుచు విడిదియింటికిం జని పిదపన్. 94

క. ఆజంగములును దారును, భోజన మొనరించి వాలి ♦ పూజించినయా
రాజకళాధరుచరితము, రాజముఖులు చదువుకొనుచు ♦ రాజిల్లంగన్. 95

శా. తారాప్రోష్ఠులఁ గాలసూతుఁడు వియఁద్వారాళి వేటాడి ప్రా
హ్లాఁరంభం బను బుట్టిఁ బెట్టి నులివాఁయం గుంజి యీదాఱఁ జె
న్నారన్ వైచిన జాలమోయనఁగ శోభా కించనత్వంబునన్
దారానాయకమండలం బమరె నస్త్రగ్రావకూటంబునన్. 96

ఉ. చీకటికానచిచ్చు, భవుఁచేలకుసుంభము, తూర్పుకొండకున్
గూఁకటి రత్న, మబ్బరమఁకూరిమివంట, చకోర రాజిపే
రాఁకటిమంట, శోణకిరఁణావళిగంట, రథాంగ కేళికిం
దేతువపెంట, మింటఁ జనుఁదెంచె దినేంద్రుఁడు కాలఘంటయై. 97

క. అంతట భక్తస్వాంతని, శాంతు నుమాకాంతు హరు నిఁశాంతసపర్యన్
గాంతలు సేవించుచు నా, శాంతంబుల నెండమొలక ♦ లలరఁ బయనమై. 98

గాడి చెవుల్ పగుల్ప ఘనకాననమధ్యసర స్తటంబునన్
మూడవకంటివేల్పుఁ దమముందరఁ బెట్టుక నిశ్చలస్థితిన్.

99

శా. ఆరాధింపఁగ దొంగజంగములు నేఁ డబ్బాస్యలం జంపి భూ
షారత్నాదిధనంబుఁ బుచ్చుకొని యిచ్చావృత్తిఁ బోవచ్చుఁ గాం
తారంబుల్ వడి నిర్గమించి యటుగాదా మాపటీనందునన్
జేరంబోదురు కాళహస్తి కనుచుం ఁ జింతింపఁగా నంతటన్.

100

శ్రీ. అప్పాపాత్తు లరిప్టసాధ్వసము నేయం జెల్లియల్ మెల్లనే
యప్పా! చూడు మటన్నఁ గన్నె నగి యోయమ్మా! పరా కేటికే
చెప్పం జూపఁగరాని లోకజనకున్ శ్రీకాళహస్తిశు మా
యప్పయ్యన్ భజియింప నేమయిన నేమయ్యె న్మదిం జూడవే.

101

క. నావుడుఁ దదేకనిష్ఠా, పావన భావనసమాధిఁ బరవశు లగుచున్
నేవింపంగా నంతటఁ, బూవుంబోలులకు వేడ్కఁపుట్టం గరుణన్.

102

స్తీ. శ్రీకాళహస్తిగాఁ రీపతి స్తోత్రముల్, పెట్టిన వెలిబూదిఁ పెండెకట్లు
గళములఁ గుఱుబోడఁ తలల రుద్రాక్షముల్, గండచలత్తామ్రఁకుండలములు
ధాతురాగాంగవఁ స్త్రీములు గోచులు, నెడమముంజేతులఁ నెనఁగునజ్జ
లును దీప్తధావనంబునఁ బుట్టు చెమటలుఁ, జెదరి పువ్వులు గోయుఁ శీఘ్రగతులు

తే. గలుగు ప్రమథులతోడ శ్రీకాళహస్తి, శివుడు సనుడెంచె దనుఁబూజఁ నేయ వలచి
పత్రపుష్పఫలంబులుఁ భక్తి దెచ్చు, ద్రవిళజంగమ వేషంబు లవధరించి.

103

క. ఆకలకలమునఁ జిత్తం, బాకులతం బొంద దొంగ లడవులపాలై
కాకుల తెఱఁగునఁ జని రే, కాకు లగుచు నొకరి నొకరు గానక భీతిన్.

104

— ఇద్దఱుస్త్రీలును సాయుజ్యంబు వడయుట. —

క. మదనారియు నాపిమ్మట, సుదతులఁ గదియంగఁ బోయి చూపులఁ గరుణం
బొదలఁ గనుంగొని వారల, నిది యే మిచ్చోటనుండ నిటువలె నన్నన్.

105

శా. ఆయయ్యన్ గని మొక్కి ధన్య లగుకఁ న్యల్దమ్ము నమ్మించి య
మ్మాయాజంగము లిచ్చుదెచ్చుటయు నాత్మస్వర్ణభూషాదు ల
న్యాయంబూని హరింపఁ బూనుటయుఁ దా రచ్చోటి కాలోన వి
చ్చేయం గన్గొని దొంగ లేగినదియుం జెప్పం గృపామూర్తియై.

106

క. మాయమ్మలార! కరుణా, తోయనిధిం గాళహస్తితుహినాంశుధయన్
శ్రేయోనిధి నారాధన, నేయం గొనిపోయెదము ప్రచింత యుడుగుడి.

107

— ఇది చూడగలిగి శాలోదగుల ముందరఁ బెట్టుక నెట్లుకొని జీవులంగొట్టురట్టునకొడి

తలు తనకు నర్చనలొనర్చు నేరు వేలుపడ సమీరకుమార ప్రేరితకుసుమితలతాగళితప్ర
 సూనంబులుఁ బూఁదేనియ సోనలతానంబులు మధుపవితానానూనతానమానంబు
 లు నగురుగుగ్గులు పటీర తరు పరస్పర కషణజనితానలధూపధూమంబులును గభీర నదీ
 తీర సదారాధక నీవార ముష్టింపచ శైవభారతీ పరిచయ ధురీణ కీర శారికా వ్యాహర
మంత్రంబులుఁ దృణీకృత గగనమణి దక్షిణరజతగిరి మణిగణ ఘృణీ నీరాజనంబులును
 సరభ సేభ సైరిభ శరభ హరిప్రభృతి మృగ విభు సభా గభీర నినద గిరి దరీభవ
 ప్రతిరవఘుమఘుమాకార వాద్యంబులును బనసరసాల సాల హింతాల రంభా
 జంబూ జంబీరకపిత్థ భూరుహ పతత్ఫలోపహారంబులును వలసిన యెడల నిరుగడల
 నడుమఁ బెడగడలి కుంభసంభవ కుంభినీధర కన్యాంభోరుహకష్టరాది సౌరభంబు
 లును గంగోత్తమాంగలింగాంగరాగీకృత గంధసార ఘనసార కుంకుమసంకుమద
 మృగమదామోదంబును నా రామసీమామాకందమందార కర్ణికార నమేరు దేవదా
 రు మాలూర కేసరకుటజ వకుళ మల్లికాది ప్రసూనవాసనారాశి నీనునం దమయం
 దుఁ బెనఁగొనఁగొను శీతలవాతపోతంబులును యాతా యాత భూతేశ్వర పథిప్రయా
 సంబు నపనయించుచుఁ జనుదెంచె. చంచత్పంచాన్యంబును నటస్త్రిలకంతంబును
విలసితశివంబును నాశితలూతావాతాశమాతంగ కిరాతంబు నై యేవంకఁజూచిన
శంకరాకార స్మరణకారణంబై సమున్నత శిలావిలిఖిత ఖిలంబును జతుర్భుజచతు
 ర్ముఖ శతమఖావధి నిర్జరలో చనాగోచరంబును మునిజన భాగధేయంబును ననపాయ
 సుఖప్రదాయకంబును బురాణవాణీప్రణీతమహిమంబును గణనాతీత ప్రభావంబునై
 యురులింగసముల్లాసంబు ననుకరించు దక్షిణకైలాసంబు కట్టెదుటం బొడగట్టె నట్టి
 యెడఁ బడంతు లడవి వెడలి యెడపడని సంతోషంబున నొడయనిం గొనియాడిరి.
 ద్రవిళజంగమపుంగవుండును సంగడిం జనుదెంచు జంగమలింగంబుతోడంగూడి ప్రస
 న్నకాళహస్తి హిమగభస్తిచూడామణి పొంతకు నేతెంచునంత సంతర్ధానం
 బవధరించిన.

108

5. తమలోన న్మధురాపురాంగనలు చోద్యం బంది శ్రీకాళహ
 స్తిమాహాదేవుఁడు జంగమాకృతివిభూతికా భృత్యులం గూడి వ
 చ్చి మదీయ వ్యథఁ దీర్చి యాత్మనగరీసీమోపకంతంబుఁ జే
 ర్చి మఱుం గొక్కటి పెట్టి పోయె నిక నేరీతిం గనుంగొందు మో.

109

6. చింతింప లేమైతి ♦ మంతకాంతకుఁ డని, యెఱుంగమైతిమి పార్వతీశుఁ డనుచుఁ
 దెలియమైతిమి మది ♦ దేవదేవుం డని, పట్టమైతిమి ఖండపరశు వనుచుఁ
 గాగలేమైతిమి ♦ గంగాగరుం గని శానింగమైతిమి

తే. నేకమైతిమి శివుఁ డనినిశ్చయింప, మొక్కమైతిమి భవుఁడని మోక్షతించి
చూడమైతిమి హరుఁడని చొక్కిచొక్కి, యింక నెన్నఁడు దరిసింతు మిందుధరుని.

(స్త్రీ) కట్టుఁగొయ్యకుఁ జేరి • కామధేనువు దప్పె, గానవచ్చిన పెన్నిధాన మడఁగె
గరతలంబుననున్న సురమణి పడిపోయె, బండినతపము నిష్ఫలతఁబొందె
మోల వచ్చిన కల్పసాల ముప్పెనఁబోయె, వచ్చిన భాగ్యదేవత దొలంగె
బ్రాహ్మమయ్యను సిద్ధరసము నీరసమయ్యె, దొరకియు వృథయయ్యెఁ బరుస వేది

తే. యేమి సేయుదు మిట్లు విశ్వేశ్వరుండు, కాళహస్తీశ్వరుండు భవగహనదహన
దక్షుఁడపవర్గవిభుఁడు ప్రత్యక్షమయ్యె, దెలియకుండఁగ వెను వెంట మెలఁగించనియె

తే. ఫలముఁ గొమ్మని ముందఱఁ బట్టి యాసఁ, గొలిపి శిశువుల జేరంగఁ బిలిచినట్లు
తపసులకు జన్మఫలమైన తనమహత్త్వ, మెఱుకపడనీక సర్వేశుఁడేగె నకట. 112

శా. కానీ యాత్మనివాసదక్షిణదిశా కైలాసముం జూపఁడే

తా నేఁ డందఱు నద్దురాత్ము లడవిం దాఁగ్గ సవాత్సల్యపూ
ర్ణానుకోశమనీష శంక నతఁ డేలా తేలిపో జూచు న
ల్లెనం జాలవె యీపురిన్ మనకుఁ దన్నర్చించు భాగ్యోన్నతుల్.

113

స్త్రీ. ఈమూర్తి కాళహస్తీశలింగాకృతి, యీలీలది కుమార కాళహస్తీ
యీపాటి కేతకీ ద్వీపవతీరూప, మీలాగు నీలాచలేంద్రమహిమ
మీదారి దుర్గాధిరాధరాగమగాధ, యీతెఱంగుది సహస్రేశతీర్థ
మీప్రభావసమగ్ర మింద్రతపస్థలం, బీరీతి ఘనము మయూరతీర్థ

తే. మిట్టి గతి మోహనక్షేత్ర మెన్నననుచు, జెప్ప విని కొల్వ సంకల్ప సిద్ధిగాఁగ
నభవుడిందాకమన వెంట నరుగుదేడె, యిచట సేవింపనిక మోక్ష మేమియరుదు.

మ. శివభక్తాకృతినున్నవారు ప్రనుభుల్ శ్రీకాళహస్తీశుండై

శివుఁ డున్నాఁ డిదె జ్ఞానపుష్పకలికా చిహ్నంబుతో నున్నదీ
శ విహారాద్రి యమాశ వెండిమలనా సంజాతమై యున్నదిం
క విచారింపఁగ నేల నేడె మనకుం గైవల్య సౌఖ్యం బగున్.

115

శా. రుద్రాక్షస్రగలంకృతుల్ భసితథా రుల్ పంచవర్ణానుగో
న్నిద్రస్వాంతులు శాంతు లంగభవభిన్ని త్యార్చనాకృత్యలొ
లద్రాఘిష్ఠులు మానముద్రితముఖు లైవరాగ్యభాగ్యోదయుల్
భద్రాకారు లటంచు బౌరజనులన్ భామల్ వివోకించుచున్.

116

స్త్రీ. సతత మేమొగలేట జలకంబు లాడిన, బహుజన్మపాపజంబాల మెడలు
నల్ప మేజ్ఞానపుష్పంబ సేవించిన, బరశివజ్ఞాన సంపత్తి గలుగు

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము.

- సుకర మేయాదిమధ్యాంతఃశూన్యమూర్తి, భావనాతీతు యోగీంద్రః భాగధేయుః
గాలసంహారకర్త శ్రీకాళహస్తి, శివునిఁ బూజింప మోక్షంబు ధి సద్ధ మనుచు.
- ప్రమదలు కుంభసంభవధః రాధరకన్యకఁ దీర్థమాడి సి
క్తములగు వస్త్రముల్ విడిచి ధౌతపటంబులఁ గట్టి కేశపా
శముఁ దడియొత్తికొంచుఁ గటిసంధి నటింపఁగఁ గీలుగంటు లం
దముగ నమర్చి సై కతవిత్తర్దికలం గమలాసనస్థలై . 118
- అక్షరుఁ గాళహస్తిగిరిః జాధిపు మానసవీధి నిల్చి పం
చాక్షర పూత భూతి విహితాంగములకా ధరియించి భద్రుర
ద్రాక్షవిభూషితావయవంబై శివపూజ యొనర్చి కర్మబం
ధక్షయకారణంబు లగు తద్గుణకీర్తనముల్ పఠించుచున్. 119
- ద్రవిళకవిరచితస్మృతిశత, మవిరళగతిఁ జదువుగొనుచు సన్యవిచార
వ్యవహారదూరు లగుచుకా, భవభవనద్వారమునకు ధామలు గదియన్. 120
- నగవు రాకుండియు యెగమునెత్తమ్ముల, నగ వంకురించు సోయగము నిగుడ
మదము లేకుండియు నుదితతారుణ్యానం, పదమదం బుదయించు నుదుటు దెలుప
మెఱుఁగు పెట్టకయును మెఱయు నిద్దపుమేని, మెఱుఁగులుతరఁగలై తుఱఁగలింప
నడవు బిత్తరముగా నడవ నేరకయును, నడవ నొయ్యారంబు ముడివడంగ
- నిర్వికార వికారాత్మఁ బార్వతీశుఁ, గలయ నేతెంచెదరు గానఁ గామినులకుఁ
గలుగకుండునె తద్గుణగౌరవంబు, పతికి సరిగారె హితలై నభాగ్యవతులు. 121
- భయమును తొల్లికక విమలభావవసుంధరఁ బెల్లగించి భ
క్తి యనెడు విత్తుఁబెట్టి వ్రతధీనది సమ్మదవారిఁ జల్లఁగా
నయమున నంకురించుచు ననల్ గొనలై యెలమిం జెలంగి త
న్దయముగఁ బ్రొకె నంచనఁగ నారులమైపులకంబు లేర్పడెన్. 122
- పులకకళికావితానముఁ, దిలకింపఁగఁ దొరఁగు పువ్వుఁ దేనియల గతిక
లనామణితనులతికా, కలిత ప్రస్వేదవారికణములు పొడమెన్. 123
- ఆలతకుఁ గొనలుసాగు విశాలతకుం బొంత నీరు చాల దనుగతిక
బాలాచపలాంచితదృక్షీలాంబుద మంబువృష్టి నిలువక కురిసెన్. 124
- ఆవానఁ దడిసి వడకెడు, కై వడిఁ గంపంబు వొడమెఁ గామినులు మహా
దేవుని ముక్తివధూటీ, జీవితనాయకుని సేవ సేయం గదియన్. 125
- తనువు దుర్గతి త్రోవఁ జనకుండఁ గట్టిన, కట్టుల గతిఁ బెండఁకట్టు లమర
వెనుకకు నొదిగి యొయ్యనజాటు ఘనతమో, గ్రంథులగతిఁ గీలుగంటు లమర

తే. బుండరీకభవాండక రండకుహర, బహిరబహిరహరహఃపూర్ణ ధావనాది
కప్రకాశాంగు నిరుపాధి కపభావు, గాళహస్తీశు దర్శింపగదియు నవును. 126

క. జ్ఞానప్రసూనకళికయు, దానుం గన్యకల జన్మదైన్యం బుడువక
బూని యొకదేహమై యెదు, రై నిల్చె శివుండు భాగ్య మదిపో తలఁపన్. 127

ప్ర. అప్పు డప్పరమదంపతుల శిరోభాగంబుల మిన్నేటి నీటం బొరలుపొరలై పొరలు
చుం దెరలుతెరలై యురలం బొడముచుం దడఁబడ నెగసి తునుకలై న చినుకులు
హత్తిముత్తియపు నేసల విలాసముఁ జూపె. చూపులకుఁ దదనురూపంబులై
యెడమచెఱంగునఁ దెఱఁగొప్పు చున్నకొప్పును నప్పయోదంబున మెఱచి మఱచి
పోనెఱుంగని మెఱపు నొఱపు నెఱపు కేతకీదళంబున దళంబగు పరిమళంబునం గూడి
జడియుపుప్పొడియు నెలవంకవంకసుధాలవంబులుం జెలువంబులై పొదలె. చదలేటి
కదలికలం దలఁకెడు నిజకరంబు తుద లేటి వెడలుపాటి చూపుల వెఱపు తమకు
సరియనఁగలపాటి చుట్టటికంబు వాటించి మానుపు నానుపుఁగొండరాచూలి
వాలికచూపు నివాళికలుదనరె. శంకరినెలవంక నుదటఁ బంకజమిత్రమండలంబు
శంకనంకురింపఁజేయుఁ గుంకుమ పంకంబునఁ బెట్టిన వట్టువబొట్టు తనభాగంబున
నొక్కభాగం బడంగిన కతంబున సైకత నితంబల కామదురితగహన దహనం
బొనర్చ నఱ దెఱచిన చుఱుకుఁగంటి మంటవంటి కెంపున సొంపారె. నీలరోలంబ
జాల నీలిమయుఁ బాటల జటాజూట పాటలత్వంబును గలసిమెలసి దివసావసాన
సమయ సంశయంబుల హృదయంబుల నుదయంబుగాఁ జేయ భయంబునఁబ్రിയం
బాసి యుభయతనుప్రభావిభాకరతనయానభోనదీ సంభేద సముద్భవ విశద కుముద
సముదయంబులలో దాఁగిన జక్కవలీల విమల దుకూలంబులో నున్న యున్నత
స్తనకలశంబు దొడఁగిపట్ట నానపడు కడ కేలుఁదామర యమరె. అభంగురాలిం
గనంబున నిజాంగనకుఁ దొరఁగు నానందబాష్ప బిందువులు గనుఁగొని తన తొడవు
లగు పాముల నిడుదయూరువులవలన వెడలు విషానలధూమంబులవలనం గావ
లయునని తదాభరణంబులు నడలింపఁ దలంచు శివుని విలోకించి యొనరించు
నగవునం దెలుపగు నగజమొగంబును దన మొగంబును నేఱుపఱుప రాని సొబగు
నం గనుపట్టె. వామతను సీమంతినీలలామయన్ను వ నెన్నడుమున కెనగాక యోడు
పడి యున్న యన్నెలవున నదుక మిన్నుం దునకలునేయవలయు నని యెత్తిన
తెఱంగునఁ గెంగేలగండగొడ్డలి వెలిఁగె. అంగజభంగం బొనరించు చూపునం
దుదయంబైన చూపును గంతనాళ కాలకూటకాలిమయుఁ గంతసరాంతర పురందర
నీల నీలిమయును బ్రచండతాండవఖండిత బ్రహ్మాండపాదంబును. యోగీశ్వరో
జననీజనక

బును బ్రత్యక్షభోగమోక్షప్రదనమయంబునునై యొక్కమహాతేజం బెదురుకట్లఁ
గన్నులకు మిఱుమిట్లుగొన నిల్చినం దలంచిన తమతలంపీడేతైనని వనిత లవసీతలం
బున సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి యెదుట నుదుట ముకుళిత కరపు
టంబు లిడుకొని మిన్నకున్నఁ గన్నియల కన్నెఱింగి తన్ను నెడఁబాయక సేవ
సేయం గాయంబునం సగం బొసంగె నని దాక్షాయణి సిగ్గుపడ సాయుజ్యం బిచ్చి
యంతరి తుం డయ్యె. అయ్యవసరంబునఁ గమలాస్యల రాక యాలస్యం బగుట
యు సొమ్ములయొద్దం దలవాకిట నుండు నింటిబిడ్డ లిద్దఱుం దమలోన 128

—❧ వారకన్యలు ముక్తిసందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట. ❧—

శా. దేవస్థానములోనికిం జని పురంధ్రీరత్నముల్ రా రదే
మో విశ్వేశ్వరదర్శనానవసరంబో శ్రీమహాదేవ సే
వావాంఛాత్తనో మమ్ము సొమ్మును బహిర్ద్రావీరంబునం బెట్టి చే
తోవై కల్యము లేక యింతతడ వెండున్నిల్వ రెట్లో యనన్. 129

ఉ. స్థానమువారు వారి నొకజాడఁ జలింపకయుండఁ జేయుచున్
లోనికిఁ బోయి పంకరుహలోచనలక్ష్మి గుడియెల్లఁ జూచియున్
గానక సంభ్రమంబు పెరుఁగ న్వెఱఁగందఁగ నందియంబు వో
నానతియిచ్చెఁ దత్కథన మంతయు నంబరవాణి గ్రక్కునన్. 130

క. వారు విని వారలలనా, పారాభవభక్తిమహిమ ధక్తులపై గౌ
రీరమణునకుం గలిగిన, కారుణ్యముఁ దెలియ నలవిగా దనుకొనుచున్. 131

క. గుడి వెడలివచ్చి తనుయు, న్నెడకుం జేటికలఁ బిలిచి యింతుల మమతా
జడధీజడధినిమగ్నతఁ జెడకుండఁగ శివుఁడు మోక్షసింధువుఁ గలిపెన్. 132

సు. శివగేహంబున జ్ఞానపుష్పకళికాసీమంబు విఘ్నేశభై
రవ నారాయణ వాసవుల్ శబరసమ్రాడ్వక్షిణామూర్తి తాం
డవమూర్తి ప్రియధామముల్ వెదకుచోటం జెప్పె నాకాశవా
ణి వృషాంకుండు సరోజలోచనలకు యిశ్రేయసం బిచ్చుటల్. 133

ఉ. ఇందున కింక శంకవల యింతయు సత్యము కాళహస్తి బా
లేందుకళాధరుం గొలువుఁ డిక్కడ మీరు వసించి మోక్షముం
బొందిన వీరి భక్తి గృతపుణ్య లెఱుంగఁ బ్రతిష్ఠ సేయుఁ డీ
శుం దలఁకెల్ల మాని యనుచుం జని రందఱు వారు సంతటన్. 134

క. తమయేలికసానులపేర మహేశ్వరలింగముల నిరంతరభక్తి
గ్రమమునఁ బ్రతిష్ఠ జేసిరి, యమదిక్కైలాసపతిగృహంగణభూమిన్. 135

భావములోన సందియము ♦ పాటిలె నొక్కటి దీని నానతి
వే వివరంబుగాఁ గరుణ ♦ వేగమ నీకది విన్నవించెదన్.

136

సీ. సకలవేదామృతజలధి గండాపించి, డప్పి సంగేతువుల్ ♦ చప్పిచప్పి
నిగమార్థ ధన మాత్మజగతి నిజేపించి, న్యాయఫలంబులు ♦ నమలినమలి
ధర్మశాస్త్రమహాశాపధములు నూలుకత్రావి, బహుళపురాణకూపములు ద్రవ్య
యోగార్థసాధనలుల్లం బుపాసించి, పరమత గాంగేయమొరసి చూచి

తే. తపము లొనరించి పుణ్యతీర్థములు దిరిగి, వ్రతములన్నియుఁ జేసినవారు శివుని
నెఱుంగ రీచెలఁ దీపామునిభము నెఱుకు, లెఱిగి పూజించి ముక్తులై రెట్లనంగ. 137

ఉ. జంగమలింగ మంగభవశత్రువు యాదవరాజుచిత్తవీ
ధిం గల సంశయం బెడలఁదీర్చు దొడంగి చెలంది పాము మా
తంగము చెంచు పుట్టినవిధంబు సదాశివభక్తి తన్మతిం
బొంగిన హేతువు విన నపూర్వము లేరికి నంచు నిట్లనున్.

138

—❧— చెలఁదిపూర్వజన్మమువృత్తాంతము. —❧—

చ. సకలముఁ బద్మసూతి నిజశక్తి రచింపఁగ విశ్వకర్మపు
త్రకుడగు నూర్ణనాభుఁడు మదంబున నాతని ధిక్కరించి సృ
ష్టికిఁ బ్రతిసృష్టి నేర్పున సృజింపఁగఁ గోపమునన్ శపించెఁ గీ
టకత వహింపు మీవు ప్రకటంబగు పేర నటంచు గ్రక్కునన్.

139

క. ఆయుర్ణనాభుఁ డాతురుడై యేటికి రాకమాను ♦ నన్యాయవిధిం
జేయఁ దలంచినఁ జనునె య, పాయంబని పద్మజనకుఁ ♦ బ్రణతుం డగుచున్. 140

ఉ. నాయపరాధ మేమియు మనంబున నెన్నక మానిమానస
ధ్యేయ కృపావిధేయ తుది ♦ దీనికి నెయ్యది? యేవనంబునం
బోయి వసెంతు నేఁ బురువుపుట్టువు దీతెడుదాఁక? నానతి
వే యని విన్నవింప విని ♦ వేధ విధూతవిరోధచిత్తుడై.

141

మ. జగదుత్పత్తి విధిప్రధాన ధిషణాసామర్థ్య గర్వంబునం
దగిలెన్ శాపము, ముక్తి గల్గెడు శివుం ♦ దర్శింప, నందాకథా
త్రి గజారణ్యమునందు బిల్వవనవీధీవర్తివై యుండు మా
త్మగుణాపాదితచక్రసంక్రమవిరోధద్రక్షిడ లూతాకృతిన్.

142

ఉ. మున్న చట న్వసిష్ఠునకు ♦ ముక్తిసుఖంబు ఘటింప లింగమూ
ర్తి నిలిచెన్ శివుం డతనితీరు ఘణాకృతినుండు భక్తిసం

—❧—

- క. శ్రీనామధేయమున గజ, కాననమధ్యమున బిల్వఃకద్రుమశాఖా
స్థానంబుల నిజగుణపరి, ధానవిధానప్రవీణఃతం దిరుగు మిలన్. 144
- క. ఈజన్మముకంటెను నీ, కాజన్మమె పావనము గ ధ జారణ్యములోఁ
దేజోనిధి సర్వేశ్వరుఁ, బూజింపు తదీయపదము ధ పొందం గలుగున్. 145
- క. విడువు విచారము నీ విఁక, నడవిఁ జరింపంగఁ గలుగు ధ టలిగి పఱపుపైఁ
బడినగతి యయ్యెఁ జను మనఁ, దడయక నావిశ్వకర్మఃతనయుఁడు ప్రీతిన్. 146
- శా. లూతాకీటకమై ద్విదంతవనమాఽలూరదుశాఖాశిఖా
యాతాయాతవిహారజాతనిజగఽర్భావిర్భవ త్తంతతుచ
కాఽతిప్రీతివసింప నంతటను భక్తాగ్రేసరుం డీశ్వరా
ర్చితాత్పర్యమునం బ్రసూనఫలపఽత్రవ్రాతముల్ గోయఁగన్. 147
- తే. చెలఁది యుండెడు మారేడుఁచెట్టుఁజేరి, దర్పకారాతి పూజావిఽధానవేశ
తప్పకుండగఁ బోవుఁదాఽత్పర్యమెసఁగ, సంభ్రమంబునఁ దత్పలాఽశములఁ గోయ.
- క. ఆకీటము వేణుశలా, కాకల్పితపుష్పపేటిఽకాపుటి మారే
డాకులతోఁగూడఁ బడెన్, శ్రీకంఠాలోకనంబుఽసేకులుకతనన్. 149
- ఉ. ఆతఁడు కేతకీతటినియందు నిజాంగము దోచి తత్ప్రయో
ధాతనమస్తదేహుఁ గలఽధాతమహీధరగేహు నర్చనో
పేతునిఁ జేయఁ బిల్వదళఽపేటికలోఁ బడియున్న లూతయున్
జేతికి వచ్చి శంకరునిఁజేసె విలోకన మంతనుండియున్. 150
- వ. నిజజననహేతు గూపంబగు జలజభవుశాపంబుఁ దలంచుకొని యీశ్వరార్చనాజ్ఞా
నశాశ్వతైశ్వరంబవార్యంబగుటయునీకుమున్నెఁటింగించిన తెఱంగునదక్షిణకై లాస
నివాసుం బూజసేసి సాయుజ్య సామ్రాజ్యంబుఁ గైకొనియె నింకఁ గాళంబు కథఁ
జెప్పెద వినుము. 151

—❧— కాళంబుపూర్వజన్మము కథ. ❧—

- సీ. గంధర్వకామినీఽగానఁబు విని తల, లెత్తియాడెడు భుజఽగేంద్రములును
భుజగఘణారత్నఽములదీధితులఁ బ్రకాశించు తమస్సమాఽశ్లష్టగుహలు
గుహల ప్రతిధ్వనుల్ ఘుమఘుమయనఁబాటు, నిర్మలోదకముల ధ నిర్ఘ్నములు
నిర్ఘ్నరతటముల ధ నిరుపాధికసమాధి, యోగనిద్రారతిఽనుండుమునులు
- తే. మునుఁతపములునిర్విఘ్నఽముగఘలింప, భక్తిరక్షించుకొనివచ్చుఽప్రమథగణముఁ
బ్రమథగణభామినీయుతఽపార్వతీవి, లాసములుఁ గల్గి దనరుకై ఽలాసనగము. 152
- చ. గణిపతిహరి గావగనఽగనఁ సుగావగ గూఁడి హారిశే

ఖణిలున అంకెవేయ కెటుంగగ సమకూడదు చూడ నన్నగా
గణితరుచిప్రసారము జగత్త్రయగాహకమై వెలుంగగన్.

153

చ. ఫలములఁ గాచు నదిసుతఁపాణిశుకంబు, వృషంబుఁ గాచు శా
డ్యలములఁ, గా చు దంతిముఖఁవాహన మక్షతరాజి, గాచు జో
గులయిలువేల్పువాజి మదిఁగోరక బోనము, భక్తు లీశ్వరుం
గొలిచిన దాఁకఁ దత్కుఁధరఁకూటగళ త్తటినీతటంబులన్.

154

క. అనవరతఫలితకుసుమిత, వనఫలరసమధునదీప్రవాహంబులు పై
కొని సెలయేటులఁ గూడఁగ, మునితతి సంభేదశంక ఁ మునుఁగుం బ్రీతిన్.

155

ఉ. పారదరాశి చంచలతఁ బాసి వసించెనొ, శైలమై సుధా
నీరధి నిల్చెనో, కుముదిఁసీపతికాంతి ఘనీభవించెనో
నా రజతాద్రి ముక్తిలలఁనామణి కేళిసుధాంశుకాంతి రా
జీరచితోరుసాధగతిఁ జెల్వెనఁగు న్మునిసిద్ధ సేవ్యమై.

156

క. శంభుఁ డొకనాఁడు వేడుక, సంభోజభవాండమందిఁరాంతర్వీధి
శుంభన్నివేశకాంతా, స్తంభం బగుచున్న రజతఁశైలమునందున్.

157

చ. గరుడుఁడు రాజహంసమును ఁ గంధగజంబును మేఁకపోతు కా
సరము నరుండు నక్రకులఁచందుఁడు నిష్ఠియు గుఱి మెద్దు ని
ర్జరులవిమానముల్ మొదటిఁచావడి ముందర సందడింప శ్రీ
హరి విధి వాసవాదులు నిజావసరాశ వసించి యుండఁగన్.

158

సీ. తొంగలి తూల శార్దూలచర్మముఁ గట్టి, భూతిమైఁ దగ నెఱఁపూతఁ బూసి
కొన్నెలవిరి జటాఁకోటిరమునఁ దాల్చి, బ్రహ్మకపాలహారములఁ బూసి
యురగేందు శేషు నుత్తరజందెముగ వేసి, కర్కోటకుని నందెఁగా నొనర్చి
శ్రవములఁ గంబళాశ్వతరుల ధరియించి, తుంబురుఁ గరకంకఁణంబు నేసి

తే. వలయుభూషణవితతిగాఁజిలువకులము, జేయుచోఁబ్రియవధూమణిఁబాయునెడరు
తాళఁజాలక పోయి పాతాళసీమ, నున్న కాళంబుఁ గోపించి యుగ్రుఁ డపుడు.

159

తే. కొలువునకు వచ్చి నవరత్నఁకోటిఘటిత, పీఠికాసీనుడై దైత్యభేదకమల
గర్భముఖ్యులు నేవింపఁగాళమనుభు, జంగుఁ బిలిపించి యిట్లనిశాపమిచ్చె.

160

ఉ. వాసుకి శేషముఖ్యుఁఁగఁగ వర్గము నిత్యము సేవసేయ భా
మాసురతప్రసంగసుఖమగుఁడవై ననుఁ గొల్వవైతి వా
నోఁగఁగఁగ నేదిని నధోభువనంబున నుండు రాకు కై

- క. నాయవివేకంబున ని, ట్లామెం గెలానపర్వః తారోహణముం
జేయక మిము సేవామతి, డాయక నెట్లుండఁగల దృఢంబగు తాల్కిన్. 162
- మ. అని దుఃఖించుచు మ్రొక్కి లేవని ద్విజిహ్వాంబు నిల్వోకించి మో
మున మందస్థిత మంకురింప దివిషః స్మార్థాభిషిక్తుండు లె
మ్మని నావాక్యము దప్పదైన ధరఁ దాఁరాగం బవాచీనమై
తనరు న్నన్ను భజింపు మందు నవరత్నశ్రేణిచే నిత్యమున్. 163
- తే. కొంత కాలంబునకు నన్నుఁ గొలువ నొక్క, హస్తి చనుదెంచు దానితోఁ నగువిరోధ
మచట మీకుఁ బరస్పరాహవము గల్గి, చచ్చి మోక్షంబుఁ గాంతురుఁ చను మనంగ.
౨. తారాచలారోహః శారంభమునకుఁ బ్రత్యూహహూపములు పయోధరములు
శంకరపదపద్మః సందర్శనాంతరా, యనిధానములు కటాక్షౌంచలములు
అభవ సామీప్య నిత్యానందవిఘ్న హేతువు లవియోగసంతోషలీల
లంగజ్జవిమతాంగః సంగభంగాదికా, రణములు దృఢపరిరంభణములు
- తే. గాన నిహపరసౌఖ్యంబుఁ గలుగుటెట్లు, కామినుల వీడనోపనిఁ కాముకులకుఁ
బ్రణయినీమృత్యుయోగంబుఁ ప్రాప్తమైన, హరుని చిత్తంబునకు దూఁ మైతిఁగాడె.
౩. అనుచు నపారవిచారంబున మునుంగుచు గజకాననంబుకుం జనుదెంచి శివలింగార్చ
నాపరుండె యుండు నవసరంబున. 166

—హస్తిపూర్వజన్మకథ—

- అన్యోన్య సరసభాషామృతాధీనతఁ, బ్రణయరోషావహాప్రార్థనముల
బహువిధాలింగనాభంగురక్రీడల, బింబోష్ఠచుంబనాడంబరముల
బంధసంధానవిభ్రమవిశేషంబులఁ, గేళీపరిశ్రమలాలసములఁ
సరభసరతిఘర్మజలహరాంబరములఁ, దాంబూలచర్వణాదానములను
- గనకసౌధంబులోపలఁ గలసిమెలసి, సేవసేయు వయస్యలఁ జేరనీక
యేకతంబున గౌరీమహేశులున్న, యవసరంబున మిగుల మదాంధుఁ డగుచు. 167
- హస్తి యనంగ నొక్క ప్రమభాగ్రిణి వాకిటివారిఁ దోచి చే
తస్తనువృత్తియుం దొరఁగి తద్రతినమ్మదభేలనక్రియా
వాస్తువు డగ్గఱం గని భవాని శపించె మదించి వచ్చి తే
హస్తివి గమ్మటంచుఁ దను నల్కయు సిగ్గును గస్తి బెట్టఁగన్. 168
- గజగజవడఁగుచు నాతఁడు, గజచర్తాంబరుని గంధగజగమనపదాం
బుజములకు నెరఁగె భువనైకజనని ! యపరాధి నైతిఁ గావు మటంచున్. 169
- వెండియు నధికభయంబున, దండనమస్కృతు లొనరిఁ దెనంగున నో

- ఉ. నావచనంబు దప్పదు మనంబున భీతి వహింపనేల తే
తావధియందు ముక్తిసుఖ మబ్బు గజాటవిలోన లింగమై
భావజనంహరుండు ఫణిభావమున న్వసించినాడు త
తేవ యొనర్చు నీకు నొక చిల్వకు నర్చన మచ్చరం బగున్. 171.
- క. నీవాభుజగముచే నీ, చే వాతాశనముఁ జచ్చి శివపదసుఖల
క్షీవరు లయ్యెద రరుగుము, నా వేగమె హస్తి గంధనాగం బగుచున్. 172
- శా. మాలూరచ్చద నోత్పలాబ్జసితపద్మశ్రేణిభారంబు శుం
డాలగ్నం బొనరించి హస్తి శశిజూటప్రాంతమం దుంచి త
త్కాశన్యస్తమణుల్ వడం దుడిచి కేతక్యాపగం గ్రుంకుచుం
గేల న్నిరముఁ దెచ్చి మైదొడసి భక్తిం బూజనల్ సేయఁగన్. 173
- క. ఏ మును చెప్పిన తెఱఁగునఁ, బామునకుఁ గరింద్రమునకుఁ బగయై ఫణిచే
సామజ మహిపతి కరటి, గ్రామణిచేఁ జచ్చి భవము గడతేఱంగన్. 174
- క. సామజ మంబర మయ్యెన్, బామును నాభరణమయ్యెన్ ఫణిమదకరులన్
హైమవతీపతికృపచే, నా మొదటివిరోధ ముడిగి యభవత్వమునన్. 175
- వ. ఇంకఁ గన్నప్ప తెఱం గెఱింగించెదను వినుము. 176

—❖ తిన్న నిపూర్వజన్మవృత్తాంతము. ❖—

- ఉ. ఈశు జగత్ప్రయేశు దివిజేశతనూభవుఁ డాత్మ నిల్పి ము
క్తాశనుఁడై సమగ్రనియమాతిశయంబున నింద్రకీలశై
లేశుపయిం దపంబు రచియించె విపక్షకులక్షయార్థమై
పాశుపతాస్త్రముం బడయఁ బ్రాగ్వరముఖ్యులు చోద్యమందఁగన్. 177
- సీ. జడకొప్పు కేకిపిం చవుద్రాటిచుట్టగా, బిసరుహాహితరేఖ పీకెగాఁగ
సెగలు చల్లెడు కన్ను జేగుఱుబొట్టుగా, శ్రుతి ఫణి యాషధలతికగాఁ గ
మెడను బున్కలపేరు మేటితామరలుగాఁ, దోలుదుప్పటి యొడ దోలుగాఁగఁ
జేతిపినాకంబు సెలవింటిబద్దగా, శూల మేర్చిన యంపకోల గాఁగఁ
- తే. బ్రమధు లెఱుకులు గా నద్రాజతనయ, శబరిగా నాల్గువేదముల్ జాగిలములు
గాఁగమూకాసురుని బందిగా నొనర్చి, శబరుఁడై భర్గుడర్జునాశ్రమముఁజొరగ.
- క. కాకోలాశనకృతమా, యాకోలము సేయఁదొడఁగె నలజడి మునిరా
జ్జీకోలాహల మెనఁగఁగ, నాకోలాంగూలకేతునాశ్రమభూమిన్. 179

- దఱఁ జనుదెంచి ధూర్జటియుఁ ♦ దానొక యమ్మన దాని నేసె న
త్తటి విజయుండు నేసె నొక ♦ దారుణ బాణమునన్ సముద్ధతిన్. 180
- ఇరువురు నేసినబాణము, లిరుబరులును దాకి తిరిగె ♦ నిరుదెసలకు న
క్కిరి యిరుమొగముల నట్టువ, తిరుపుఁ గొనెడు క్రమముతో నతిత్వరిత గతిన్. 181
- ఖండేందుధరుని శరముం, బాండవమధ్యముని శరముఁ ♦ బ్రక్కలు గాఁడన్
రెండుతల లనఁగఁ దిరిగెం, జండగతిం బంది గఱచి ♦ శరములు దివియన్. 182
- హరుఁడు నరుండును గిరి బిడ్డు^{దరు}దని కొనియాడి చేర ♦ నరుదేరఁగఁ ద
చ్చరముల నదియు న్నృతమై, ధరణిపయిం బడియెఁ బర్వతంబును బోలెన్. 183
- ఏ మున్నేసితి ననుచుం, దా మున్నేసితి నటంచుఁ ♦ దమలోఁ గిటుకై
భీముఁడు భీమానుజుఁడును, భీమాహవకేళి నల్పి ♦ పేర్చిరి కిటికై. 184
- సూనశరారియు న్నముచి ♦ సూదనపుత్రుఁడు దివ్యబాణసం
ధానమున న్మహాహవము ♦ దర్ప మెలర్ప నొనర్పనొప్పి రిం
తైనఁ గొఱంతలేక తమయందలి తేజము మిన్నముట్టఁగా
భానుఁడు భానుఁడుం జటుల ♦ భానుపరంపరఁ బోరుకై వడిన్. 185
- చెంచనుచున్ ధనంజయుఁడు ♦ చీరికిఁ గైకొన కేయుచుం బ్రతా
పించి రణం బొనర్పఁ బురఁభేదికిఁ గోపము పుట్టి వీడు న
న్నించుకయేనియుం దెలియఁ ♦ డిత్తటి నూరకయున్న నీతి గా
దంచు మహేంద్రజాలకుని ♦ యల్లొకమాయ రచింపఁ బూనుచున్. 186
- అక్షయతూణమందు నొక ♦ యంబకమైనను లేకపోవున
ట్లాక్షణమాత్రఁ జేయ మది ♦ నద్భుత మందియు ధీరుడై సహ
స్రాక్షసుతుండు మోఁదె విశిఖాసన మత్తటి నెక్కుడించి ఘా
లాక్షునిమాళిఁ బాటలజటావళి వీడఁగ శేషుఁ డూడఁగన్. 187
- బేడిదమగు నాదెబ్బకు, నోడక విల్లెక్కుడించి ♦ యుగ్రుఁడు వైచెన్
గ్రీడించువేడ్క ననిలో, గ్రీడించుక వెగడుపడఁ బరిస్ఫుట శక్తిన్. 188
- కోదండంబుల నిట్టు లొండొరుజటా ♦ కోటిరముల్ గుత్తివ
క్షోదేశంబుల నంసభాగముల నక్రోధంబున న్వేయుచున్
రోధోంతంబున నట్టహాసములు నార్పుల్ పిక్కటిల్లంగ బా
హదర్పంబున మల్లసంగరము నేయం జొచ్చి రుద్రాక్షునుల్. 189
- మల్లచఱచికొనుచు ♦ మహి పాదఘటనఁ, దలఁడిఁగఁ జేసి

సీ. చెయ్యిచ్చి యొకకొంతసేపు నేర్చున బల్మి, యినుమడింపఁగఁ జొరఁసీక మలసి
యొక తెఱంగునఁ జొచ్చి యొండొండఁ గాసెలు, దొడికిపట్టుక కొంతతడవు పోరి
యది మాని కొంతప్రాద్ధవనినూఁదిన కాళ్ళు, పెకలించి పడవై వఁ బెనఁగి పెనఁగి
మఱికొంతవడి మెడ విటియభుజమ్ములఁ జిక్కించి యక్కున నొక్కి నొక్కి

తే. నడుముల నొడిసి కబళించి పుడమిమీఁద, నమముగా వ్రాలిబలపరాక్రమము లెసఁగ
హెచ్చుఁగుండేమియును లేక యీశ్వరుండు, హరిహరయనుతుండు మల్లసంగర మొనర్ప

మ. మదమాతంగము సింధురార్భకముతో మార్కొంచుఁజెల్లాడు పెం
పుదయింపఁ లయకాలతాండవకరుం డుప్పొంగి గాండీవితోఁ
గదనం బిట్లానరింప నాతఁడు భుజాగర్వంబు మాత్సర్యము
న్వదలం జాలమిఁ జూచి మెచ్చి శివుఁ డంతఁ దివ్యతేజంబుతోన్.

192

శా. వైకుంఠద్రుహిణాదిదేవతలుగొల్వఁ వామసీమావరో
ధాకారుండయి నాగచర్మవసనుండై చంద్రరేఖాధరుం
డై కాకోదరభూషణుం డయి వళితూనంగ భస్మాంగుండై
లోకవ్యాపకపాండుదీధితికరాఘండై వృషారూఢుండై

193

క. ప్రత్యక్ష మగుచు సకలా, దితులు జయజయ యనంగఁ దేవేంద్రసుతుఁ
గాత్యాయనీమనోహరుఁ, డత్యాదరమున నభీష్ట మడుగు మటన్నన్.

194

శా. ఆనందమ్మునఁ బాండునందనుఁడు సాష్టాంగప్రణామంబు లె
న్నెనం జేసి యొడ ల్వడంకఁగ మదీయాజ్ఞానజాతాపరా
ధానీకంబున కోర్చి శత్రువహనంబార్పం బ్రభాసారథా
రానిర్యత్ప్రళయాభిపాశుపతమంత్రశ్రేష్ఠ మీవే దయన్.

195

క. ఇదిగాక ముక్తిరమణీ, హృదయేశత్వము వహింప నీవలయును భ
క్తదురాశాపాశలవి, త్ర ! దయావీక్షణ! ప్రసన్నతామది ననుడున్.

196

సీ. పాశుపతాస్త్రోపదేశంబు సేసెదఁ, బరులఁ గెల్వము ప్రతాపంబు మీఱ
సాయుజ్య సామ్రాజ్యసౌఖ్యమీజన్మంబు, నందు నందపు బంధుహరణమునకుఁ
గాంక్షఁ జేసితి గానఁ గలియుగంబున మృగ, హంతవై పుట్టి శైలాటవులకు
నాభేటకార్థమై యరిగి యస్మద్రూప, మగుదివ్యలింగంబు నచటఁ గొంచి

తే. దేహమోహంబు విడిచి సం దేహ ముడిగి, భక్తిభజియించి కామితపదముఁ గొంతు
వనుచు నర్వేశ్వరుం డనుగ్రహముసేయ, ఫల్గునుఁడు తిన్నఁడై పుట్టి పడసె ముక్తి.

ప. అని తత్కథావృత్తాంతం బంతయు మాయాజంగమాకారుం డైన జగజ్జననీజనక
కానతిచి, కృతారుండ వయ్యెద

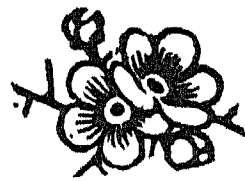
- ఉ. ఎంతయుఁ జోద్యమంది ధరణీశ్వరుఁ డీశ్వరుఁ బొందఁ గాంచె నేఁ
డెంత గృతార్థురా లిది నిజేచ్ఛ విహారము లాననిచ్చె నే
నెంత కృతార్థుడ౯ జననఁ మెంత కృతార్థతఁ బొందె బట్టనం
బెంత కృతార్థతం బొరసె • నేమని చెప్ప మదీయ భాగ్యముల్. 199
- చ. అని యత్యంత సంతోషితస్వాంతుండై . 200
- ఉ. అంగన నాదరించి వసుధాధిపుఁ డాక్షణమాత్రలోఁ బుర
ప్రాంగణభూమి సాహిణి రయంబునఁ బల్లనకట్టఁ బట్టసా
రంగజవంబుఁ గల్గినతుఁరంగమునెక్కి కదల్చి కాళహ
స్తిం గదియంగ వచ్చి డిగి • చిద్వనధి న్మొగలేటఁ గ్రుంకుచున్. 201
- యగ్రాహి. మారహరు శైలతనఁ యారమణు
నంతకది శారజతపర్వతవిహారముదితాత్ముఁ
మేరుధరకార్ముకసరోరుహ దృగంబకు
ధరారథు సరోజభవసారథిఁ బురారిఁ
సారసహి తేందుధరణీరసహుతాశన
సమీరఖమభేశ్వరశరీరుఁ బరమేశుఁ
జేరి భజించుచుఁ దుమారగిరిపుత్రిఁ
బరివారసురలం గొలిచి • కోరిక దలిర్పన్. 202
౧. దక్షిణకైలాసఁ ధరహేమముఖరీన, భోనదీమధ్యమభూమియందుఁ
దిరుకాళహస్తిశుఁ • దిరుగువాఱంగ, జ,లాంతశిలాంతపర్వంతముగను
నేలత్రవ్వించి యన్నెలపుననుండియు, రసవర్గమిళితచూర్ణంబుతోడ
నిటికల శిలల సం • దీకుండబంధించి, యామీద హిమగిరిజాఖివాహ
కీ. చండగుహభైరవాదులనదనములును, గోపురావర్ణ వర్తనకూటములును
భక్తిఁ గట్టించి యమ్మహిపాలవరుడు, ధరణి నేలుచునుండె శంకరునికరుణ. 203
౨. నీవారాగ్రశిఖాంత చిద్రసమయానీవారముష్టింపచా
త్కావాసస్థితదేవ పట్నమయనాథా రూఢభేదప్రతి
ష్ఠావప్తంభవిజృంభితానననికార్యద్వాక్కవాటా మహా
దేవా జన్మజరావిపల్లయదశాది క్లేశసంహారకా. 204
౩. బంధత్రయనాశక భవ, బంధాదికబంధరాశిబంధనవిద్యా
బంధురసమస్తభూత, స్కంధావారేశ భక్తకల్పమహిజా. 205

కటిపటిభవద్దిగంత • కాలకూటఘస్కరా
నటత్కృపీటభూశిఖాపి • నద్ధద్భిగితస్కరా.

206

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తీశ్వర చరణ కమల సేవాపరాయణసింగమరమానా
రాయణ జక్కయనారాయణ తనూభవభవపరాజ్ఞుఖ ధూర్జటిప్రణీతం
బైన శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యంబను మహా ప్రబంధంబునందు
సర్వంబును జతుర్థాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీరామార్చనమస్తు.

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ ఆంధ్ర బాషానిలయము,

మద్రాసు.

ప్రచురించిన తేదీ: 1954

శ్రీ రామాయనముః.

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము టీక.

శ్రీకాళహస్తి. శ్రీ=చెలదిపురుగు, కాళము=సర్పము, హస్తి=ఏనుగు, ఈ మూడనుముక్తినందిన స్థలమునకు శ్రీకాళహస్తియని పేరు. ౨. ఆ. ౧౨-౧౩-155 పద్యములం జూచునది.

1. అజుడు=బ్రహ్మ, లూత=సాలెపురుగు, వాతాశనము=సర్పము, సామజము=ఏనుగు, ఆటవికుడు=తిన్నడను బోయవాడు, రాజీవాక్షీయుగము=(వార)స్త్రీలజంట:—ఈ గ్రంథమున శివుని కృపచే వర్ధిల్లినట్లు చెప్పబడినవారి పేర్లన్నియు నిందుగలవు. దీనిచే గావ్యార్థము సూచింపబడియె. ఇట్లు సూచించుట యుత్తమ కావ్యలక్షణము. ఆర్యా=పార్వతి.

2. కులపాలిక=కులస్త్రీ.—ఇచ్చట హిమవత్సర్వతము భార్యయైన మేనక. ఆమె యొక్కతను=దేహమను, వల్లికా=తీగయందు, జనించిన, ప్రసూన=పుష్పము. ఇది జ్ఞానప్రసూనాంబకు విశేషణము. ప్రథమ పాదమందు జ్ఞానప్రసూనాంబయనెను పుష్పముజన్మస్థలము, రెండవపాదమందా పుష్పసారభము, మూడవపాదమున దానియందలి తేనె, నాలుగవపాదంబున సారభముచే నాకర్షింపబడి తేనెను గ్రోలుచున్న తుమ్మెదలును గీతయందుఁ బూర్పాడియుఁ జెప్పబడెను. సావయవ రూపకాలంకారము.

లోకమునఁ గోపాది దుర్గుణములు లేని ప్రభువులను జల్లని ప్రభువులని చెప్పటాడుక. హిమధరాధర మండలేశ్వరయనుటచే బాంధవీ దేవితండ్రులని ప్రభువనియు, లపాలికయనుటచే నామె తల్లి శీలసంపన్నయు, తను వల్లికయనుటచే సుకుమారియు యందరియు నని స్ఫురించెడి. దీనివలనఁ బార్వతి సత్కులప్రసూతి వర్ణింపబడెను. ఇట్లులేక్కినపాదములందు నూహించునది. చంద్రార్ధజూటకోటి=అర్ధచంద్రునిగల జడముడివర. శివునకువలె బాంధవీకిని విఘ్నేశ్వరునకును, సరస్వతికిని బాలచంద్రరేఖలు కాలియందుగలవు.

3. వ్యాకీర్ణస్థితి=భయముచే జెదరిన స్థితియందు.

బొకారా...వరంబు=భయమున నడుగము తెగముగా నాడుకము గను

4. i. కానరాసురుడు=మహిషాసురుడు. వీనిని జంపునపుడు దుర్గాదేవి యతనిఁ బడవైచి మెడద్రొక్కి శిరముఖండింపఁగా నా నెత్తురామెపాదములకుఁ దగిలి స్త్రీలు విలాసముగాఁ బాదములకుఁ బూసికొను లత్తుకవలెఁ బ్రకాశించెనని భావము. ii. ఘర్మవాఃకణరాజ=చెమట నీటిబిందువుల వరుస. స్తనములందుఁ బుట్టిన చెమట బిందువులచాలు దుర్గాదేవి కంఠమున ముత్యముల సరమువలెఁ బ్రకాశించెను. iii. అట్టహాసముచేయఁగా ఆ నవ్వుకాంతి మోమున వ్యాపించి శృంగారవతులు మోమునకుఁ బూసికొనెడి పుష్పాడివలె నుండెను. iv. యుద్ధ కాలమున లేచిన ధూళియె యామెకు మేలిముసుగు. —వీరశృంగారమూర్తి= యుద్ధవర్ణన మగుటచే వీరరసము, శృంగారము వర్ణించుటచే శృంగారరసము. “హరికి నరికిఁజూడనందంద శృంగార వీరరసము లోలి విస్తరిల్ల” భాగ. అను దాని ననుసంధించునది.

5. సర్గస్థిత్యపహారములు=సృష్టి స్థితి లయములు.

ఈయన యద్వైతియని ౨ ఆ. 131 వ పద్యమువలనఁ దెలియుచున్నను

తే. జగదధీశ్వరుడగు మహేశ్వరునియందు,
సకలజగదంతరాత్ముడౌ శార్ఙ్గయందు
భేదవిజ్ఞాన మెయ్యెడ లేదు మాకు
నైనఁ దరుణేందు శేఖరునందు భక్తి.

యని భర్తృహరి చెప్పినట్లు పూర్వజన్మవాసన బలమునఁ గేవల శివభక్తుఁ డగుటఁ దక్కిన దేవతల ధ్యానింపఁడయ్యెను.

కవులు తా మేయే పూర్వగ్రంథములఁ బఠించి భాషాజ్ఞానము సంపాదించు కొనిరో యాగ్రంథముల కర్తలను గ్రంథాదిని గృతజ్ఞతచే స్మరించుట సంప్రదాయము. ఈయన దానిని బాటించినవాడు కాఁడు.

షష్ఠ్యంతములు=షష్ఠీవిభక్తి ప్రత్యయములంతమునఁగలవి. యత్కరోషి యదశ్నాసి, యజ్ఞాహూషి దదాసియత్, యత్తపస్యసి కాంతేయ తత్కురుష్వమదర్శణ” మ్మని యుండుటచే నార్యులు తాముచేయు కార్యములను భగవంతున కర్పింతురు. అట్టిచ్చునపు డెవ్వనికిత్తురో యతనికి ననివానిపేరు షష్ఠీవిభక్తియందుఁ జెప్పట యన్నిజాతులవారియందును స్వభావము. ఉత్తరములు వ్రాయునపు డును “మ-రా-రా.....వారి సమ్ముఖమునకు” అని వ్రాయుదుము. ఇదిగఱములు యుత్త తి కిదేకారణము. షష్ఠ్యంతపద్యములకు సంఖ్యానియ

ప్రొక్కాళహస్తిమాహాత్మ్యము తీక్ష.

11. నాదబిందు కళాతీతేశునకు=“నాద మనఁగా కంచుగంటమోఁగునట్లు కలుగు దీర్ఘమైనధ్వని. బిందువనఁగా అనుస్వారమునకుఁ దరువాతఁ గలుగు ధ్వని. కలయనఁగా నాదముయొక్క ఏకదేశము” వీని నతిక్రమించిన వానికి.
17. పారదము=పాదరసము. టంకము=ఉలి. కడంగరీయము=పొల్లు కనవుమేసెడి యెద్దు.
20. తూచా=సంస్కృత సముచ్చయములైన తు-చ. వర్ణనిర్దేశమందు దీర్ఘము. కొంచెమైనను విడువక యని యర్థము.
23. ఇందలి పెద్దపాదములు నాలుగు వరుసగ బ్రాహ్మణ,క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రుల కన్వయింపవలెను. వారి యందఱయందు రాజయోగలక్షణములు చెప్పఁబడి నవి. i. నిత్యములు=సంధ్యావందనాదులు. నైమిత్తికంబులు=వ్రతాదులు. ii. సంగ+రహితబుద్ధియనియు శాంత+నవస్ఫూర్తియనియు రాజయోగపరము. సంగర+హితబుద్ధి, శాంతనవ+స్ఫూర్తి యని క్షత్రియధర్మపరము. శాంతనవుఁడు=భీష్ముఁడు. వైరి=శత్రువులు-కామక్రోధాదులు. iii. మహార్థ+ప్రభా+అసమానస్థితియని వైశ్యపరము. మహార్థ+ప్రభాసమాన+స్థితియని రాజయోగి పరము. అర్థము=ధనము-నివృత్తి. కోశములు=బొక్కసములు. అన్నమయము, ప్రాణమయము, మనోమయము, విజ్ఞానమయము, ఆనంద మయమనెడి పంచకోశములు. iv. రాజయోగులవలెనే కష్టజీవులగు శూద్రులు నెండ-చలి-గాలి లక్ష్యపెట్టరని భావము.
24. కామినీజనులు=స్త్రీలు. కామిని యనుటచే వారస్త్రీలని యిచట గ్రహింపఁదగు. నాదబిందు కళలఁగూర్చి 11 వ పద్యము టీకఁ జూడుఁడు. బంధములు=జాలంధరము-ఉడ్డినములోనగు యోగబంధములు. ౧ ఆ 146 ప, టీకఁ జూడుఁడు. శుకవాక్యము=శుకయోగివాక్యము. మోహ+రహితవృత్తి. అనంగరహస్యవిచారము=బహుశాఖలులేక యేకమార్గముననుండు తత్త్వవిచారము. బహుశాఖా హ్యనంతాశ్చ బుద్ధ యోరవ్యవసాయినామ్. అని భగవ. ఇది యోగిజన పరమైన యర్థము.
- బంధములు=కొక్కొక ప్రసిద్ధములైన రతిబంధములు. కళలు=పాద్యమిమొదలాయా తిథుల యందాయా యవయవంబులనుండు చంద్రకళలు. నాదము=వీణాది నాదము. శుకవాక్యము చిలుకపలుకులవంటి పలుకులు. మోహర+హితవృత్తి=మొగ్గరములందు హితమైన వ్యాపారము. అనంగుఁడు=మన్మథుఁడు. ఇది వారస్త్రీపరమైన యర్థము.

దురు. పూర్ణాహంకృతి=అహంకారశూన్యత. ఉన్నతనవ్యరతి=బాహ్యోన్నత
పిశాచవదేవ' యన్నట్లు యోగులు పిచ్చివారివలె నటించుదురు. సత్త్వము=
సత్త్వగుణము. మృదితపద్మాభ్యున్నతి=కొట్టబడిన సంపద యభివృద్ధిచేత,
ఇది యవధూతపరమైన యర్థము. ఏనుగుపరమైన యర్థము సులభము.

26. సిబ్బితి=సిగ్గు.

17. మొదలు 20 పద్యములవఱకుఁ బురవర్ణనము. ఇన్నిటియందును గవి
యోగవిషయము నుపమించియున్నాఁడు. దీనివలనను గ్రంథమం దచ్చట నచ్చట
యోగవిషయమే వ్రాసియుండుటను ధూర్జటి యోగాభ్యాసపరుడని చెప్పవచ్చును.

28. శక్తిత్రయము=ప్రభుమంత్రోత్సాహ శక్తులు. జ్ఞానబలక్రియాశక్తులు. రాజ
శేఖరుడు=i. రాజశ్రేష్ఠుడు ii. చంద్రమాళి. శరకీటి=మాయావరాహము.
కరటి=ఏనుగు. కుధర=కులపర్వతములు.

30. కేదారకంకణము=పంచలోహములంగూర్చి చేసిన కడియము. గోణాము=
గోచి. (రూ. గోవణము. గోణము). సందిగట్టిన=సందిటగట్టిన.

33. సామిధేని=సమిధ.

35. ఈ పద్యమున మాటలాడునది జంగము రాలు. వినువాడును జంగమువాడు.
కావున వారు తెలుగున మాటలాడినను స్వసంప్రదాయ కర్ణాటకపదము లుప
యోగించుట దోషముగాదు. ఆ యుపయోగింపబడిన కర్ణాటక పదము
లన్నియు నగ్రామ్యములు వ్యాకరణ సమ్మతములు. దీనియందుఁ గవిపాటించిన
నియమములన్నియు గమనింపక కొందఱి కవిపాత్రోచిత భాష యుపయోగించె
నని తామన్యభాషా గ్రామ్యాసంప్రదాయ పదము లసంగతముగ నుపయో
గించుట శోచనీయము.

బిజమాడు=విజయము చేయుము. దేవరు=దేవరవారు, గౌరవార్థంబున
బహువచనము. బిడార=విడిది యిల్లు, మూర్తమాడి=కొంచెమునేవు విశ్రమించి,
మాడబేకు=చేయవలయును. ఇవి కన్నడపదములు. నడలింగమూర్తి=నడచు లింగ
మూర్తి. తనివు=తృప్తి. విజితకందర్ప=రూపమున మన్మథుని జయించినవాఁడా.
శివుడు విజితకందర్పుడే కదా.

47. కెంపులు=పండ్లనొక్కులు. రాజ మందర నిలిచె సంభోజవదన=చంద్రున
కెదుటనుండు కమలమెట్లు కాంతిఁబాసి యుండునో యట్లే భీతిచే రాజునెదుట
నిలిచినదాసి ముఖము వన్నెవాసి యుండెనని గ్రహింపవలయును.

50. శేషము శేష శివగుణగుడుటకు “బిగువె న పీనకుచభారము” కారణము.

52. హిండనము=వ్యాప్తి.
59. నమశ్శివాయ=సంస్కృత పద మనుకరణరసితముగఁ బ్రయోగింపఁ బడినది. “ఆశ్చర్య సంతాపాద్యర్థంబుల ననుకరణంబులు రామి దోషంబుగాదు. ఉ. అంటితి నమశ్శివాయ పాపాత్తురాలి. జయజయ శంకర. నమోవిశ్వస్వజే వినమెన్నఁడు.” సులభ వ్యాకరణము.
65. పక్కణము=బోయపల్లె. ఖురళీ=గరడి.
81. అవటము=పల్లము.
83. ఇందు దధలకుఁ బ్రాసము. చూడుము 4 ఆ 189 పద్యము. ఈ ప్రాసము భారత కవులకు నమ్మతము.
88. జీవతా=జీవత్వము.
92. ఉదవసితము=ఇల్లు.
101. నీవార ముష్టింపచులు=ఋషులు.
108. జ్యోతి=ఈ గ్రామము కడపపురమున కేడుమైళ్ల దూరమునఁ బెన్నయొడ్డున నున్నది. సిద్ధవటము జ్యోతికి మూడుమైళ్ల దూరముననున్నది.
16. తాటంకవతి=ముత్తైదువ.
18. పొందు=యోగ్యమైన స్థలము.
22. కంచుకము=రవిక. వ్యజనము=విననకట్టి. —గంధసారా...న్యము=మలయ పర్వతమునుండివచ్చు గాలియందు క్రీడింపనిచ్చుపుట్టించునది. విక్సిప్త...తలము =చల్లిన నీళ్లనుండి పుట్టు నావిరిగల భూప్రదేశముగలది. అధ్వగా...కంబు= బాటసారుల కాయాసమిచ్చునది. ప్రాణే...కారి=భార్యల కాగిలింతలకు విఘ్నము కలిగించునది. ఘర్తోదకము=చెమటనీరు. అంబరా...తాప=అంత రాశమునందును, భూమియందును, నీటి ప్రవాహమందును సంచరించు స్వభావముగల జంతువుల యన్యోన్య ప్రదేశములందు సంచరించు కోరిక వర్ధిల్లఁజేయు తీక్షణతాపము. అనఁగా నెండవేడిమికిఁ దాళజాలక ఆకాశమున సంచరించునవి భూమియందు సంచరించిన సుఖముగ నుండుననియు, భూమియందుండునవి నీళ్లలోనుండిన సుఖముగ నుండుననియు, నీళ్లలోనుండునవి భూమియందుఁగాని యాకాశమందుఁగాని యుండిన సుఖమనియుఁ దలంచుచుండెనని భావము. ఉష్ణాగమంబు=ఎండకాలము.
24. అహమన్నమ్=ఇది అన్నసూక్తములోని వాక్యము. అతాగ్న క్షిహో శుశ్నిహ

125. పంచశిఖ=నాలుగుప్రక్కల నాలుగుమంటలు మీద నెండ.
132. పోత్రము=పందిమూతి. బ్రహ్మవిష్ణువులు నే నెక్కుడు నే నెక్కుడని తమలోఁ దాము కలహించి శివునియొద్దకుఁబోయి మాలో నెవరెక్కువ తెలుపునుని యడుగఁగా నా శిరస్సుగాని పాదములనుగాని చూచివచ్చిన వా రెక్కువ యని యాయన చెప్పెను. అప్పుడు బ్రహ్మ హంసయై శిరముచూడ నెగిరి పోయెను. విష్ణువు వరాహమై పాదములను జూడఁబోయి యెంతకాలము పోయినను నవి గానరామి విసివివచ్చెను. బ్రహ్మహంసమై పోవుచుఁ దన కెదురుగ శివుని శిరమందుండివచ్చు మొగలిరేకుతోఁ దనస్థితి తెలుపఁగా నీవు శిరము చూచితినని చెప్పెము. నేనును సాక్ష్యము పలికెదనని చెప్పెను. ఆ కారణముచే శివుఁడు తనకు మొగలిపూలు పూజార్హములు కావని శపించెను.
135. చదలేలు = ఆకాశగంగ.
146. మరున్నె చికి=దేవతాధేనువు, కామధేనువు. సిద్ధాసనము, పద్మాసనము, కూర్మాసనములోనై నవి యోగాభ్యాస వేశ యోగులు కూర్చుండు విధములకుఁ బేర్లు. నాడిశోధనము = ప్రాణాయామభేదము. ఆధారబంధము = మూల బంధము. ఉడ్డినబంధము = నాభియూర్ధ్వధో భాగములను వీపునకుఁ దగులునట్లు లాగుట. జాలంధరము=కంఠమువంచి తొమ్ముదగ్గఱ గడ్డము స్థాపించుట. పట్చక్రములు=మూలాధార చక్రము, స్వాధిష్ఠాన చక్రము, మణిపూరకము, అనాహత చక్రము, విశుద్ధ చక్రము, ఆజ్ఞాచక్రము. జ్ఞేయము=దెలియఁదగిన పదార్థము. జ్ఞాత=తెలిసికొనువాడు. జ్ఞానము= తెలివి.
147. సువర్ణ.....మణి=మేరు పర్వతము విల్లుగాఁగల శివుని యుతఃపురస్త్రీ= పార్వతి.
153. వ్రతి=ఈ సంస్కృత పదమునకుఁ దెనుఁగునఁ బ్రత్యేక ప్రయోగము గలదు.
156. అవిముక్తము=కాశి.
158. సామజపూజ=ఏనుఁగువలని పూజ. సామజారి=గజాసుర విరోధియైన శివుఁడు. కాశహస్తీయందుఁ జచ్చుదోమ, యేనుఁగు, కాముకుఁడును శివత్వమునొందు దురని భావము.
162. గుణ=సత్త్వ రజస్తమోగుణములు. ఇషణములు = దారేషణధనేషణ పుత్రే షణములు, తారకాక్షర=శ్రీరామమంత్రము. “శ్రీరామ రామరామేతి, హ్రీంకారోగనే, సహస్ర నామతసుల్లం రామనామవర్ణననే”. యని

62. పొలను=మాంసము. బరికట్టియ=అలుగులేని యీటె. కలుకుట్లు=ఇనుప సలాకయందుఁ గుచ్చి కాలెచ్చి మాంస ఖండములు. పదడు=బూడిద.
68. ఝంఝా=గాలివాన.
69. పిడి యేనుఁగు=ఆడేనుఁగు.
94. మర్కటకము=సాలె పురుగు.
101. మూరింబోవ=అతిశయింపఁగా
106. ఊర్ణనాభము=సాలె పురుగు.
112. అజ్ఞతా సంతమసము=అజ్ఞా నాంధకారము.
120. దృషదావళి=తాల సమూహము.
122. రేపాడి=ఉదయము.
128. లోకనయనుండు=సూర్యుడు.
130. విపులా వాలము=భూమియను పాది. పలాశాంతర=ఆకుల నడుమ.
131. అద్దేవుడు=విష్ణువు.
134. చిందమృతంబు=చిందున మృతమని యుండవలయును. నుకారాగమము రామి దోషము (చూ. 56 వ ప, టీక).
137. అచ్చభల్లము=ఎలుఁగు బంటి.
140. పగ=శత్రువు.
145. మాలూరము=మారేడు.
146. క్రోళ్లు=క్రోవులు.
153. ఈదీది=ఈది + ఈది=క్తార్థకేకార సంధియామ్రేడితమందైనను సాధువు గాదు.
158. చిరంటి=ముత్తైదువ. ఘంటా పథము=విశాలమైన బాట.
159. ఆజవంజవము=సంసారము.

— శ్రీ తీయా శ్వాసము. —

1. శ్రీధర... శోణరాజీవ=విష్ణువు శివుని నర్చింపవలయునని సహస్రకమలములు నేకరించి పూజించు సమయమున నొక కమలము తక్కువ పడెను. దానికి మాటుగ విష్ణువు తన కంటిచే నర్చించెనని శైవపురాణ కథ. దీనిచే నీయా శ్వాసమునఁ దిన్నఁడు తన కంటినే శివున కర్పించు విషయము సూచితము మనో... వైద్యయనుటచే నతీకర కథ సూచితము.
2. సా తపినాడు=పాతపి ముఖ్యప్రదేశముగాఁగల దేశము. ఈపాత్యపికడప మండ

మైశ్లోనున్నది. ఉడుమూరు=దీని నిప్పుడు ఉడుముల పాడు అని యందు రఁట. పక్కణము=బోయపల్లె.

4. స్తబ్ధరోమ విషాణము=పందికొమ్మ. ముక్తకంచుకము=కుబుసము విడిచిన పాము. ఏనుగు కుంభస్థలము, మేఘము, పందికోట, శంఖము, మత్స్య శిరము, పాప పడగ, ముత్తైపుఁజిప్ప, వెదురు వీనియందు ముత్తైములు వుట్టును.
6. పాటుటాకులు=ఋషులు లోనగువారు వస్త్రములకు మాటుగాఁగట్టుకొనెడి యొక విధమైన యాకులు.
7. తవిడచేలు=రాగిచేలు, వెఱబొమ్మ=పక్షులు బెదరుటకై చేలయందుంచు వికారపు బొమ్మలు.
8. ఆరబములు=పైర్లు.
11. గోవాళ్లు=యావన పురుషులు. ఇది నిత్యబహు వచనాంతము. దీని కాధుని కొకఁడేక వచనము గోవాఁడు అని కల్పించుట యవిచార మూలకంబు.
12. కరకరి=రాపిడి - విరోధము. బర్హాంబరము=ఆకుచీర. గసికకోల=మొదలు చెక్కఁబడిన కొయ్య.
16. ఈ పద్యమున ఆఁడు నెమిళ్లకు శబరకాంతల కచముల కుపమానోపమే యములు చెప్పఁబడినవి. ఆఁడు నెమిళ్లకుఁ బెద్ద బింఁచెము లుండవుగాన నీ యుపమాన సారస్యము చింత్యము.
24. గర్భమునందున్న శిశువు జననానంతరము చేయఁబోవు కార్యములిందు సూచింపఁ బడినవి. గర్భిణీస్త్రీకిఁ గలుగు కోరికలు, ఆమెచేయు వింతచేష్టలు గర్భముం దున్న శిశువు లక్షణము దెలుపునని శాస్త్రప్రసిద్ధము.
32. గుంజా=గురిగింజ.
35. మృగయా=వేట, గునుకుంబాలు=ఒక విధమైన గడ్డిగింజలు, ప్రాలు= బియ్యము. కీచక తండులము=వెదురు బియ్యము, కొట్ర=ఎసరు, ఉప్పి= ఆవిరిపోక యుడికించి, ఆవించి=ఆవిరికిఁబెట్టి, కాలింగ భంగములు=నేల గుమ్ముడు బద్దలు, గుడొ=ద్రాక్ష, గుడ=బెల్లము, గుడపుష్ప=ఇప్పపూవు, నరకట్లు=వీణెమెట్లు, గుమ్మెట=తుడుము.
41. ఉపదంశము=ఊరుఁగాయ.
46. గిద్దులు=ఒక విధమైన డేగలు, విడివేట=పక్షులను బక్షులపై విడిచి యాడెడు వేట. పాదివేట=పెంపుడు పిట్టలను నొక చో నుంచి వాని ధగనులచే నొక

55. కచ్చడము=గోచి, రుండమాల=తెగినతలల దండ.
58. రొక్కారొక్కముల్=పలువిధములై నవి.
65. ఏనుట్టంబులు=ఏచుట్టములు. ఇది త్రికపూర్వ కర్తృధారయముగావున చకారమునకు సకారాదేశము. దీనిని గొందలు గ్రామ్యమని భ్రమింతురు. ఒడిపిల్లు ఆహార విశేషము.
71. 65 మొదలు 72 వఱకుఁగల పద్యములు బాలవాక్యములవలె ముద్దు లొలుకుచు స్వభావసిద్ధముగనున్నవి. ఈ పద్యము పానకములోని పుల్లవలెనున్నది. ఈమాటలుగాని యిందలి భావముగాని బాలునకు సహజముగఁ దోషదు.
82. కారాకూరము=(కాదుకూడదని) బలాత్కారము.
87. అద్రిరాజుల్లుని=శివుని. అద్రిరాజు నల్లుని యని యుండవలెను. షష్ఠీసమానంబున నుగాగమురామికిఁ గారణము మృగ్యము.
93. అందీయ=ఇది శబ్దపల్లవము.
105. గండాషజీవనము=పుక్కిరిసిపోవుట. నేకము=తడుపుట.
129. హాలాహలభక్త=విషాహారము.
144. గైవేయకము=కంఠహారము.
147. కూటమి...సౌఖ్యములు=ఇందుఁబడఁతుల కనఁగా స్వభార్యలకని గ్రహింపవలయుఁ గాకున్న రాజునందుఁ బరశ్రీసంగమదోష మారోపించిన దోషము కవి యందారోపింపవలసియుండును.
149. రేపాడి=ఉదయము. వర్షగర్భము నడవకపోయె=గర్భముతువులందు వర్షించె ననుట. విదియల...దటిగె=విదియనాటి చంద్రుని రెండుకొమ్ములు సమముగా నుండిన పదార్థముల వెలలు సమముగా నుండును. కుడిచేతి ప్రక్క కొమ్ము తగ్గిన కొలుచు పదార్థములును-ఎడమచేతి ప్రక్కకొమ్ముతగ్గిన తూనిక వస్తువును జక్కఁగ ఫలింపక వెలలు హెచ్చును. కన్యభిన్నింపదయ్యె=సూర్యుఁడు కన్యా రాశియందుఁ బ్రవేశించినపుడు చినుకులుపడకుండుట వర్షములు లేమి సూచించును.
152. మల్లె=ఒకవిధమైన తెగులు.
155. ప్రాసమున లఘులఘు రేఫములకు మైత్రిగలసియున్నది. ఈ కవి రేఫఋకారమైత్రి నంగీకరించినట్లు లితరప్రయోగములు (1 ఆ 53. 2 ఆ. 44. 3 ఆ 71 చూడుడు) లేవు గనుక నిందుమాత్రము గలియుటకుఁ బ్రమాదమే కారణము. కఱపు

181. జంబుకేశ్వరమున జలలింగము. అరుణాచలమున నగ్నిలింగము. చిదంబరమున నాకాశలింగము. తిరువాలూరునందుఁ బృథివీలింగము. కాళహస్తియందు వాయులింగము ఇవి పంచలింగములు. కాళహస్తియందు గర్భగృహమందు గాలి వచ్చుటకు మార్గమేమియు లేకున్నను గాలిచే గదలునట్లు దీపము కదలుచునే యుండును.
185. ఉణ్ణాముల=అపీతకుచాంబ. అణ్ణాముల=అరుణాచలము, మణ్ణాన = భూమి యాశ, పొన్నాన=బంగారుమీఁది యాశ, పెణ్ణాన=స్త్రీమీఁది యాశ.
187. విక్రమసింహపురి=నెల్లూరు.
210. కాళవనప్రభవ=తెల్లు వనమునందుఁ బుట్టినవాఁడా. దురితగిరి దేవేశ =పాప మను పర్వతమునకు నిందుఁడై నవాఁడా.
225. అష్టాపదగిరి=బంగారుకొండ. అష్టాపదగర్భ=బ్రహ్మ.

— చ తు ర్థా శా వ్స న ము. —

5. వైశ్య=వేశ్యాజన సంబంధమైన.
10. పంకించిన=పూసిన.
15. చతుర్జాతి=పద్మిని, చిత్రిణి, శంఖిని, హస్తిని యని స్త్రీలు నాలుగు తెగల వారు గలరు.
16. పరివాదిని=ఏడుతంతెలు గల వీణ. యథాసంఖ్యాలంకారము.
41. దారు...భుజంగుఁడు=దారు కారణ్యమందలి మునీశ్వరులు శివభక్తి శూన్యులై తపస్సుచేయుచుండ శివుఁడు నగ్నజంగమ వేషమునఁబోయి వారి స్త్రీల పాతి వ్రత్యమును జెఱిచెను.
52. తొంగుండెడు=శయనించెడి. దీని శబ్దవల్ల వక్రియగా గ్రహించినఁ గార్వర్థ కేత్సంధి దోషము తొలఁగు.
53. తిరు=శ్రీయర్థమిచ్చు ద్రవిడపదము.
54. కుటుమాపు=కొంచెము మాసిన.
55. అద్దమరేయి=అర్ధరాత్రము.
56. భేశరేఖావతంసు=చంద్రరేఖను దలపువ్వగాఁగల శివుని.
58. కనకసభ=చిదంబరము.
59. ఉచ్చావచ=అనేక భేదములుగల, పాటచ్చర=దొంగ, వియత్=ఆకాశము,
62. ఇభరత్నము=విరావతము. తరురత్నము=కల్పవృక్షము, వధూరత్నము=

ంబరమున
స్థియందు
ందు గాలి
దలుచునే

= భూమి
శ.

శి = పాప

తెగల

గాన్వలై
3 స్త్రీల

గాన్వర

కాశము,
ము =

63. హేళి = సూర్యుడు.

69. తిరుకాళశైలము = దీనిని రామగిరియందురు.

96. ప్రోములు = ఒక విధమైన జంకలు.

108. జీవులం గొట్టురట్టున కొడిగట్టు వేలుపు = యముడు.

122. తొల్లిక = పాటవంటి సాధనము.

127. ఒక బేహమై = అర్ధనారీశ్వరుడై.

128. వెడలుపాటి = వెడలుపైన.

132. జడధీజడధి = జడమైన బుద్ధియనెడు సముద్రమునందు.

190. మల్లచటచు = భుజములు తట్టుకొను.

196. లవిత్రము = కొడవలి.

201. పల్లన = గుఱ్ఱములొనగువాని నెక్కునపుడు క్రింద మెత్తగానుండుటకై కుట్టి
మోదవేసి కట్టెడు గంత = జీని.

202. మఖేశ్వర = సోమయాజి. ఖ = ఆకాశము. పంచభూతములు - సూర్యచంద్రులు -
సోమయాజి. ఇవి శివునకుఁ దనువులుగావున నాయన యష్టమూర్తియని పిలువఁ
బడెను.

203. అఖువాహ = విఘ్నేశ్వరుడు.

స వ ర ణం.

ప్రథమా శ్వాసము.

పద్యము.	పాదము.	తప్ప.	ఒప్పు.
35	1	బిడారు	బిడార
49	2	లజా	లజ్జా
88	2	జీవిత	జీవతా
98	5	—	వై

ద్వితీయా శ్వాసము.

25 వ పుట.		ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
27 వ పుట.		ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
34	4	బాసర్పు	బాసర్పు
65	1	అంచలు	అంచలఁ
68	1	మహాగ్రీష్మ	మహాగ్రీష్మ
70	4	పిడి యేనుఁగు	పిడి యేనుఁగు
71	2	తోడుగ...తోడుగ	తోడుగ...తోడుగ
75	3	స్వస్తాంజలి	స్వస్తాంజలి
128	4	నయనంబ	నయనుండ
130	4	ఫలా శాంతర	ఫలా శాంతర
137	3	నిధాన	నిదాన

తృతీయా శ్వాసము.

5	3	నుండు	నుండుఁ
157	5	బండు	బండువు
180	3	దీరని	దీఱని
210	1	వతల్ప	వత్సల.

చతుర్థా శ్వాసము.

ప్రథమాశ్వాసము.

19.	2	ప్రతిబింబంబన	ప్రతిబింబంబున
30.	2	ప్రాత	ప్రాత
47.	1	గొల్పి	గొల్పి
51.	3	ధూమంబు	ధూపంబు
71.	2	గుటిల	గుటిల
„	4	నిఘాత	నిఘాత
73.	1	పార్జునా	పార్జునా
83.	3	ద్యాధన	ద్యాధన
88.	1	జగచ్చిత్ర	జగచ్చిత్ర
94.	2	బుట్టి	బుట్టి
95.	2	ప్రమద	ప్రమద
116.	2	దక్కె	దక్కె
130.	4	శైత్యము	శీతము
146.	15	రోడ్డిన	రోడ్డాన
153.	1	భవనంబులఁ	భవనంబున

ద్వితీయాశ్వాసము.

7.	4	విధవ్యావృత్తిఁ	వృధావ్యావృత్తి
10.	4	రాయడి	రాయిడి
21.	3	సోలఁ	సోలుఁ
49.	3	దేహాస్త్ర	దేహాస్త్ర
51.	4	గ్రవ్యాదులన్	గ్రవ్యాదులన్
55.	4	గ్రమ్ము	గ్రమ్ము
62.	8	గుణంబు	గుణంబు
96.	2	చెల్వెనఁగు	చెల్వెనఁగి
110.	4	విషాద	విషణ్ణ
112.	4	తాలు	రాలు
132.	2	ధర	దర
137.	4	వ్రాత	ప్రోత
150.	2	బడియెఁగట్టి	బడియె నకట
152.	8	సూచక	సూచన
„	19	చిద్రూపమ్మును	నీచిద్రూపము

15.	3	కురువింద	గురి వెంద
20.	2	కంధర	కందర
22.	4	జితేధ	జితేధ
32.	3	దుల...తుల్కా	దిలి...తిం గా
35.	4	ఁ జిగురుఁబోండ్లు	జేగులు బొట్లు
47.	1	బడఁగాళ్లు	దడ కాలు
91.	2	వే	నే
131.	6	చానుతాపంబు	చాన తాపంబు
136.	2	యగజ	నగజ
138.	3	వాధిప	వాధిక
149.	5	ముననుఱుమదయ్యెన	మునయందు నుఱుమద
194.	3	ల్లోలువంగ	ల్లోలుపంగ
197.	2	కదంబ	కబంధ
198.	1	బుట్టంబు	బుట్టంపు
213.	2	గ్రీవుఁడు నీవు	గ్రీవుఁ డితండు

చ తు థ్థా శ్వా స ము.

16.	6	నిపుణతల	నిపుణత
„	4	కాహల	కోహళ
28.	1	గుమ్మరి	గుమ్మర
„	2	గలిసియును	గలిసియుఁ
33.	2	మేఘములా	మేఘముగా
49.	3	సక్తుల	స క్తుల
56.	1	కోణము	ఘోణము
69.	1	దొంగల్	డొంగల్
„	4	క్రీడా	ప్రీడా
78.	6	చిత్తీశ	పత్తీశ
97.	1	భవు	భవ
154.	1	వృషంబుఁ	వృషంబు
156.	3	కాంతి	కాంత
157.	2	న్నివేశకాంతాస్త	నివేశితాంతస్త
196.	2	తామది	తామతి
202.	3	కార్ముక	కార్ముకు

